XIX. évfolyam 4. szám Ára: 1 forint 1963. január 24.

Ludas Matyi

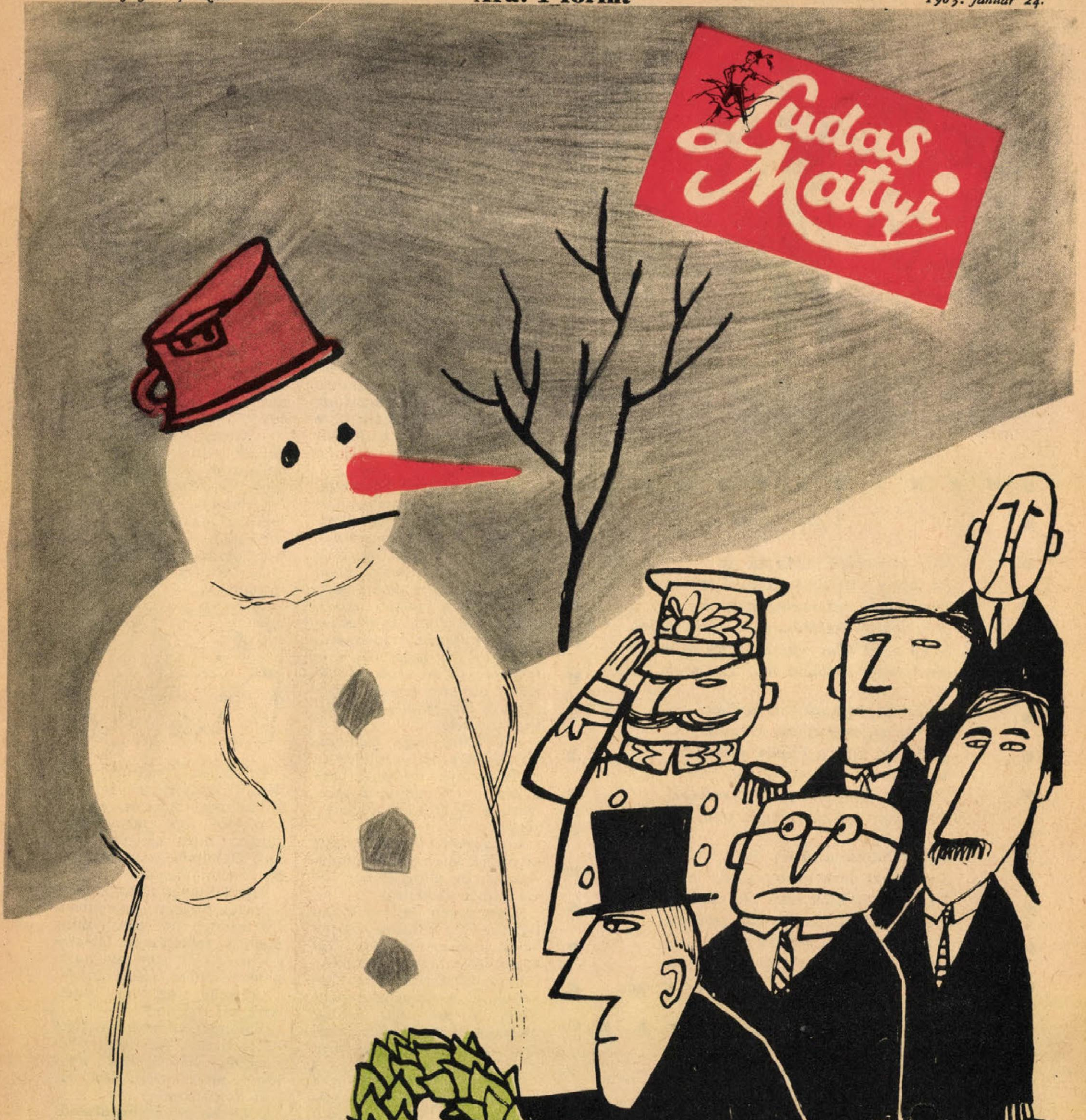

Várnai György rajza

MÚLÓ DICSŐSÉG

A messzi jövőből

Fülöp György rajza

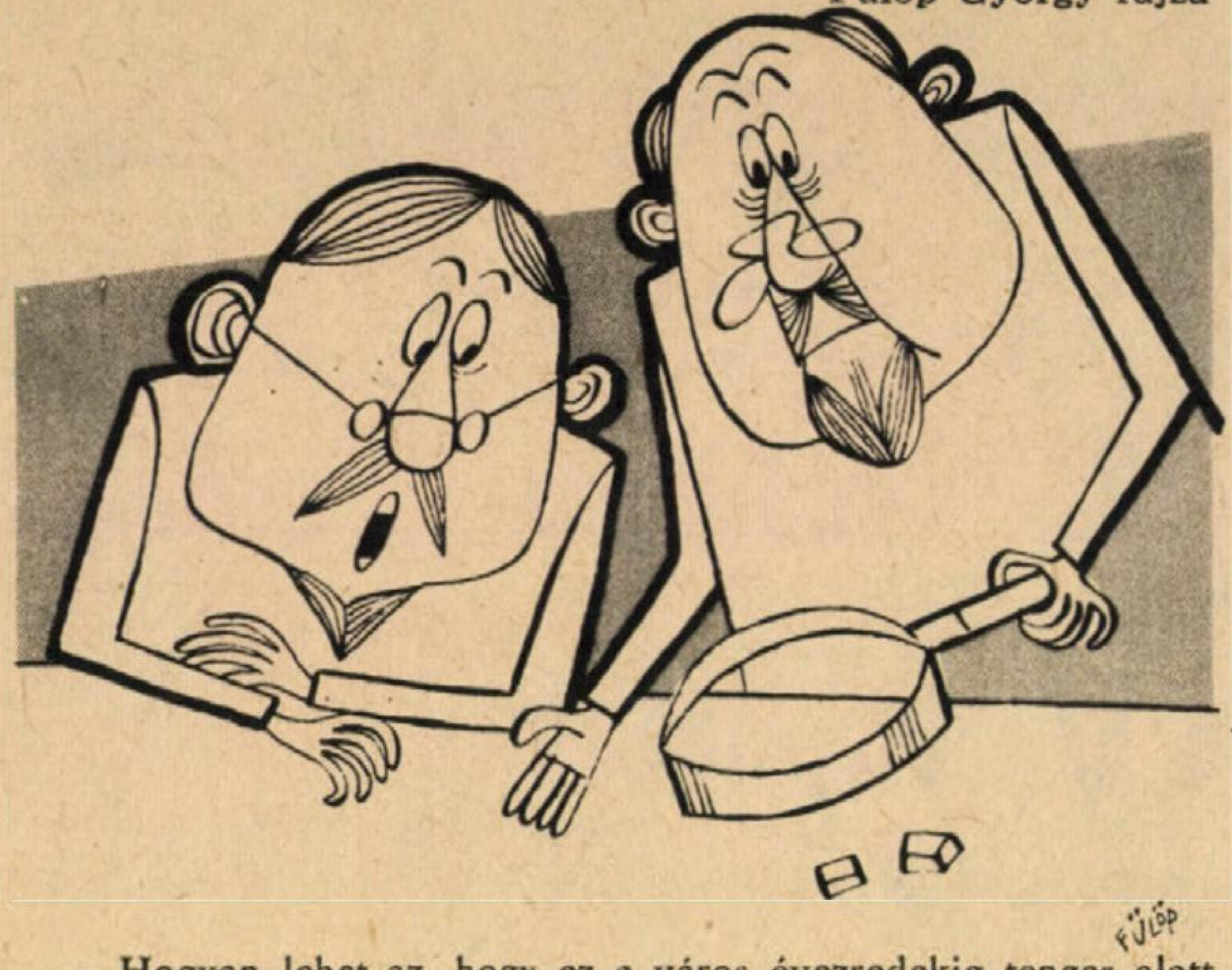

– Hogyan lehet az, hogy ez a város évezredekig tenger alatt volt és ez a két szem cukor megmaradt?

– Ez pesti mokka!...

Téli regė

Mint elrettentő példa áll itt
Az, hogy a TÜKER hogyan szállít.
Tüzelőmet, mit tavaly kértem
Már nyáron küldték, csak most értem,
Hogy mért nem volt ez nagy szerencse,
Mert nincs tüzelőm már egy szem se.

A tüzelőt, mit nyáron kaptam,
Időközben már tűzre raktam.
Tüzeltem már a hűvös nyárban,
Mit tudtam, mi lesz januárban?
S fittyet hánytam az őszi szélnek:
Fűtöttem! Így mentem a télnek.

Vígan fűtöttem, ó én bohó,
S a fagyot most vacogva várom,
De ha a TÜKER nem oly mohó,
S nem szállít tüzelőt már nyáron,
Hogyha késik a szállítással,
Volna még szenem, fám raktáron.

Hidvéghy Ferenc

Leválasztás

Baticz Levente rajza

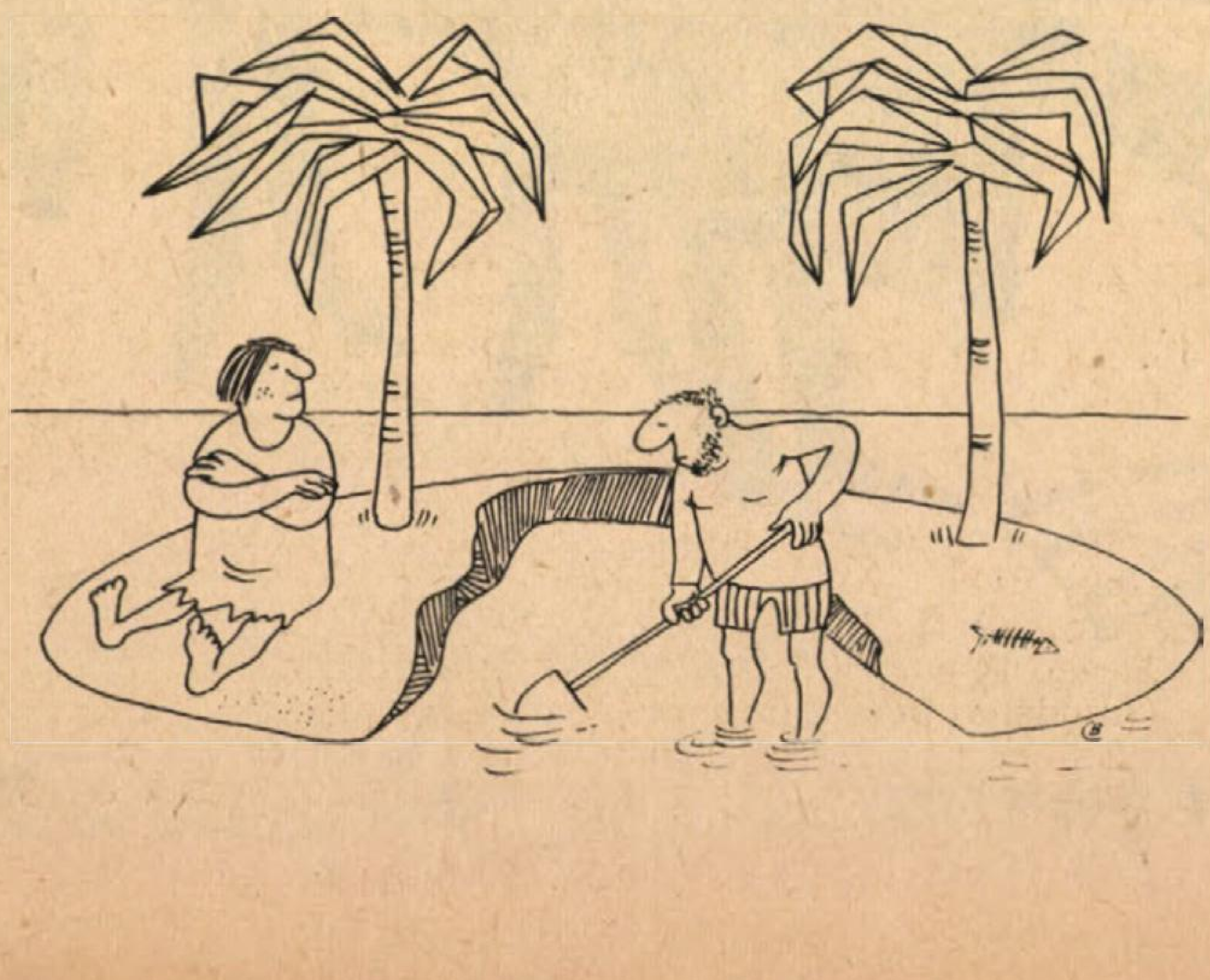

BARÁTI hang

Nemrégiben ráébredtem arra, hogy nagy igazságtalanságok történnek velem. A lelkem háborgott, s mert nyugalmat nem találtam, elhatároztam, hogy felkeresek valakit, akinek feltárhatom sebeimet.

Óvatosan tájékozódni kezdtem, kihez fordulhatnék sérelmeimmel, s ekkor ért az első meglepetés; oly számos fórumot ajánlottak, hová bizalommal mehetek el.

– Keresd fel bátran Ihász elvtársat a titkárságon – tanácsolták. – De megkeresheted Zubolicsányit a főosztályon, vagy Réz Vincét az igazgatóságon. Akár a központba is bejelentheted magad Bendő vagy Galambóc titkárnőjénél, sőt magához Vihorláthoz is felmehetsz a minisztériumba. Bármelyikük szívesen meghallgatja problémáidat.

Egyiküket sem ismertem, találomra kiválasztottam Galambócot és felhívtam. Készségesen rendelkezésemre állt, keressem csak fel. Még mindig bizalmatlanul mentem fel hozzá – nehéz megszabadulni a hivatali szobák rideg emlékeitől, de gyanakvásom pillanatról pillanatra alábbhagyott. Galambóc mosolyogva sietett elém, és vállamat átölelve tessékelt szobájának legkényelmesebb karosszéke felé.

– Örülök, hogy bizalommal keresett fel – mondá és mellém ülve, térdemre tette a kezét. – Mondjon el mindent, a legnagyobb részletességgel.

– Szégyellem, hogy főként személyi sérelmeim vannak – kezdtem elfogódottan, de Galambóc felkiáltott:

– Az egyén ügye az állam ügye! – Ezt kiáltotta, és hevesen megrázta a fejét. – Én éppen arra vagyok kíváncsi, milyen igaztalanságokat követtek el a személye ellen! Mert a szeméből látom, mennyit gyötrődhetett az elmúlt hónapokban. Egészen gyűrött a szeme!

Íróasztalához szaladt és a fiókból méhpempős arckrémet vett elő, majd visszaült és a krémmel szemem alját kezdte kenegetni.

– Csak beszéljen közben! – szólt rám, mialatt ujjával gyöngéden dolgozott arcomon.

– Fél évvel ezelőtt rámfogták, hogy én dúltam fel a muhi pusztát – kezdtem megilletődötten. – Akkor azt az utasítást kapták a cipőboltok, hogy csak ballábas cipőt szabad kiszolgálniuk nekem. Nézze meg, most is ballábas cipő van a jobb lábamon!

Galambóc arca könnybelábadt. Öklével hatalmas csapást mért az asztalra, a pempős tégely szilánkokra törve hullott a szőnyegre.

– Gyalázat! – kiáltotta. – Ezt megengedik maguknak!

Sebesen felírt valamit egy kis cédulára.

– Feleségemnek mérnöki diplomája van – folytattam. – Munkahelyén azt követelik tőle, hogy a tervezőirodát naponta kétszer súrolja fel egy gyermek-fogkefével. Én is segítek neki, harmadik éve nem alszunk egy félórát sem.

Galambóc csendesen sírt, férfimódra, belülről rázta a zokogás.

– Ez így van – mondta később, fáradtan. – Elképesztő dolgok történnek mindenfelé, még ma is. Tökéletesen megértem önt. Gyermekük van?

– Kilenc – feleltem. – És családi pótlék helyett gyermektartási adót vetettek ki ránk. Képzelje!

Galambóc két tenyerébe temette arcát. – Istenem – suttogta –, ha nem tudnám, hogy minden szava igaz, hát el se hinném. Ezt is felírom magamnak.

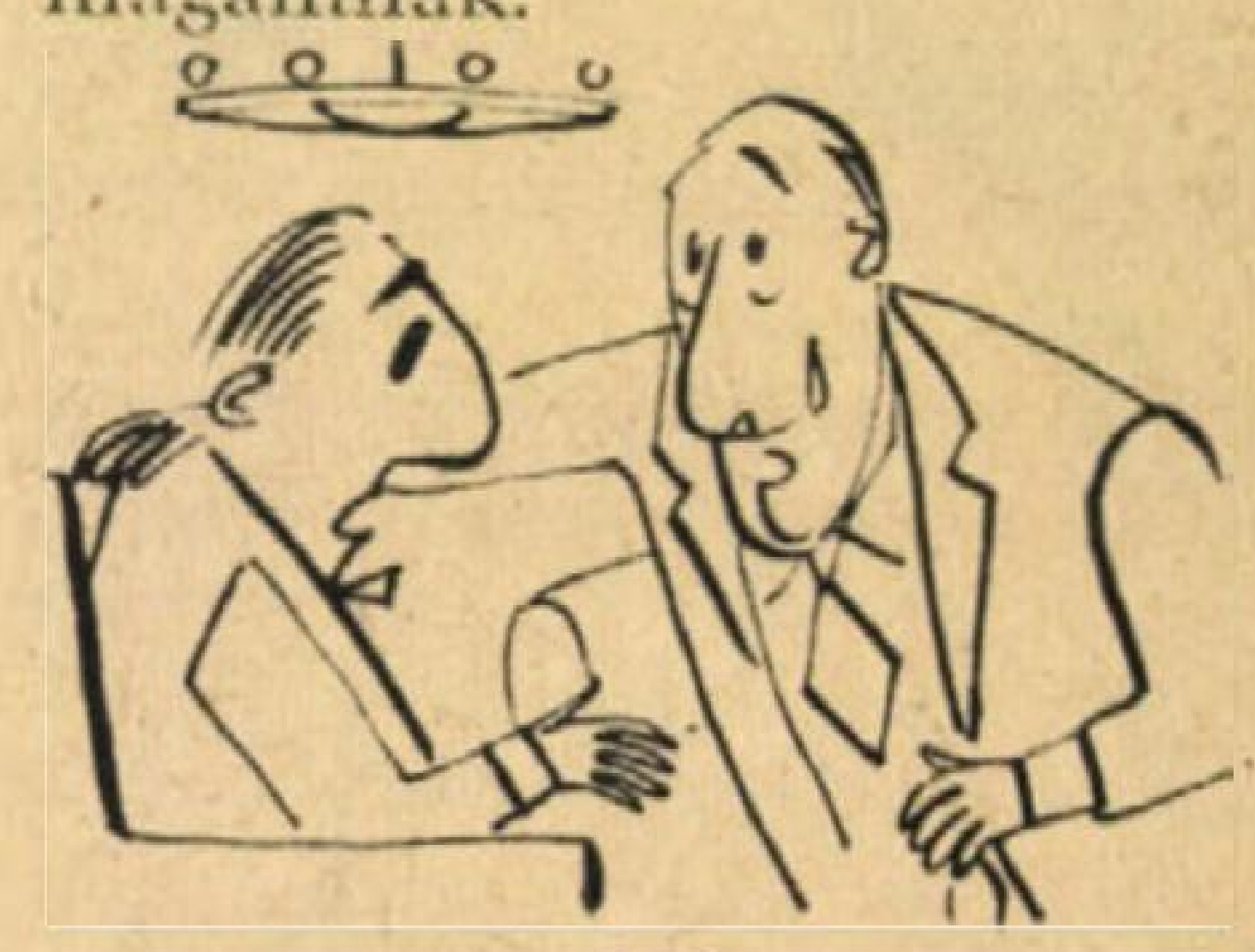

Hosszasan kifaggatott mindenről, mélységesen fel volt háborodva. Amikor elmentem tőle, úgy éreztem magamat, mint aki újjászületett. Daloltam az utcán, ember lettem megint!

Hét hónapig vártam, hogy változás történik sorsomban. De minden úgy ment, mint mielőtt felkerestem Galambócot. Akkor egy nyugtalanabb órámban felhívtam őt, s kértem, fogadjon ismét. Azonnal fogadott.

Vállamat átölelve vezetett be magához. Az ismert, kényelmes karosszékbe nyomott, meleg szeretettel nézett a szemembe.

– Újabb gyalázatos disznóságok történtek? – kérdezte.

– Csak még mindig a régiek – feleltem. – Amiket már elmondtam.

Csodálkozva nézett rám.

– Emlékszem minden szavára. És mindenben igazat adtam önnek! Mit kíván még?

– Nincs módjában, hogy segítsen? – kérdeztem megdöbbenve.

– Egyelőre nincsen – felelte szomorúan, és felhő futott át a homlokán. – Egyelőre az is nagyszerű dolog, milyen őszintén megértjük a hozzánk fordulókat.

Somogyi Pál

GIOCONDA AZ USA-BAN

A párizsi Louvreból nemrégen az Egyesült Államokba szállították Leonardo Da Vinci világhírű festményét, a Mona Lisát, hogy néhány kiállításon bemutassák az amerikai közönségnek. A népszerű francia szatirikus lap, a „Leláncolt kacsa” ebből az alkalomból egy sor karikatúrát közölt arról, hogyan fogják viszontlátni a Mona Lisát amerikai útja után. Íme, két elképzelés a „Leláncolt kacsá”-ból:

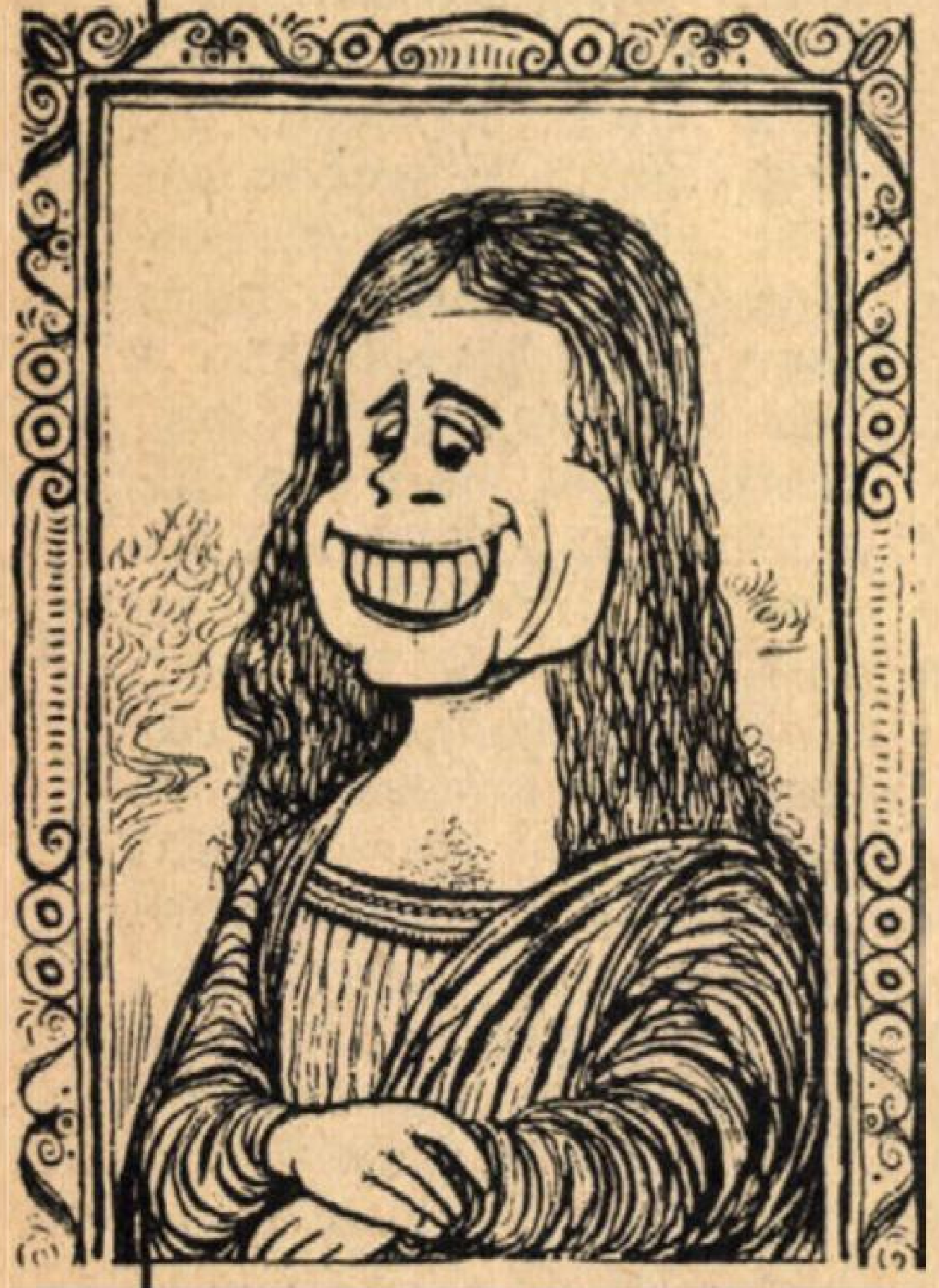

... Az ő lebilincselő mosolyával, mint Kennedy ...

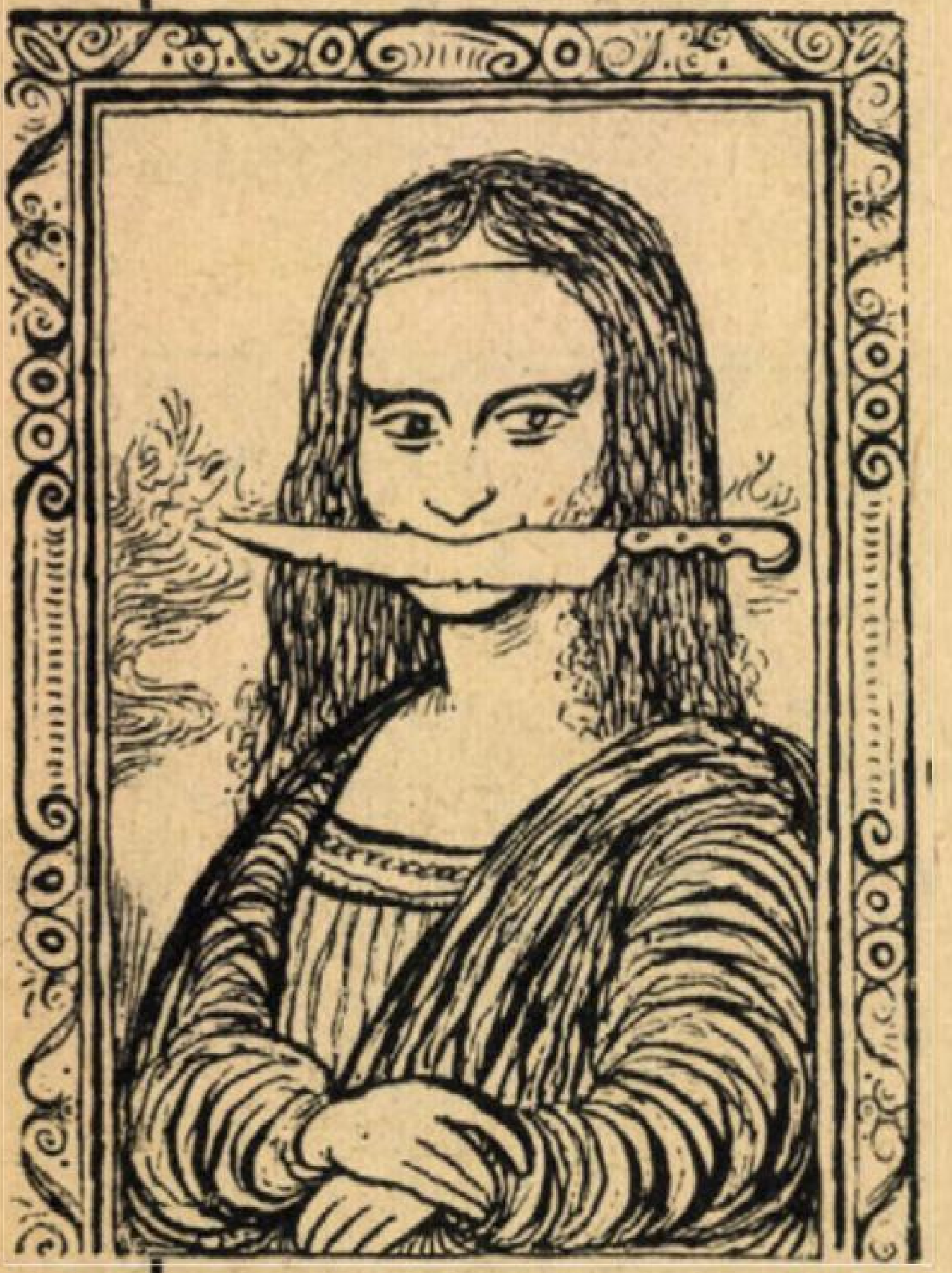

... A C. I. A. által köröztetve ...

Így is lehetne...

Pusztai Pál rajza

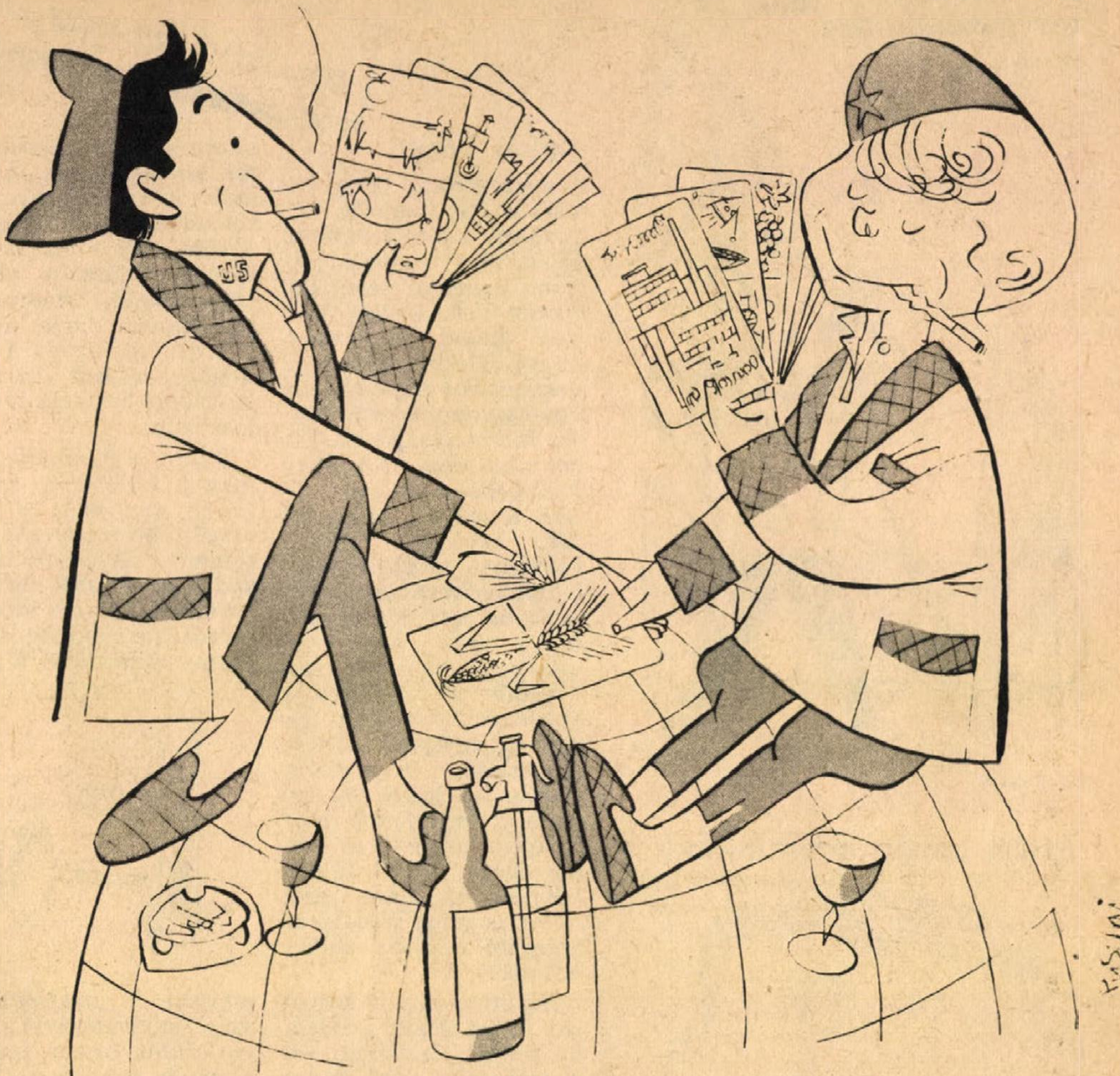

Joe: Kontra!
Iván: Rekontra!

VEZÉRFONAL KÜLÖNBÖZŐ NYILATKOZATOKHOZ

Mi felkészültünk ... Mindenből elegendő mennyiség állt rendelkezésünkre ...

De az abnormális ... Váratlanul ... Meglepetésszerűen ért minket ... Erre mi sem számítottunk ...

Ennek ellenére mindent megtettünk, ami tőlünk tellett ...

Munkánkat azonban megnehezítette az a körülmény, hogy ... És az ... Továbbá az ...

A szokatlan ... amire emberemlékezet óta nem volt példa ... Még a legöregebb emberek sem emlékeznek rá ...

Ez az egészen abnormális ... Természetesen nehézségeket okozott ... A helyzetet különösen megnehezítette az ...

Természetesen mi azonnal ... Éjt nappallá téve ...

Arra azonban még a legelőrelátóbb ember sem ... Nem számíthattunk arra ... Speciális helyzet ... Általában elég volt ... Az előbbi évekhez viszonyítva ... Egészen abnormális ...

Egy percet sem késlekedtünk ... Minden erőnket megfeszítve ... Ennyit meg ennyit ...

A helyzet már-már ... Katasztrofálisnak volt mondható ... De mi ...

Ki gondolta volna? ... Legutoljára 1765-ben ... Azt megelőzően pedig időszámításunk előtt 48-ban ... De akkor sem így ... Akkor sem ennyire ... Európai viszonylatban ... Nem lehet figyelmen kívül hagyni ... Beleszámítva azt is ...

A statisztikai adatok ... Az eddigi tapasztalatok alapján azt mutatták, hogy rendszerint ... Mi mindenkor ott voltunk, ahol amikor ...

Arra azonban ... Hogy így ... Hogy most ... Hogy ennyi ... Hogy ekkora ... Hogy ilyen ...

Az adott helyzetben ... Mozgósítva erőinket ...

Csodákat persze mi sem ... De azért ...

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy abnormális ... Különleges ... Várakozásunk ellenére ... Megcáfolva az eddigi ... Nem tudhattuk ... Túlságosan korán ... Túlságosan későn ... Túlságosan hirtelen köszöntött be ... Egyik napról a másikra ... Órák alatt ... Mint derült égből a villámcsapás ...

Megnyugtatásul közöljük ... A vizsgálat megindult ... Okulva a tapasztalatokból ... Leszűrve a tanulságot ...

Úrrá lett a helyzeten ...

A jövőben ügyelünk arra ... Nagyobb gondot fordítunk ... Mindent megteszünk ... Megelőzve az esetleges ... Váratlan ... Felkészülünk ... Sokkal jobban felkészülünk a ... Majd mi megmutatjuk, hogy milyen remekül fel tudunk készülni ...

Majd mi megmutatjuk, hogy ...

Majd mi ...

Majd mi ...

Mikes György

Dél-amerikai tervgazdálkodás

Szegő Gizi rajza

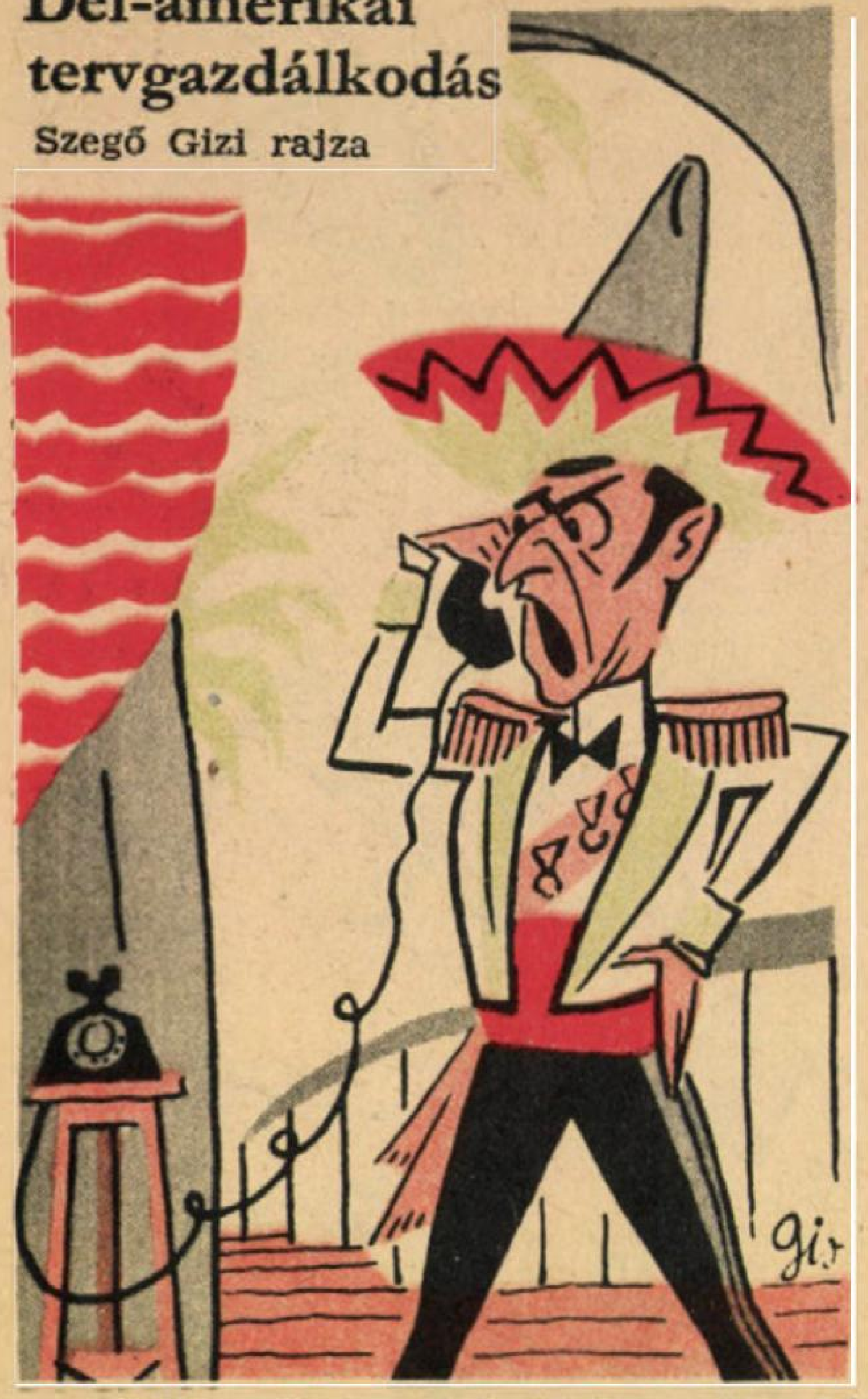

– Tábornok úr, hol késik a januári államcsíny?

Miért kapott prémiumot?

Kaján Tibor rajza

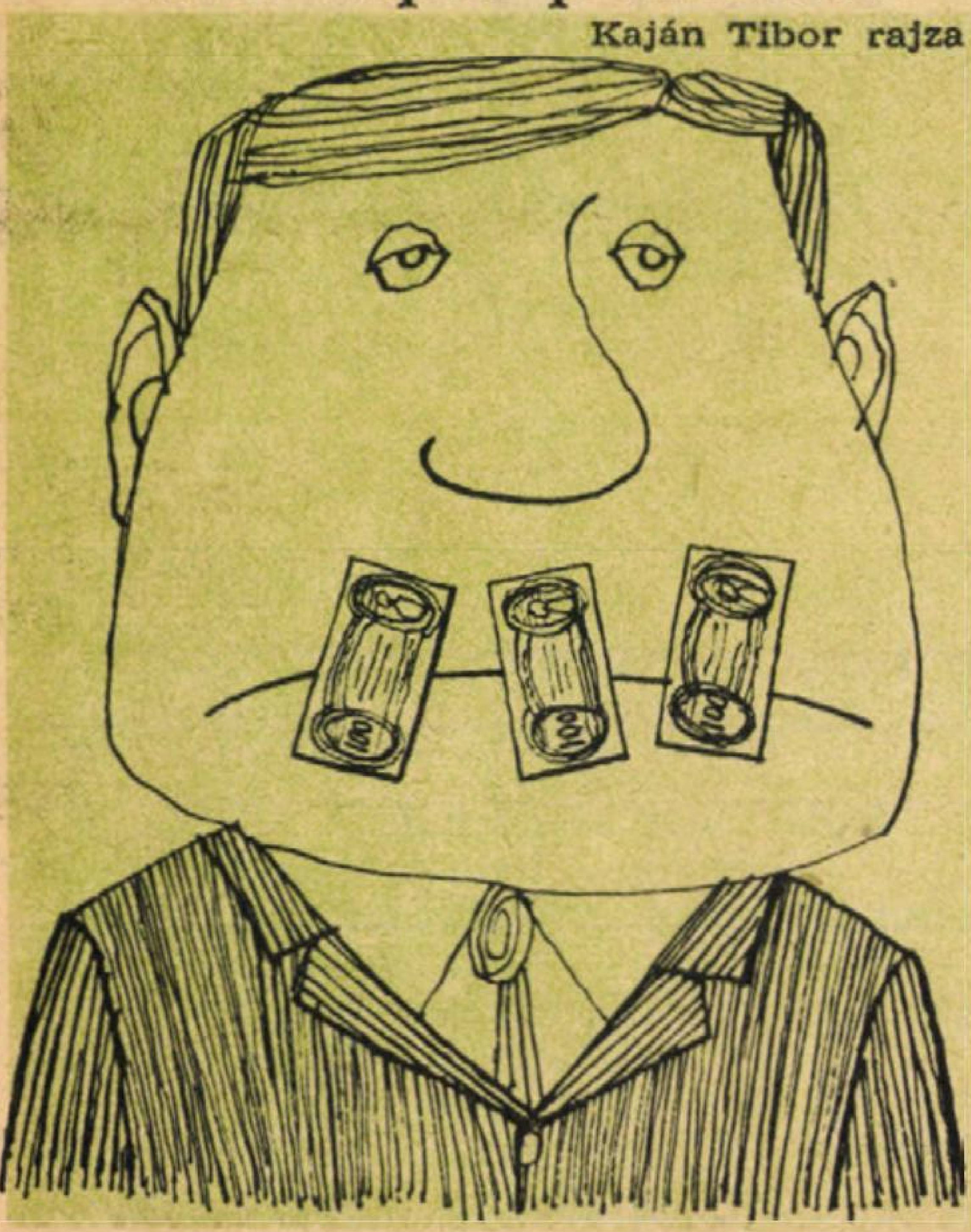

LEVÉL egy szívtelen igazgatóról

Kedves Uram!

Kétségtelen, hogy a vállalathoz nemrég benyújtott korszakalkotó javaslata népgazdaságunk érdekeit szolgálja, hiszen nem kevesebbről van abban szó, mint, hogy: *„Reggelenként az ország összes ajtózáraiba egy-egy deci lanolin olajat fecskendezzenek. Ezzel a kulcsok a zárakban könnyebben és gyorsabban lennének forgathatók, miáltal hasznos munkára fordítható jelentős időmennyiség szabadulna fel.”* Mint levelében írja, javaslatát mindenki helyesli, csak egyedül az igazgatója akadékoskodik. Miért éppen az igazgató merev, embertelen és rosszindulatú — kérdi ön —, amikor mindenki más jóságos, megértő és emberséges? Úgy vélem, tökéletesen igaza van; miért is pont mindig az igazgató a rossz ember nálunk?

Egyetlen elítélő szóval sem lehet illetni például az előadó kartársat, aki a javaslatot első fokon véleményezte s közgazdasági érdekből megvalósításra ajánlotta. Önnel együtt én is csak dicsérni tudom őt. Megható, hogy a közérdek mellett nem feledkezett meg az ön magánérdekéről sem, s szakvéleményében utalt az önnek járó magas jutalomra is. Az előadó kartárs tehát jól értelmezte a köz- és magánérdek bonyolult összefüggéseit, s egyben eleget tett a tömegkapcsolatok ápolására vonatkozó fontos társadalmi kötelességnek is. A kedvező véleményezéssel ugyanis örökre megnyerte önt, s ha netán tévedett volna a zárak olajozásának hasznosságát illetően, majd rendbehozza az ügyet a főelőadó, akihez az ön javaslatát fel kellett terjesztenie.

S lám, a főelőadó, egy fokkal feljebb a ranglétrán, még jobb és még megértőbb embernek bizonyult. Nemcsak elfogadta az előadó kartárs érvelését, hanem időt és fáradságot nem kímélve, fontos statisztikai kimutatással is megtoldotta azt. Ténykedésével az ön javaslatát olyan magas értékűre emelte, amelynek forint-kihatását csak kibernetikával lehetne kiszámítani. Most már kitűnt az is, hogy országos viszonylatban hány millió zárról és hány millió kulcsról van szó tulajdonképpen. A zárak lanolinozására eddig ugyan még nem volt precedens, de azzal érvelt a főelőadó kartárs, hogy az újnak le kell győznie a régit, s az újat mindig támogatni kell, amiről még csak vitatkozni sem lehet, annyira igaz. S mivel ő is kimondottan a jó emberek közé tartozik, semmiképp sem akar gáncsoskodni. Különben is döntsön a főfőelőadó, akihez az ön javaslatát tovább kell adnia…

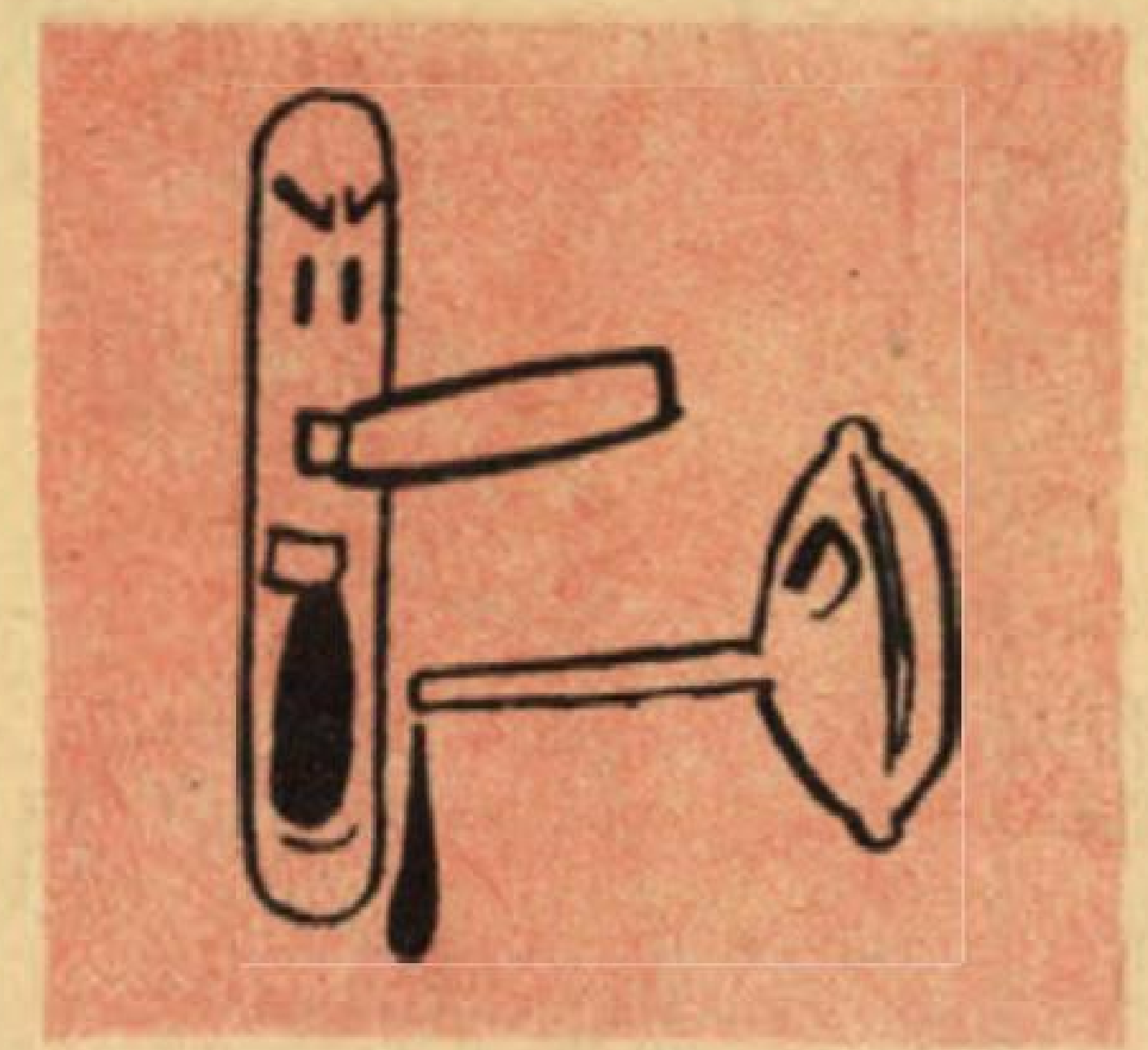

A főfőelőadó is jelesre vizsgázott. Hosszasan töprengett ugyan az ön aktacsomóvá duzzadt *„Mennyi hasznos időt nyerünk a kulcsok gyorsabb forgatásával”* című javaslatán, de végül is csatlakozott az előadó és a főelőadó pozitív véleményéhez. Ha már ketten is pártolóan ajánlották az ön javaslatát, miért legyen éppen ő a vállalat rossz embere? Majd dönt az igazgató; azért igazgató, hogy döntsön…

Amikor ön az emberségnek ilyen magas hőfokú megnyilvánulását tapasztalja, nem rendítheti meg hitében az, hogy ennyi jó ember között speciel az igazgatója rossz ember; hogy nem veszi figyelembe a köz- és magánérdek összefüggését; nem törődik a tömegkapcsolatok ápolásával; maradi, nehézkes; óvakodik az újtól. Volt bátorsága elutasítani az ön korszakalkotó javaslatát és ráírta: *„Marhaság! Ennyi lanolinolaj a világon sincs, és felesleges is lenne a kulcsokat gyorsabban forgatni a zárban.”*

Mit lehet tenni? Ilyen emberek is vannak még nálunk…

Földes György

Jucika és a „Ki mit tud?”

Pusztai Pál rajza

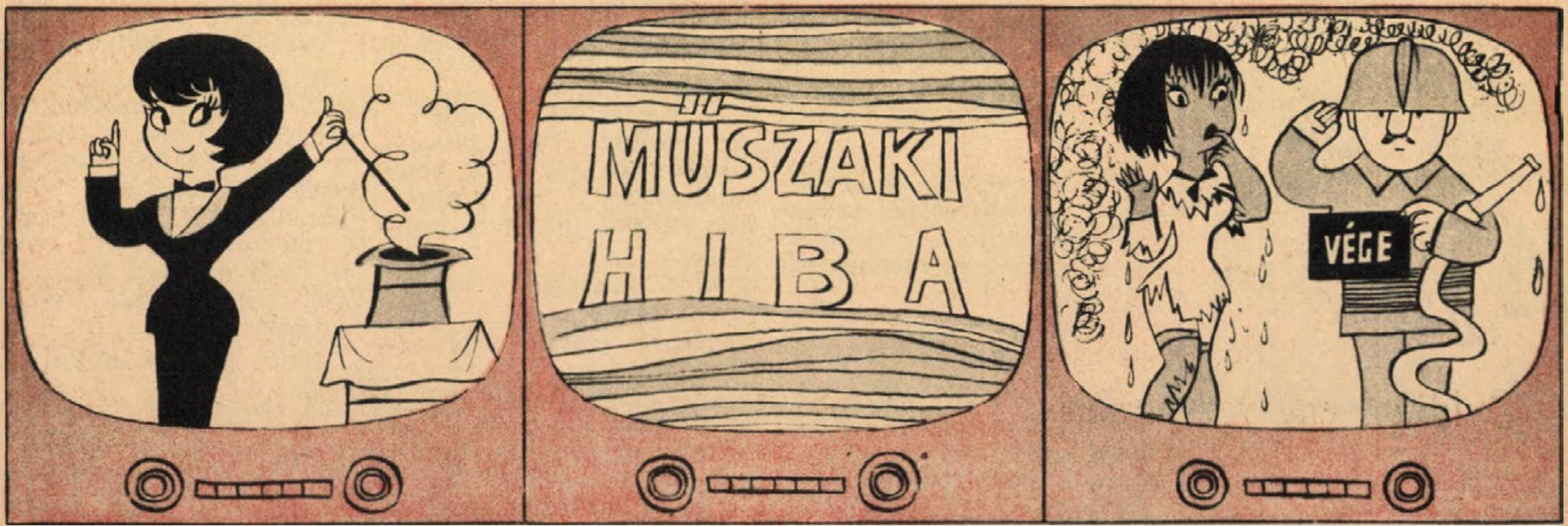

MOLEKULÁK

ÖRÖK HŰSÉG

Újsághír:

„... a város anyakönyvvezetője előtt 1962-ben sokkal több fiatal fogadott egymásnak örök hűséget, mint az előző évben.”

Én a magam részéről szeretném, ha azt is kimutatnák majd statisztikusaink, hogy hány fiatal *tartotta is meg* fogadalmát...

RENDELET

Csúcsforgalom. Elindul a villamos — fürtökben lógnak a lépcsőkön az utasok. A vezető néhány méter után megállítja a szerelvényt, és leszól az első ajtó felé:

— Addig nem indulok, míg a lépcsőkről le nem szállnak. Rendelet van rá!

Kétperces álldogálás után az utasok egy része följebb tolakszik, más része morogva leszáll. Az első ajtót be lehet csukni — a vezető tiszta lelkiismerettel indít.

Már csak a többi öt ajtón lógnak fürtökben az utasok...

MILYEN SZÉP...

Milyen szép, hogy ma már szinte ismeretlen fogalom az érdekházasság.

A fiatalok kizárólag szerelmi fellobbanásból házasodnak össze.

Aztán egy-két év alatt megismerik egymást, és elválnak.

Nem köti őket össze semmiféle érdek.

(d—i)

SZÜR: AZT A KUTYAFÁJÁT!

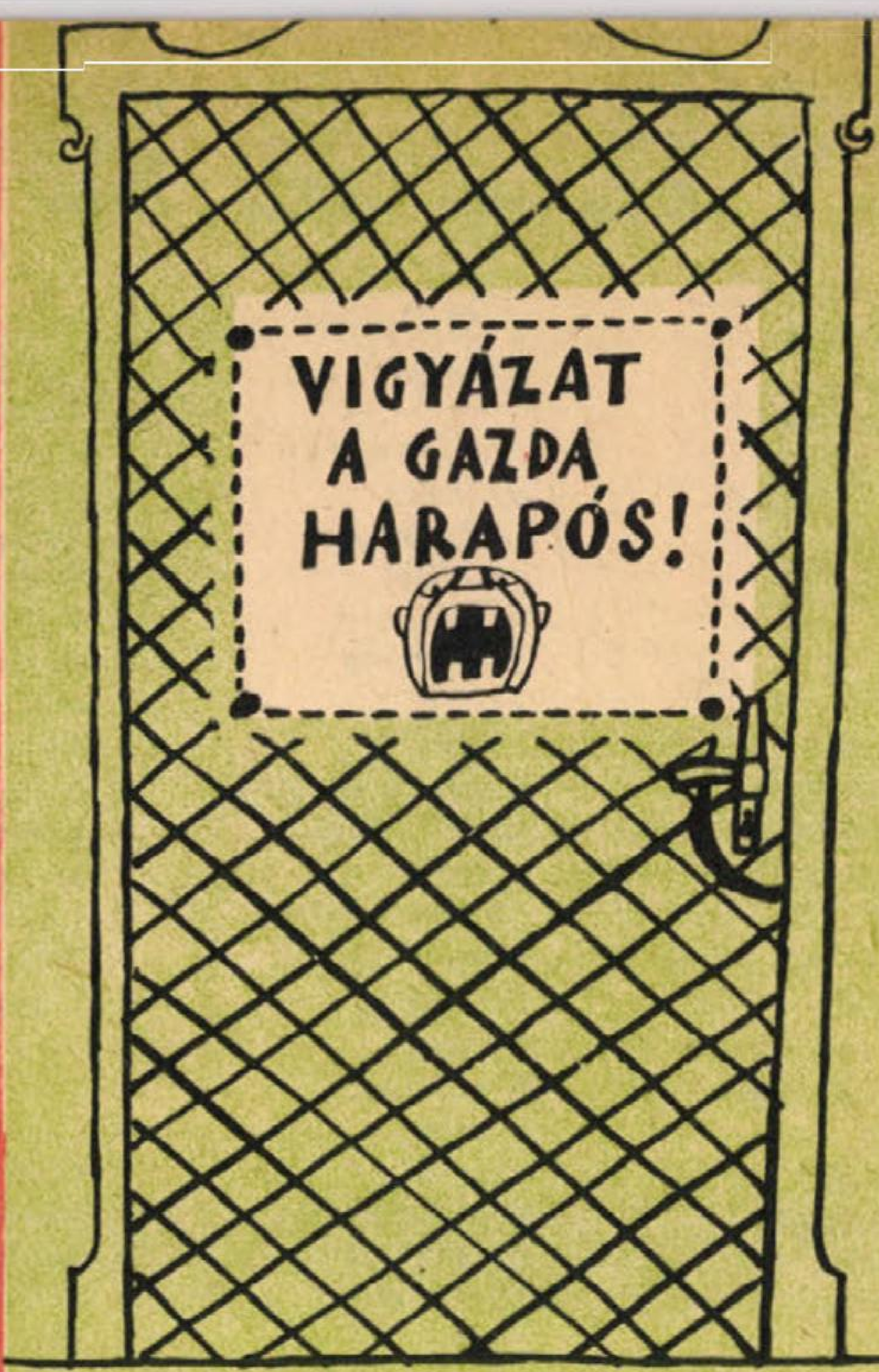

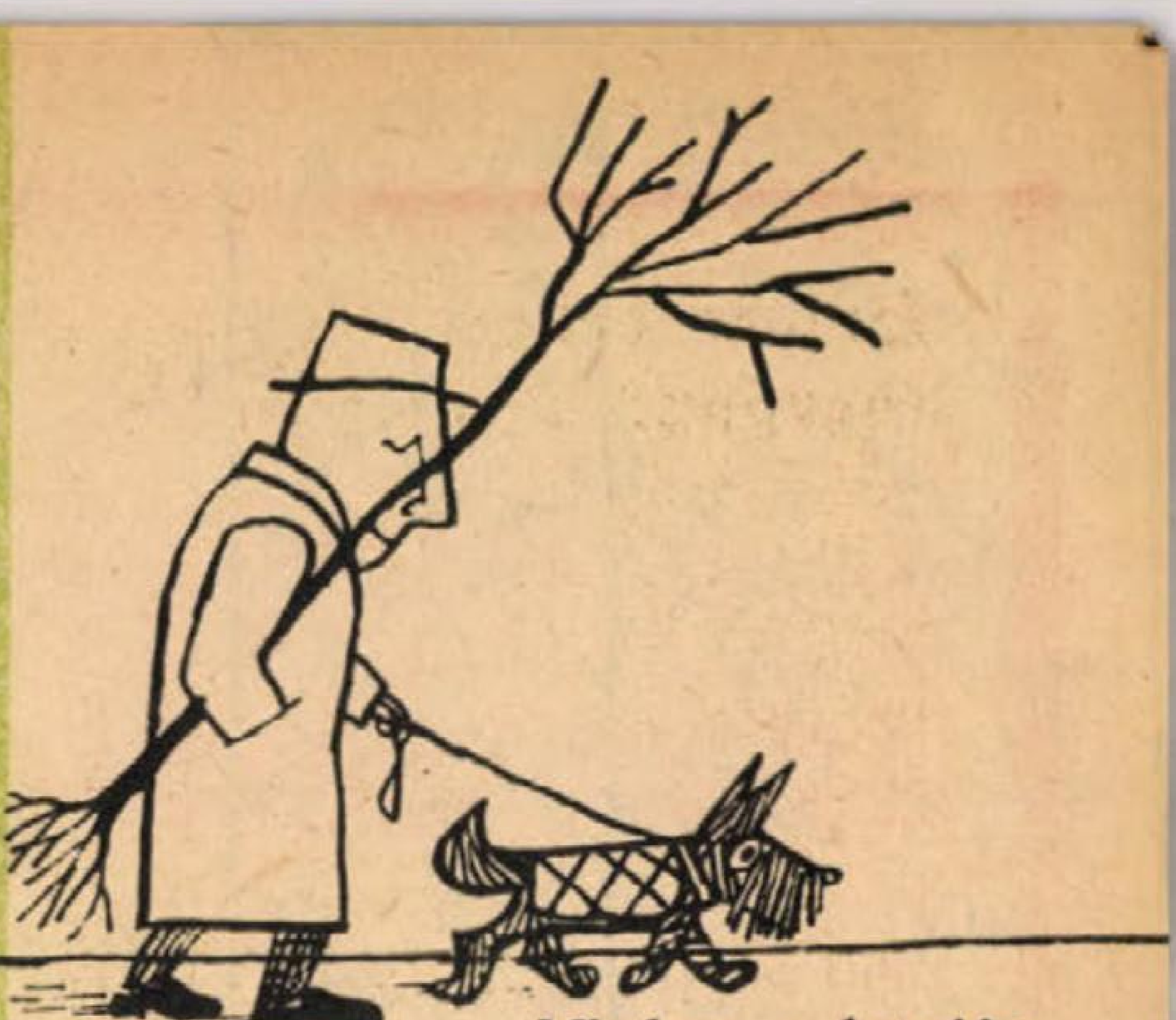
Mindent a kutyáért

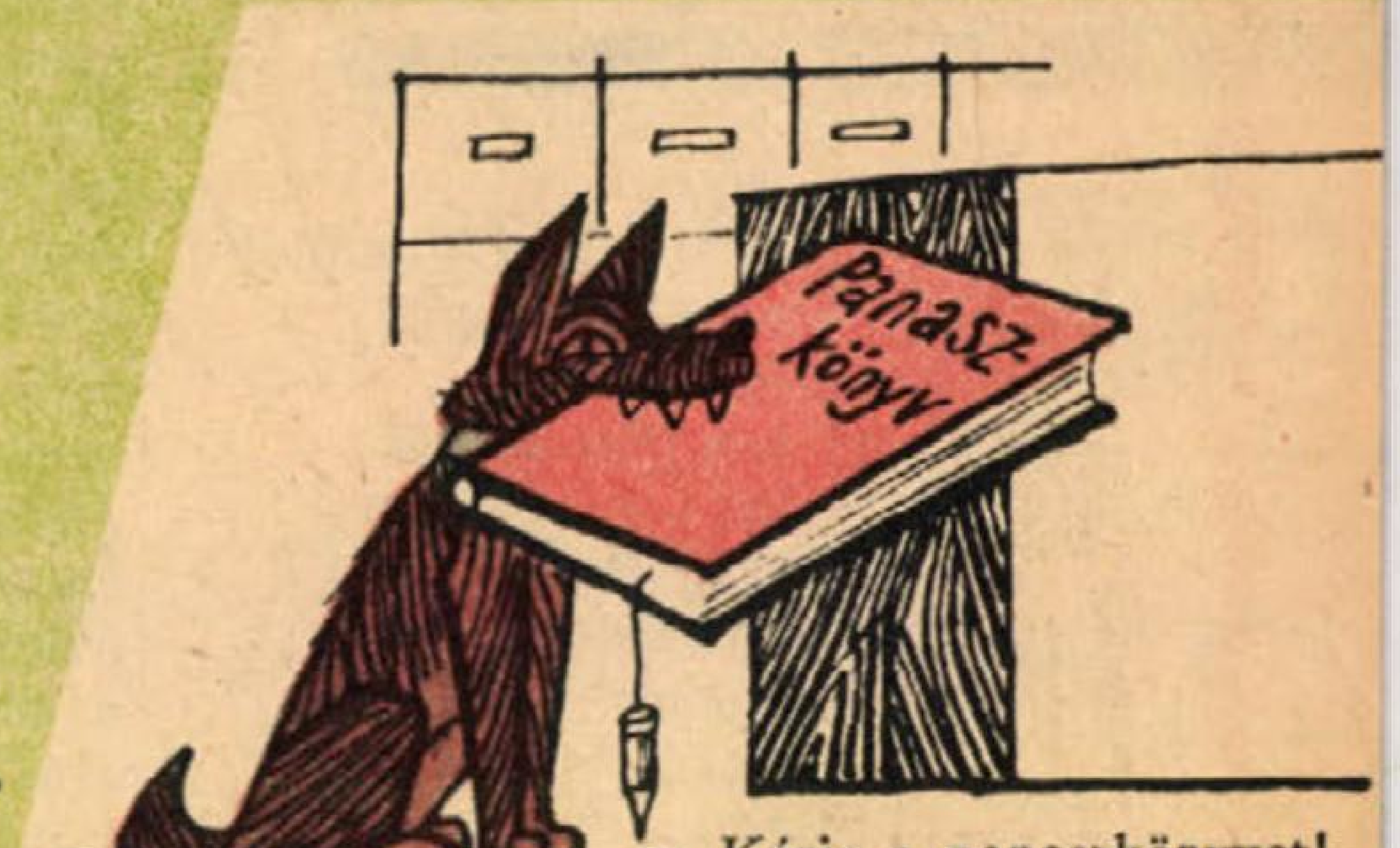

Kérje a panaszkönyvet!

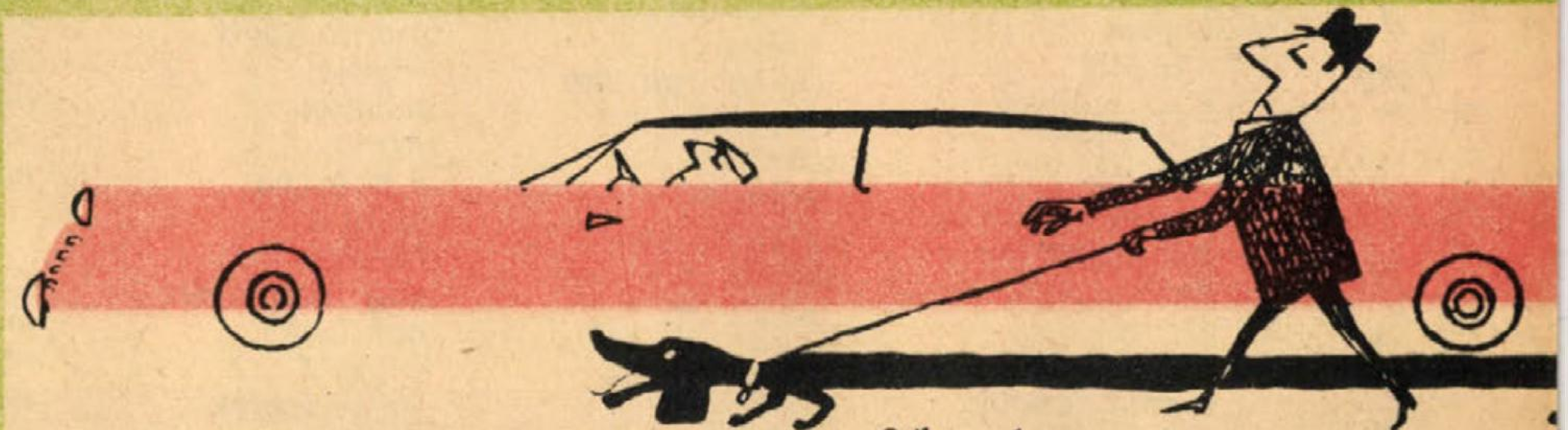
Stílusos kutya

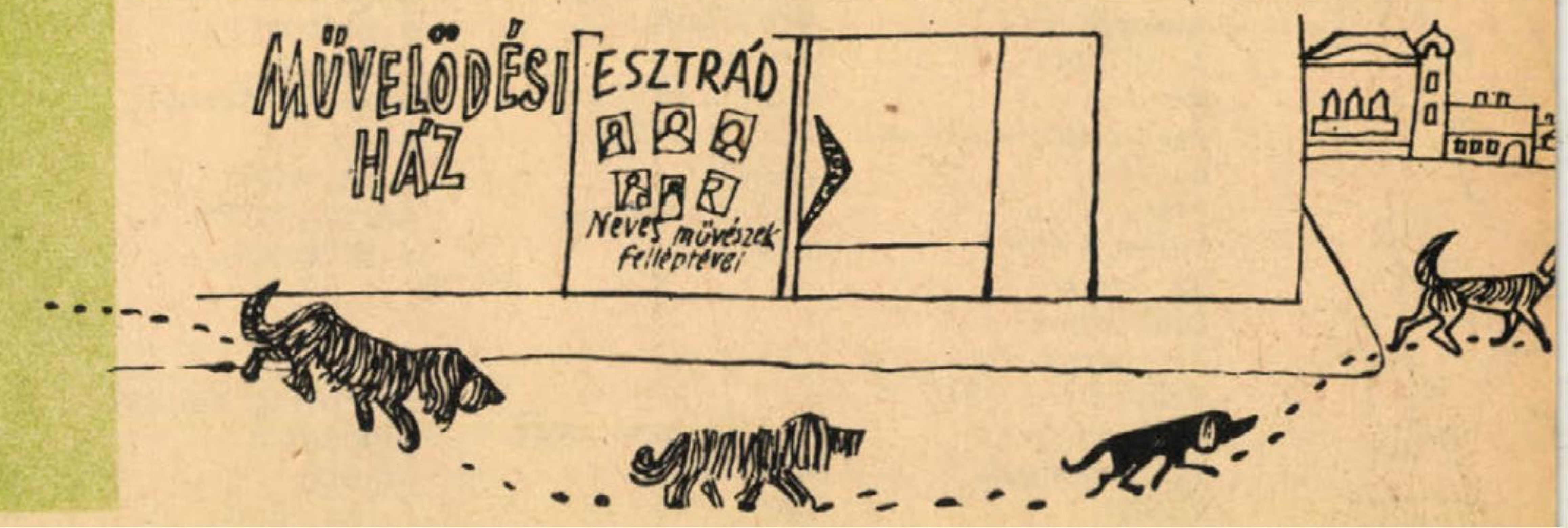

SZÁMŰZÖTTEK

Várnai György rajza

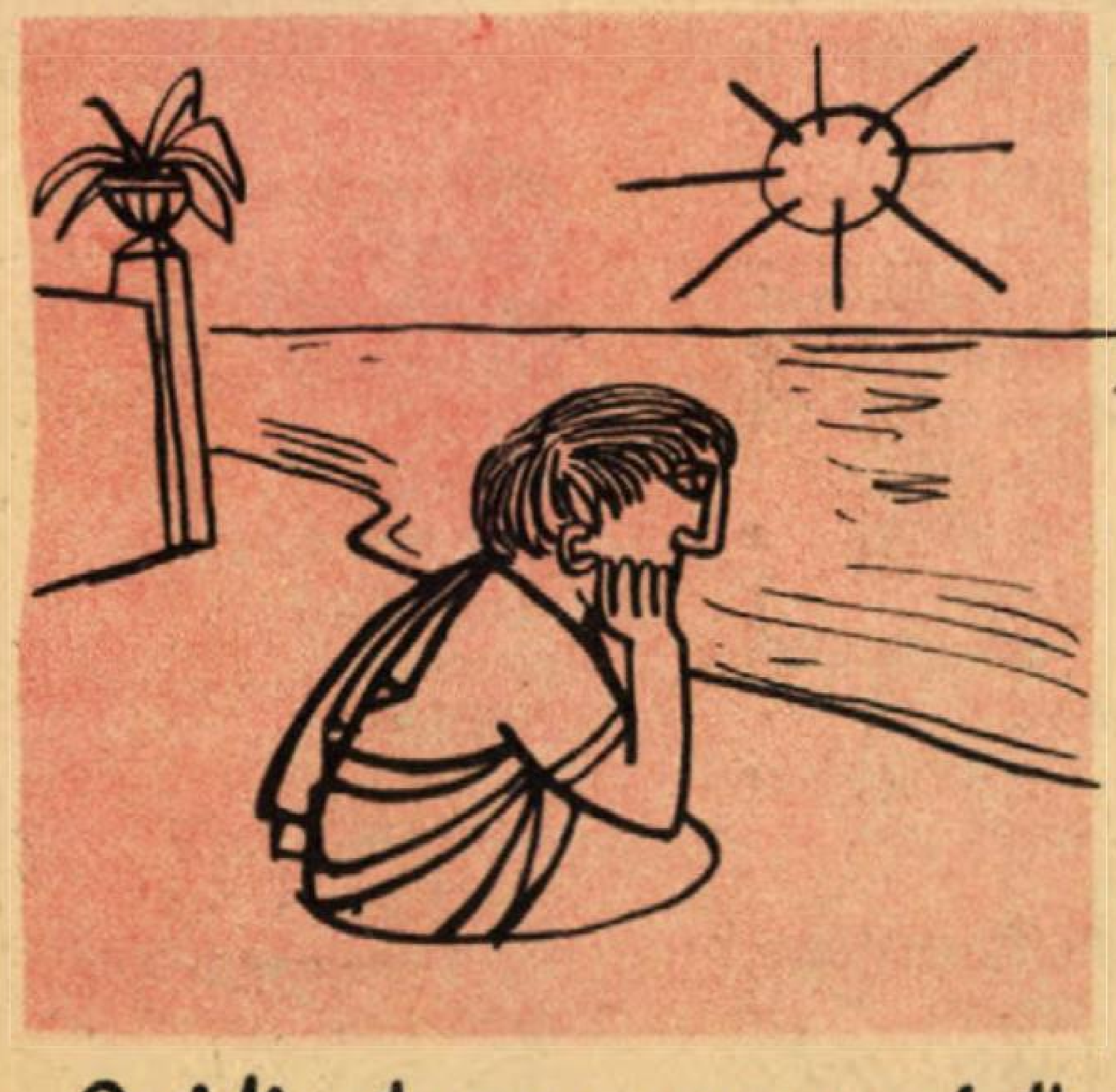
Ovidiust egy verse miatt...

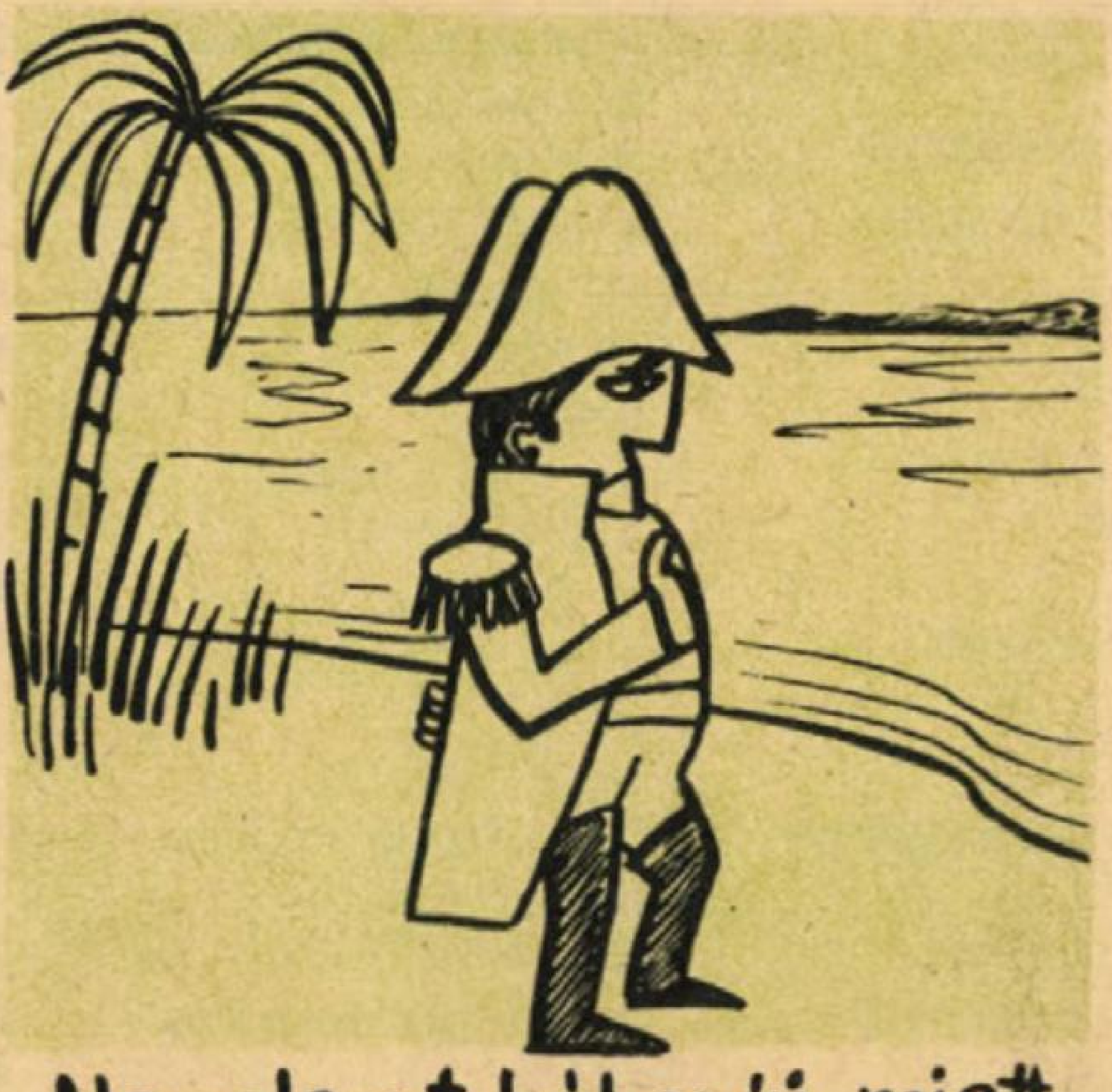
Napoleont háborúi miatt...

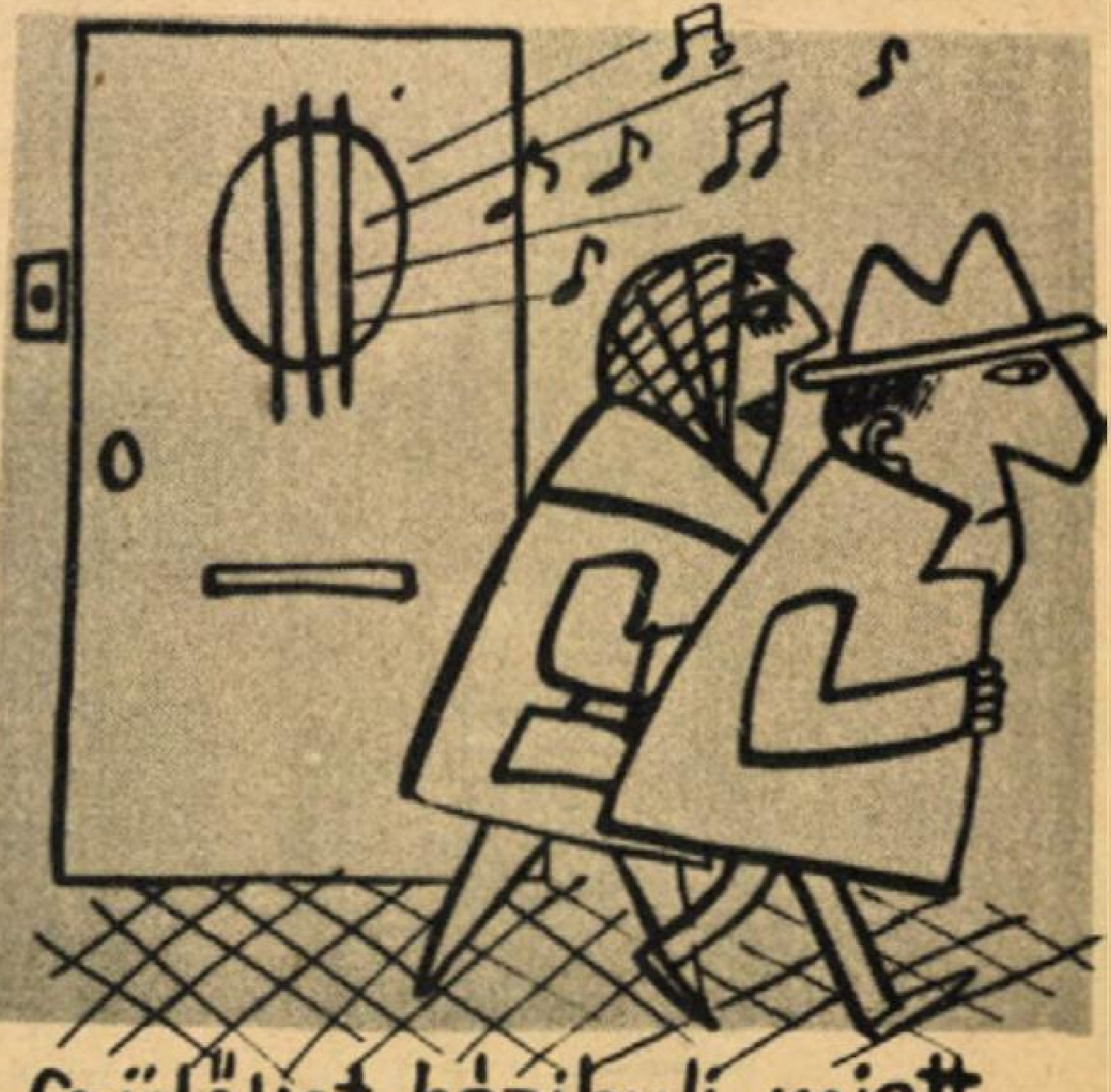
Szülőket házibuli miatt...

MASZEK

Bemutatjuk
Szilágyi Györgyöt,
aki ezt a
hosszú verset
írta

Kedves Kendtek
és Kegyedek!
Régi és új
lakónegyedek
lakói!
Sok Pestre
költözött
makói!
Többek és
egyedek,
s egyebek
között,
lengén
öltözött
ifjú hölgyek,
kik vén
tölgyek
tövében
búcsúztok az
évtől...
Hévtől
csillogó
szemű lányok,
kik nagy
talányok
titkát
kutatjátok,
s kutatás
közben
megmutatjátok —
az utat,
mely után
sután kutat
az, kit a
tudásszomj
épp arra űz...
Szűzsültre váró
agglegények!
Vadregények
kései
hősei!
Nősök!
(ők már nem
hősök...)
Szeplősök,
szeplőtlenek!
Nőtlenek!
Bőszen
őszülők
és szülők!
Hámból kirúgni
készülők!...
Orozva
borozók,
szeszt
szopogtatók,
bőrös malacot
ropogtatók!
Korhelyek,
kik
bor helyett
rummal fűtitek
fejetek
Pesten és
Aligán,
s a nejetek
most gurít
haza titeket
taligán...
Ivók és
evők!
Kedves vevők!
Nevem: Vincc!
Egy pince-
helységben
kardigánt
kötök,
hetenként
négyet-
ötöt...
Kimondottan
príma
darabok!
Rendelnek
tőlem
a svédek,
arabok,
s ha esetleg
Ön is
rendelne
nálam,
(most épp van
ausztrál
gyapjú-
szálam!)
ajánlhatok
kedvező
részletet,
s az áru-
készletet
házhoz
szállítom!
Állítom, talál
árumban
örömet,
s én is örömmel
bővítem majd
Önnel,
növekvő vevő-
körömet...

De ha nem vesz,
attól még
nem lesz
több a
gondom,
mert magunk közt
mondom:
a rendszer
előtt
le a kalappal!
Sosem bírtam
ily fix
anyagi
alappal...
de miért
verjem
dobra,
hogy sorsom
jobbra
fordult?!
Hisz, aki egykor
koldult,
az is úgy ül
ma a posztján,
mintha
sosem élt volna
a Sipőcz konyha
kosztján!...

Ismerek egy
delnőt,
(már rég
felnőtt)
ki most a
presszóba'
hozza
szóba,
hogy manapság
nincs része
jóba'
„Kinn több a
bóné!” —
csicsereg
az agg
Csicsóné,
s tele
szájjal
Nyugatot
dicséri,
pedig a
csóró
hajdan a
Cséri
telepen
csámborgott
fagyos
teleken
fázva,
s bokázva
járta a
foxot,
míg kiguberált
pár kiló
kokszot...!
De terítsünk
terítőt
a múltra,
mint szabó
a pultra
szövetet,
még azt hinnék,
hogy
politizálok,
ha folytatom
e szöveget...

Márpedig nekem
higgadt a
vérem,
s épp ezért
nem politizáiok,
kérem!
Kapjam meg a
bérem, —
minden egyébtől
személyem
mélyen
megkímélem!
A politika
rázós
téma,
de aki „néma”,
azt elkerüli
a tréma...
s ha egy kis
észt is
befektet,
tuti, hogy
nem kap
defektet!...
Amúgyis folyton
fáj a
térdem,
meg aztán
kérdem:
minek az
érdem?
Nekem nem kell
érem,
beérem
kevéssel,
ivással,
evéssel,
maximum:
taxi, rum,
s egy kis
lósport
gyéren...
Politizálni?
Ugyan, kérem!

Lottózom,
totózom,
időnként
fotózom,
s nem ugrálok,
mint a
veréb,
egy maszeknak
legyen
elég
esze,
(hoci-nesze,
nem kell
belég...)

Végül,
mi gyönyört
nyújt a
szemnek,
a női
nemnek
hódolok,
mert
esküszöm, hogy
jobb dolog
nézni a blúzt
a sok kis
fruskán,
mint politizálni,
nem igaz,
apuskám?!...

Későn fekszem,
korán
kelek,
nem dicsekszem,
de a felek
csőstől jönnek
rám,
már cserepes a
szám,
szaggat a
vállam,
de én nem
lóghatok,
engem nem fizet
az állam!...
Nincs időm
a boltból
egy percre sem
kimenni,
ha majd beadom
az ipart —
egy
szövetkezetben,
ott fogok
pihenni!...
Már bánom,
hogy ez
kiszaladt a
számon!
Ne vegyék
komolyan,
ez csupán
amolyan
férc élc,
mit az ujjamból
szoptam,
hiszen, mint
mondtam,
politizálni
sosem
szoktam!

Nem mintha
nem tudnám
mi van a
globuszon,
hisz én is
trolin
járok,
nem pedig
lóbuszon...
De busz ide,
busz oda,
kimondom
nyersen:
az élet egy
verseny-
uszoda!
Ám, ha úszni kell,
elárulom
titkon,
hogy úszom inkább
itthon,
hol jól ismerek
minden
medencét,
s Floridánál
jobban
kedvelem a
Dagályt,
e délibábos,
magyar
Velencét...!
Én innen
ki nem
vándorlok,
inkább
mángorlok
a Patyolatnál,
az is
jobb üzlet
százszorta
Nyugatnál!

Bár van, aki
kikerült
és sikerült
vagyonra
szert
tennie,
s most van
egymillió
pennyje...
Például a
dadám,
madám.
Melitta,
ki a csecsemőtej
árát
mindig
elitta,

BALLADA

most Palm
Beachben,
a Hotel
Veachben
masszíroz
és dollárt
passzíroz
a pasasokból;
(főleg a
hasasokból)
s már annyit
kasszírozott,
hogy a
masszázsból
(és másból)
egy házat
össze-
masszírozott...!

Nekem
Nyugattól
nem kell más,
mint zene
Xavier
Cugattól...
Nálam
keletje van
a nyugati
jazznak,
de mivel
kardigánt
csak Keleten
vesznek,
maradok Pesten,
tisztelettel,
Pomázon egy
kis telekkel,
s nem komázom
misterekkel...

Persze, ha van
esemény,
lesem én,
de csak, mint
csöndes
idegen,
bár a nemzetközi
helyzet
cseppet sem hagy
hidegen!
Mondhatom
az ok
a sok
atomkísérlet,
mitől ez a
kis élet
ürömmel
vegyül,
s gyakran nagy
hegy ül
a mellemen
és kezdek
hebegni,
mert már
lebegni
látom a saját
szellemem...

S bár a
politikához
nem értek,
s ha véleményt
kértek,
a válasz mindig
nemleges —
nem vagyok
teljesen
semleges!
Csak ingadozom,
mint a
bója,
s a fejemet
vakarom,
de, hogy akarom
a békét,
annak végképp
OTP betétem
a megmondhatója!
Sőt!
Továbbmegyek! —
Ha egyszer
időm lesz,
Washingtonba
megyek,
s amint oda-
érek,
Kennedytől
rögtön
kihallgatást
kérek!
Momentán
azonban,
most a
főszezonban,
ha nem megyek —
abban
nagyobb
rezon van...

De mert a
mai nap
a távozó
évé
lévén,
így a rádió
s a tévé
révén
mondom el
mindenkinek,
mit mondanék
a Fehér Házba'
privátim,
John
Kennedynek!

Elnök úr!
Egy tisztes
maszek,
ki nem egy
égitestről,
hanem a
régi Pestről
származik,
szerényen
Önnek
azt dadogja:
bombáit
jobb ha
sutba dobja!
Hisz, elnök úr is
sejti,
ha netán
leejti,
hogy valaha
elnök volt,
azt is
elfelejti...!
Hisz' fenn
az égbe'
a légbe' is
változás
megy
végbe,
s a Mindenható
sem a
NATO
szekerét
tolja,
hanem
Popovicsékat
pártfogolja...!
Ők uralják
az űrben
az étert,
s a nagy
zűrben
Szent Pétert is
megagitálják,
s mindezt
azzal
körítik,
hogy meg nem
állják,
s az angyalokat
szövetkezetbe
tömörítik...!

Hasznosabb hát
kereskedni,
mint
feleslegesen
heveskedni,
mert mit ér
a General
Motors,
ha a tulaj
a romok közt
kotor,
s a Credit
Lyonnais
cseppfolyós,
mint a
majonéz,
s a kassza
hamubasült
massza...?!

Ki ilyen
elvet,
elnök úr,
Ön előtt
felvet,
fogadja,
kérem,
gráciával,
(én is
békés
versenyben
élek
a népi
demokráciával!)
Mikor a
partit
nyélbe
ütöttük,
kikötöttük,
(hogy egyiknek
se kelljen
félni)
én nem terjesztem
a kapitalizmust,
ők pedig hagynak
engem
élni...

Tudom, most
értékes
perceket
veszt el,
lévén
Szilveszter,
s Ön is
örül
egy pohárka
ginnek,
már nem tartom
fel sokáig,
de még
bolygatnak a
dzsinnek...

Szóval ott
hagytam
abba,
hogy jobb
egybe lenni,
mint több
darabba'...
S hogy az
otromba
bomba
ne robbanjon
lent se,
fönt se,
s a gomba-
felhő
romba
ne döntse
Önt se,
üljön le
Hruscsovval
egy löncsre!
A világ csak
nyer e
löncsön,
mi jobb:
lönes, vagy
bomba?
döntsön!...

Vitassák meg
az ügyeket,
a rügyeket
hagyja
békében
kinőni,
s ki rakétát
gyárt,
hogy ne ártson,
gyártson
tapétát,
azt nem lehet
kilőni...!

Őszintén
remélem,
hogy a
megegyezést
épségben
megérem...
Micsoda nap lesz!
A világ
paff lesz
az örömtől,
s a baráti
körömtől
kezdve,
Texastól
Vladivosztokig
mindenki
jól járt!

S Ön majd
twistel
biztos,
mister
Kennedy,
s azt mondja:
all right!
Sőt!
Egy ellen
adok tizet,
hogy előfizet
a Pravdára,
Hruscsov meg
a New-York
Timesra...
és táncra
perdül
a pápa is
a Vatikánba'..!
Én pedig
nem veszek
Karilt többé,
kvázi
házi-
patikámba'...!

KÖNYÖRGÉS MAGÁNÜGYBEN:

Jóságos Isten!
Uram, Teremtőm!
Bűneim
nagyok!
Haragszik rám
az ég is,
mert dacára,
hogy hivő
vagyok,
politizáltam
mégis!
Bocsánatod
ezúton
kikérem,
ígérem:
jó maszek
leszek!
És máskor
a jövedelmi-
adó
bevalláskor
sem leszek
smucig!
Csak bocsáss meg!
S hagyj
békében
kardigánt
kötni,
Uram, Teremtőm,
a kommunizmusig!...

Ráthonyi Róbert,
aki ezt a
hosszú verset
meg tudta
tanulni

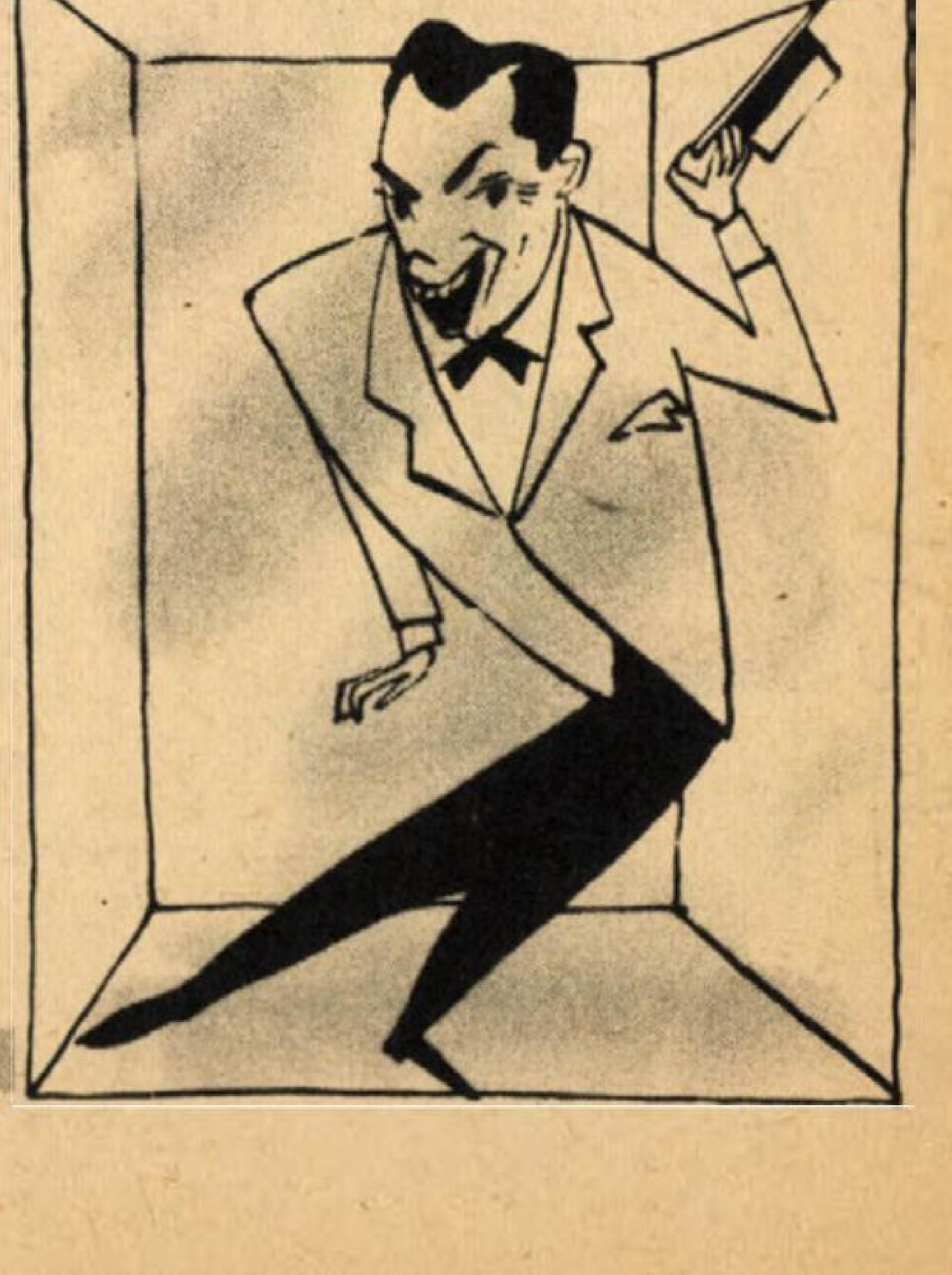

Már csak ez hiányzik...

Fülöp György rajza

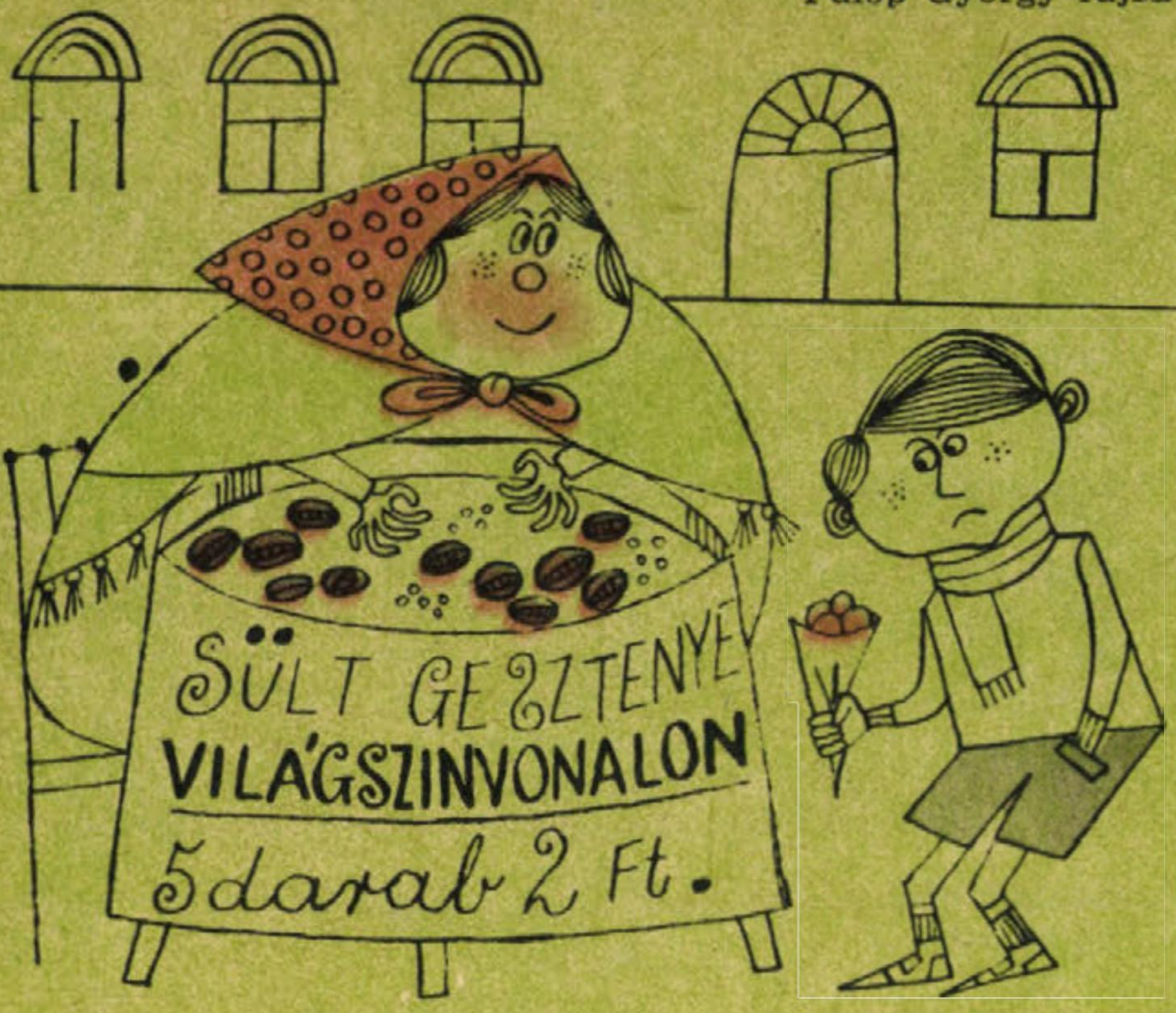
SÜLT GESZTENYE
VILÁGSZINVONALON
5 darab 2 Ft.

Új mámor

Erdei Sándor rajza

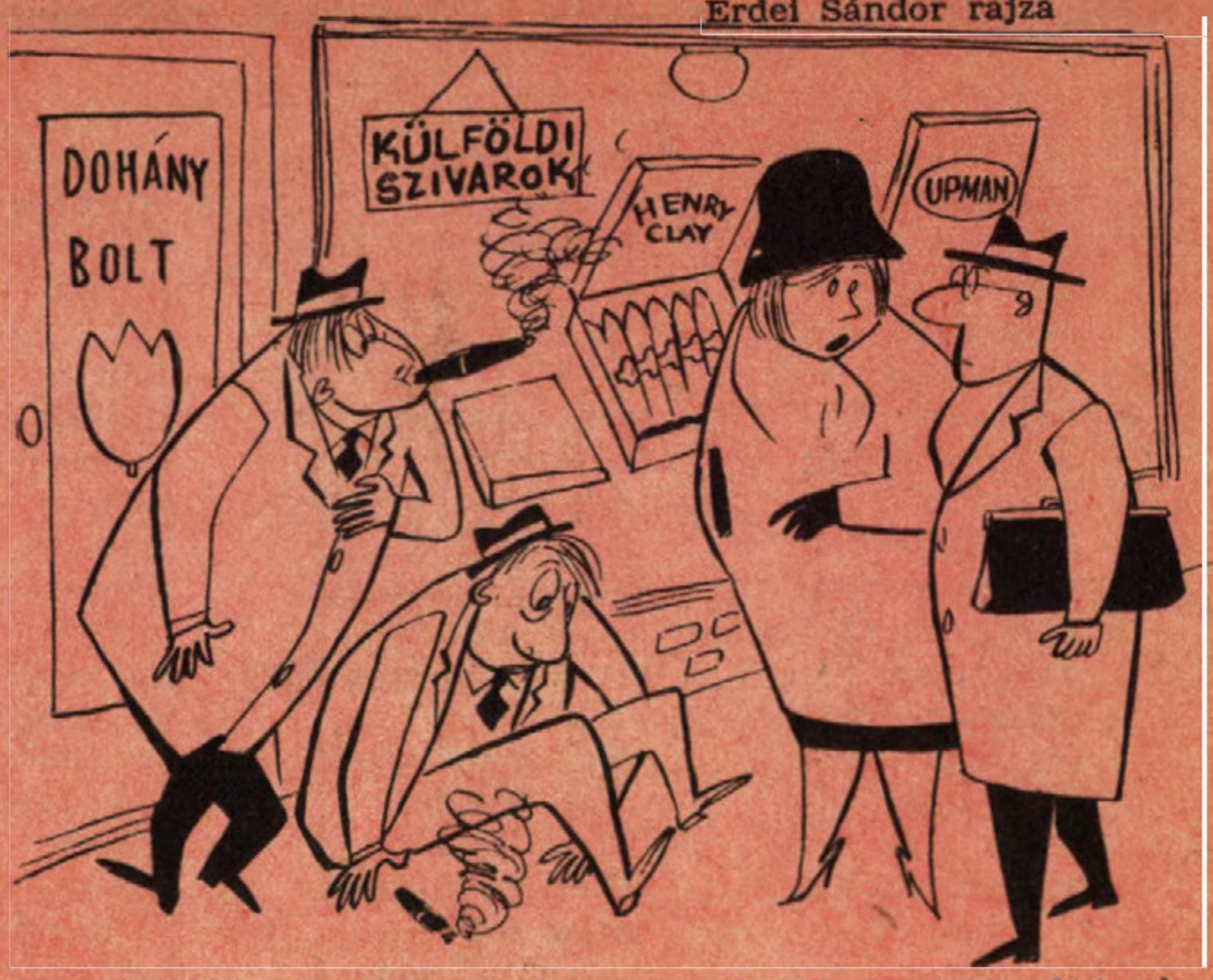
DOHÁNY BOLT
KÜLFÖLDI SZIVAROK
HENRY CLAY
UPMAN

– Nézze csak, doktor úr, ez az én szerencsétlen férjem! A múlt héten szokott le az ivásról!...

Jobb későn, mint soha...

Szegő Gizi rajza

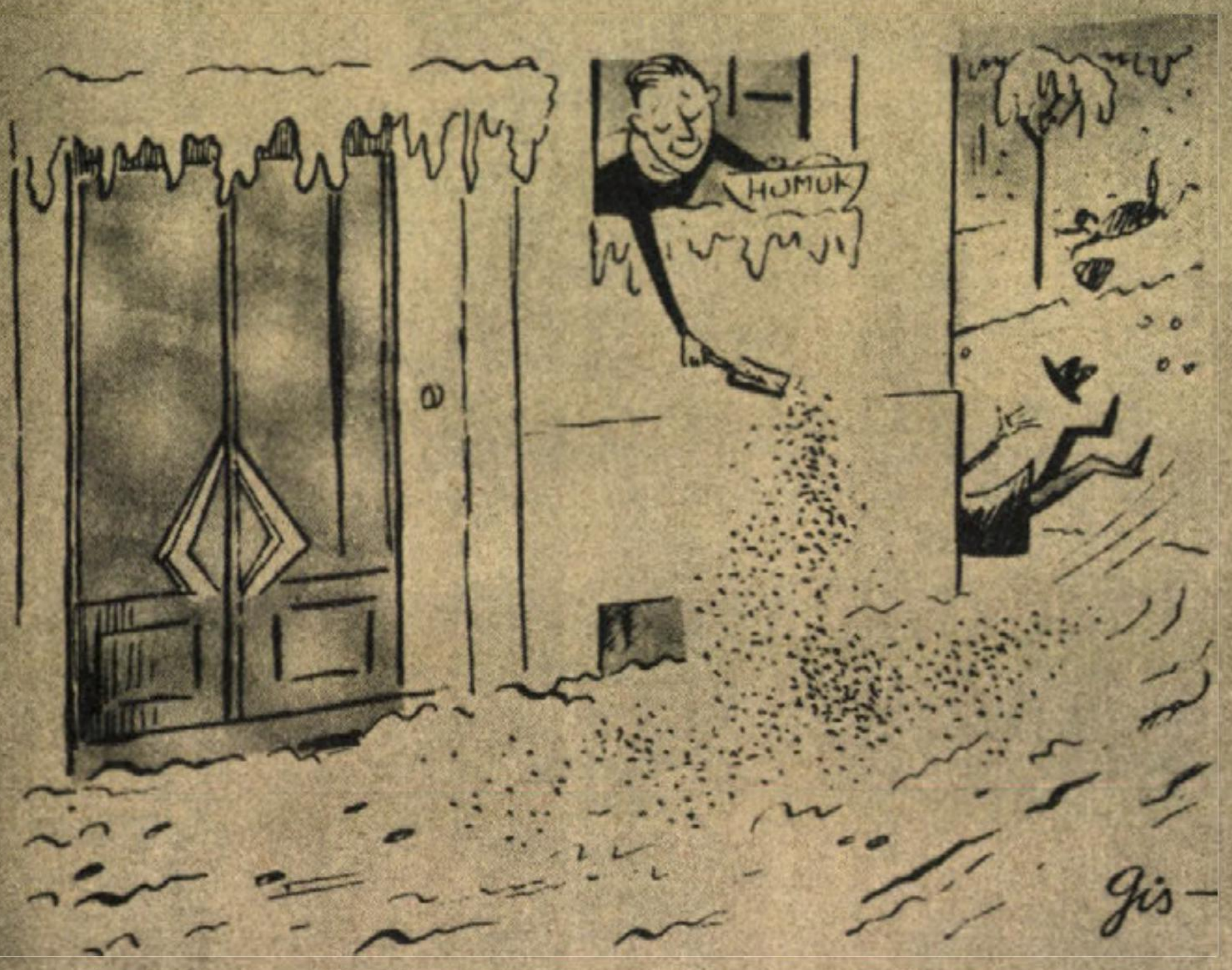

Pesti tudósítónktól

A gépkocsiforgalom rohamos növekedésével nálunk is nagy gondot jelent majd a parkolás. A távolabbi jövőben pedig annyi lesz már az autó, hogy lehetetlenség lesz megfelelő parkolási helyről gondoskodni. Ha új égitestek bevonásával nem sikerül megoldani a parkolás kérdését, csődbe jut az autóforgalom.

Idejében szólok: találják már fel a perpetuum automobilét, vagyis az örökmozgó gépkocsit, amelynek sohasem kell megállnia, tehát nincs szüksége parkoló helyre.

*

Öreg irodalmár magyaráz egy ifjú titánnak:

– Ha fel akarsz tűnni, írjál zavarosan, homályosan, dobáld össze a szavakat, fordíts mindent a feje tetejére, egyetlen mondatod se legyen a helyén, s akkor biztos, hogy sikered lesz.

– Bocsánat, akkor ön miért fejezi ki magát ilyen egyszerűen, ilyen világosan?

– Hogy megértsél, fiam!

f. l.

Modern dráma

Kaján Tibor rajza

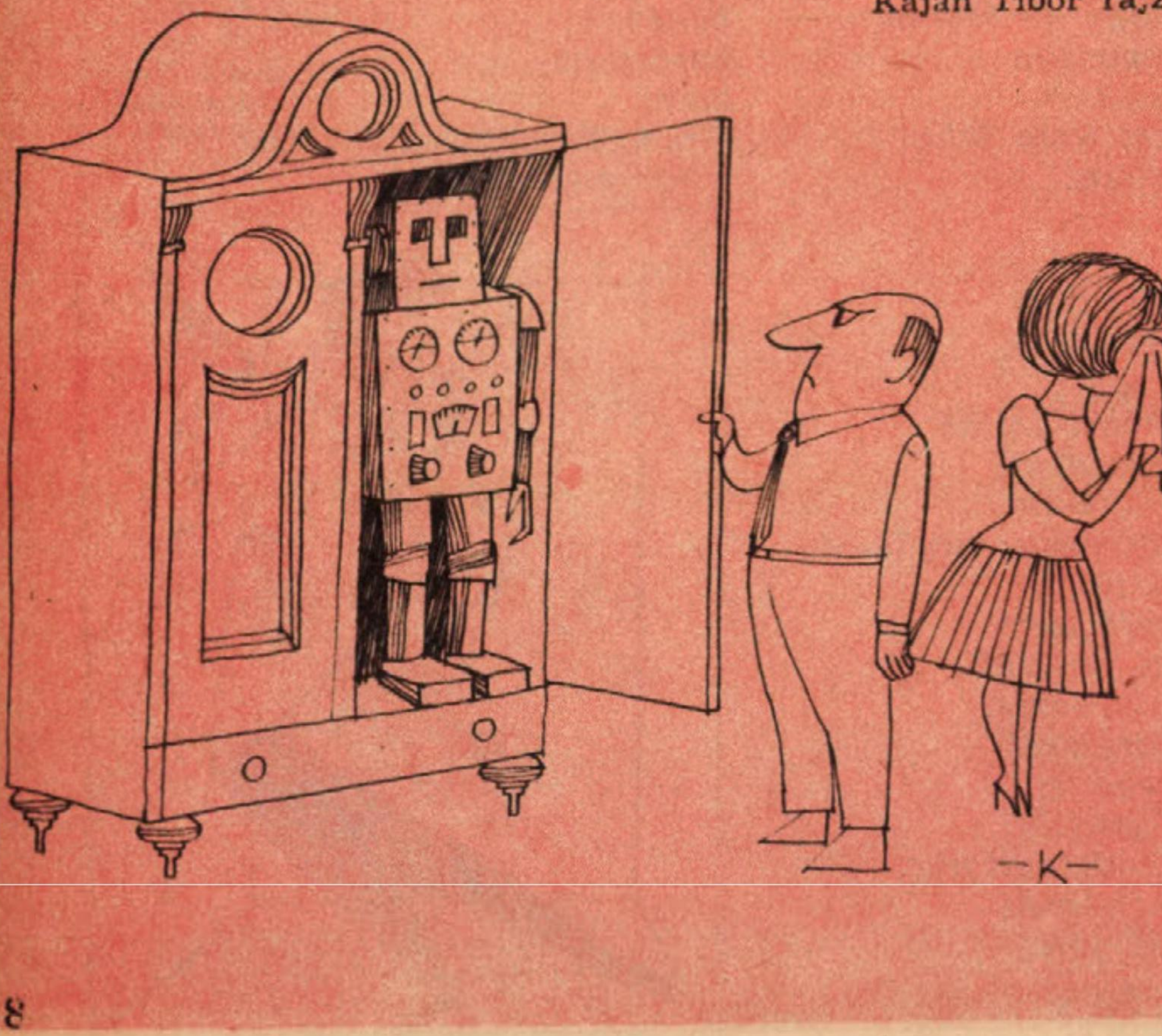

Itt a báli idény!

Gerő Sándor rajza

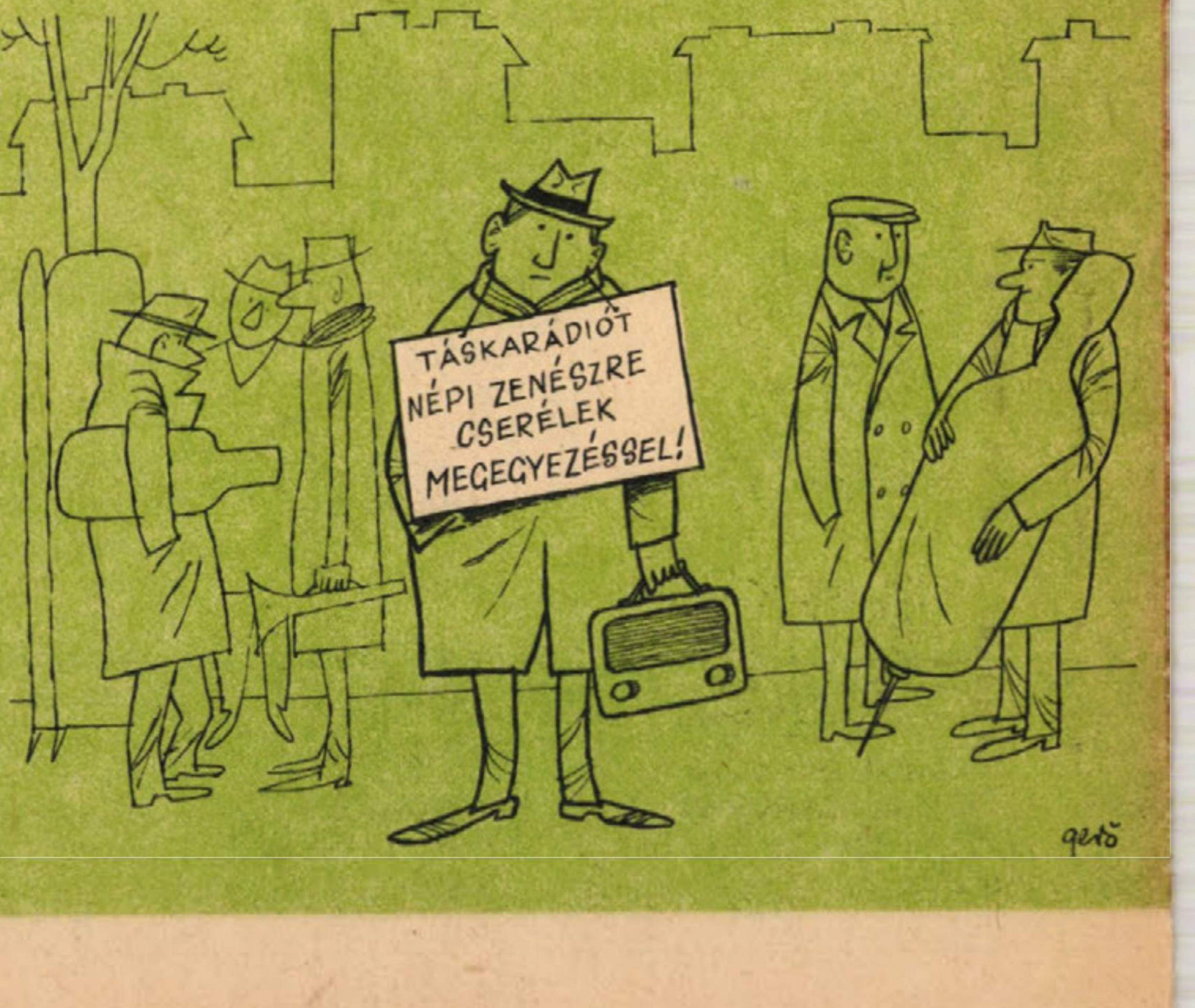
TÁSKARÁDIÓT NÉPI ZENÉSZRE CSERÉLEK MEGEGYEZÉSSEL!

Utópia

Baticz Levente rajza

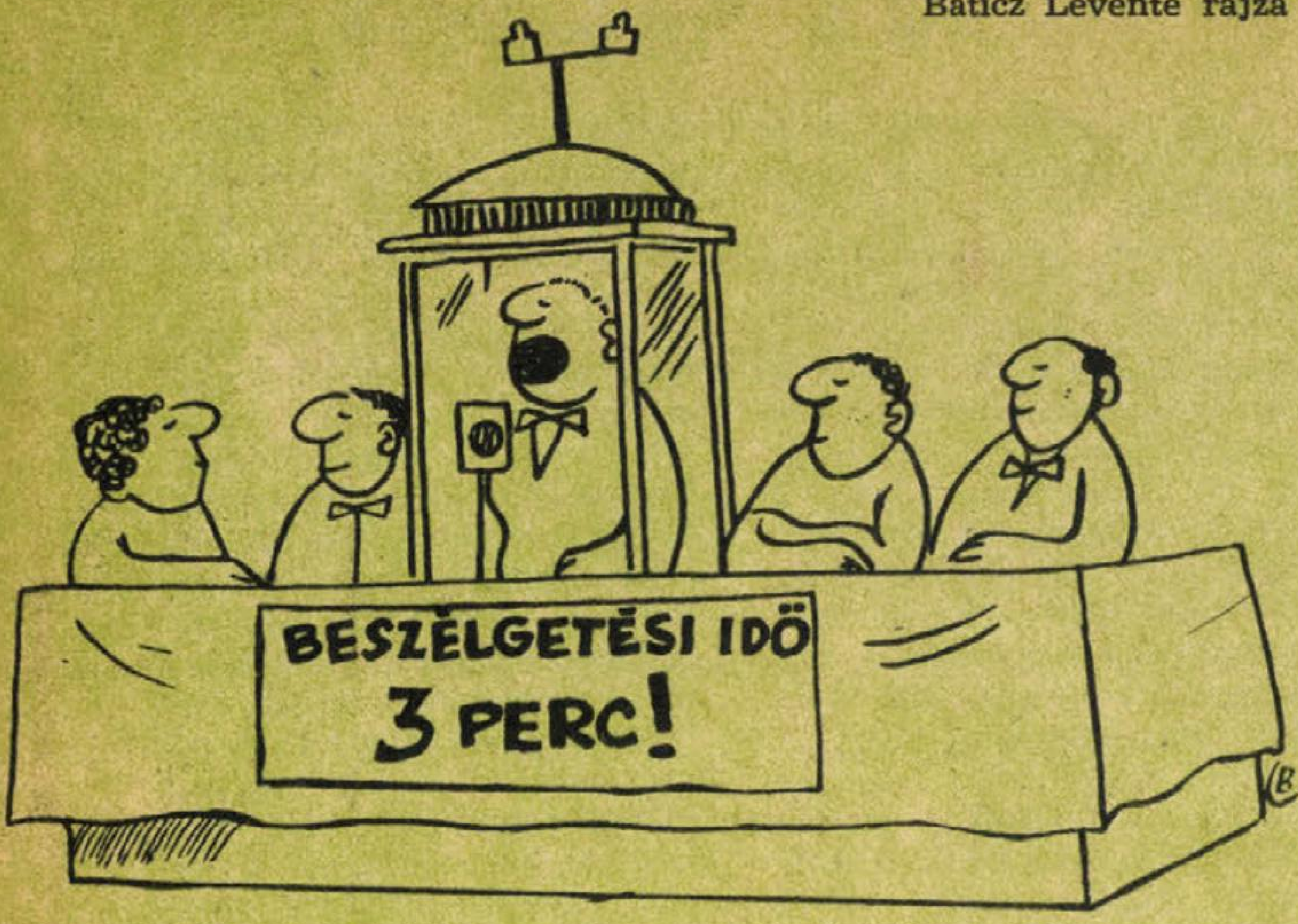
BESZÉLGETÉSI IDŐ
3 PERC!

Kucsmadivat

Erdei Sándor rajza

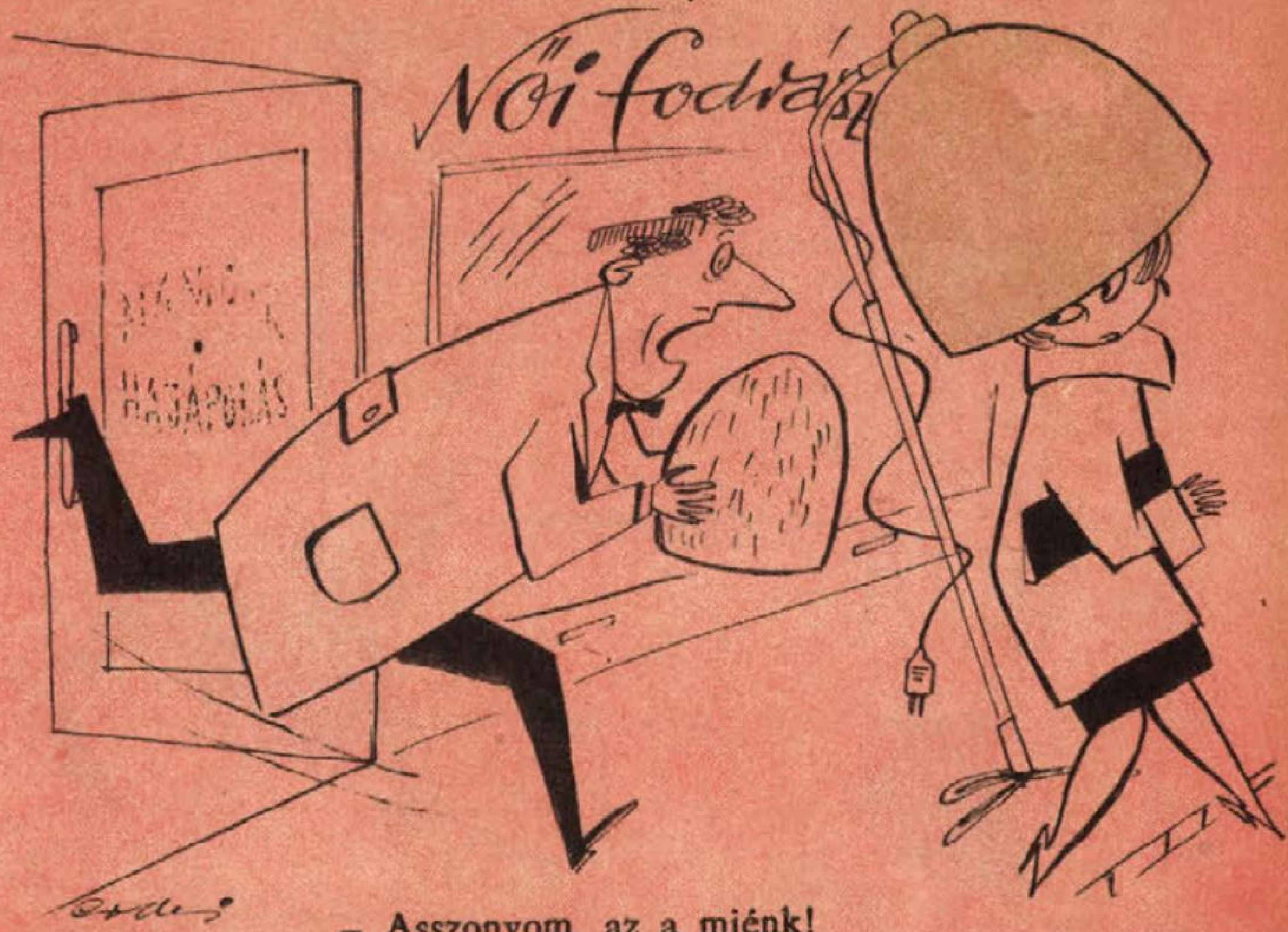
Női fodrá
HAJÁPOLÁS

– Asszonyom, az a miénk!

Családi séta

Toncz Tibor rajza

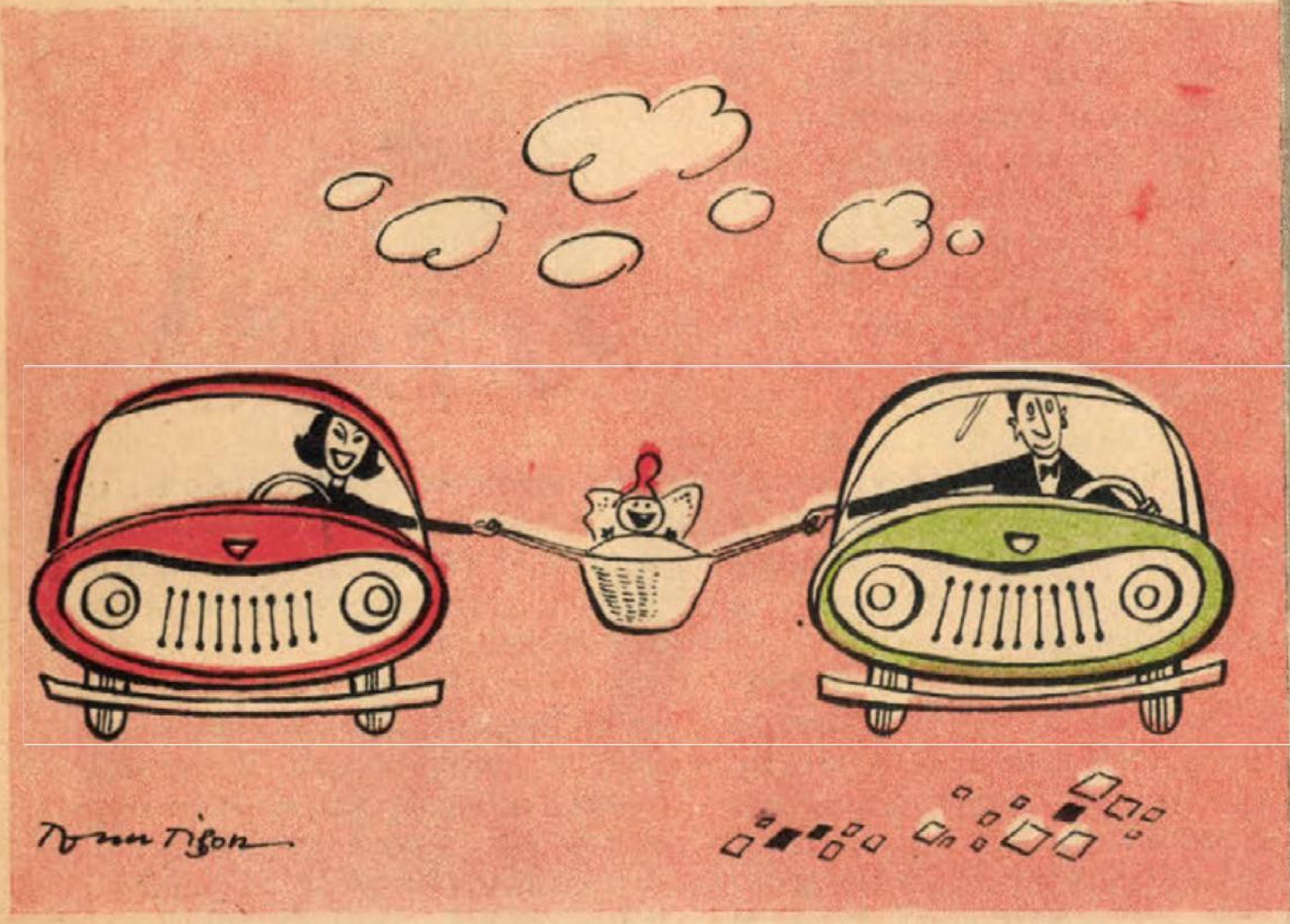

Lázálom

Pusztai Pál rajza

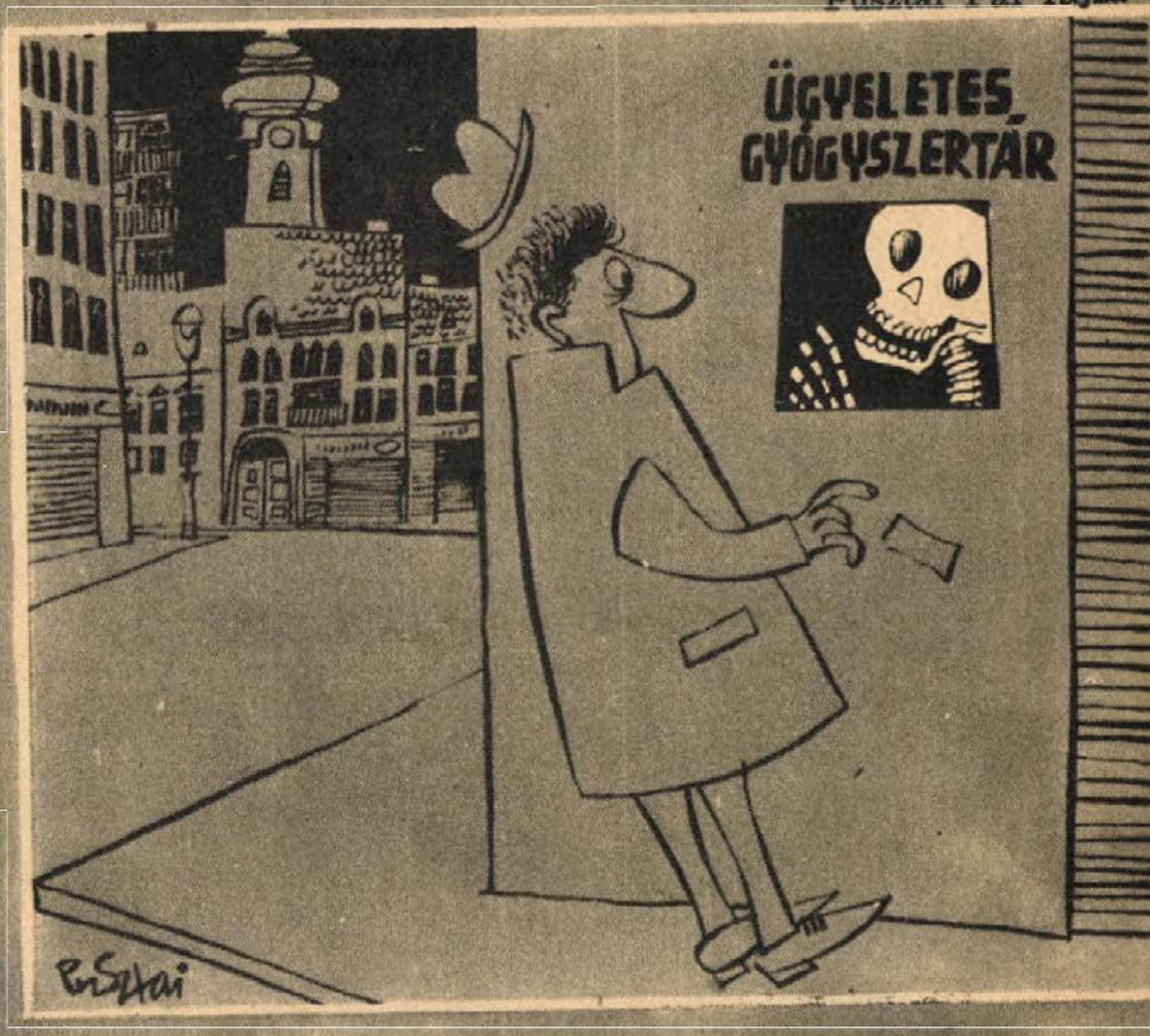
ÜGYELETES GYÓGYSZERTÁR

Az utolsó lehetőség

Schwott Lajos rajza

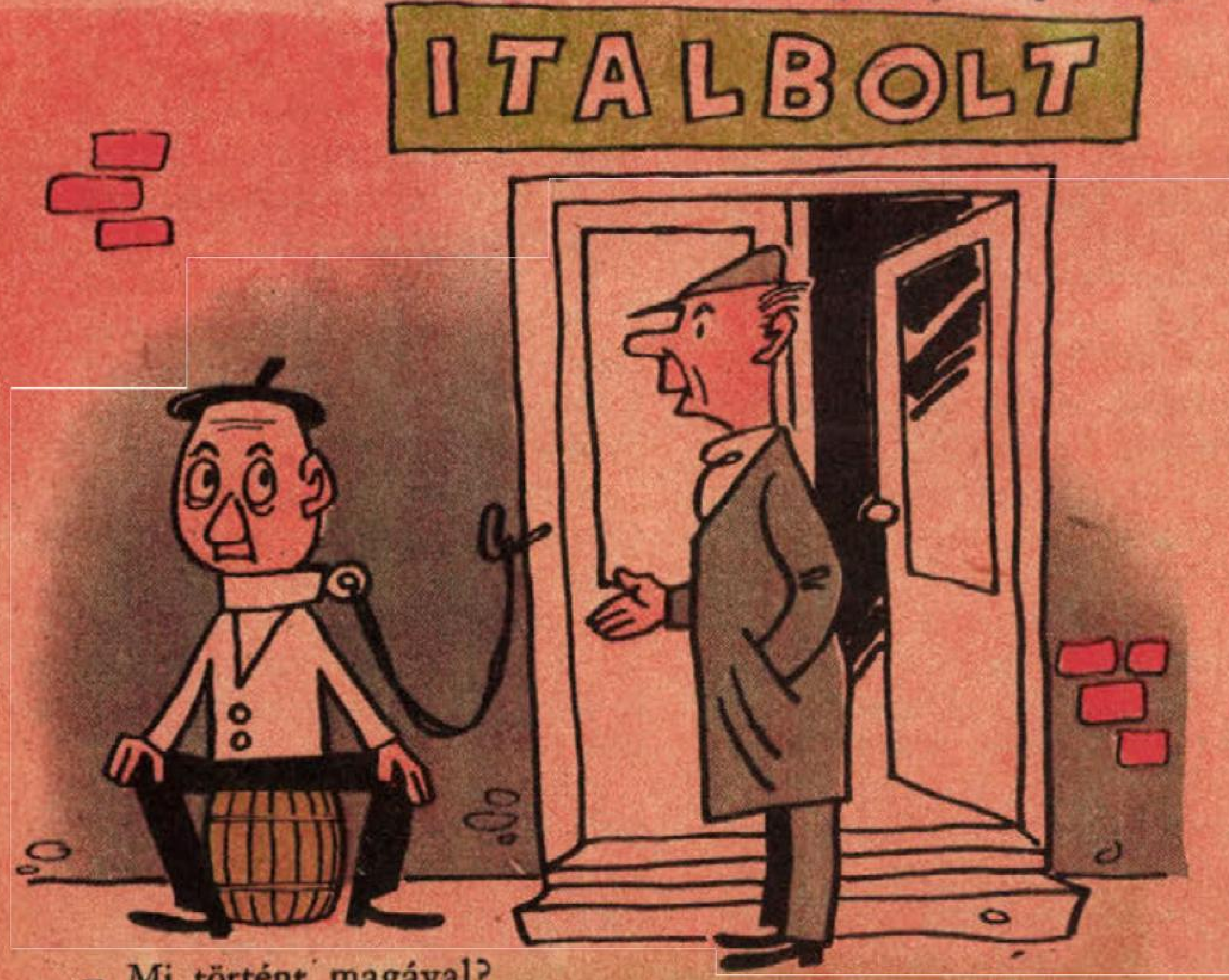

– Mi történt magával?

– Nem akartak kiszolgálni, azt mondták, hogy részeg vagyok... De én kitoltam velük: beküldtem egy fröccsért a kutyámat...

Téli szünet

Gerő Sándor rajza

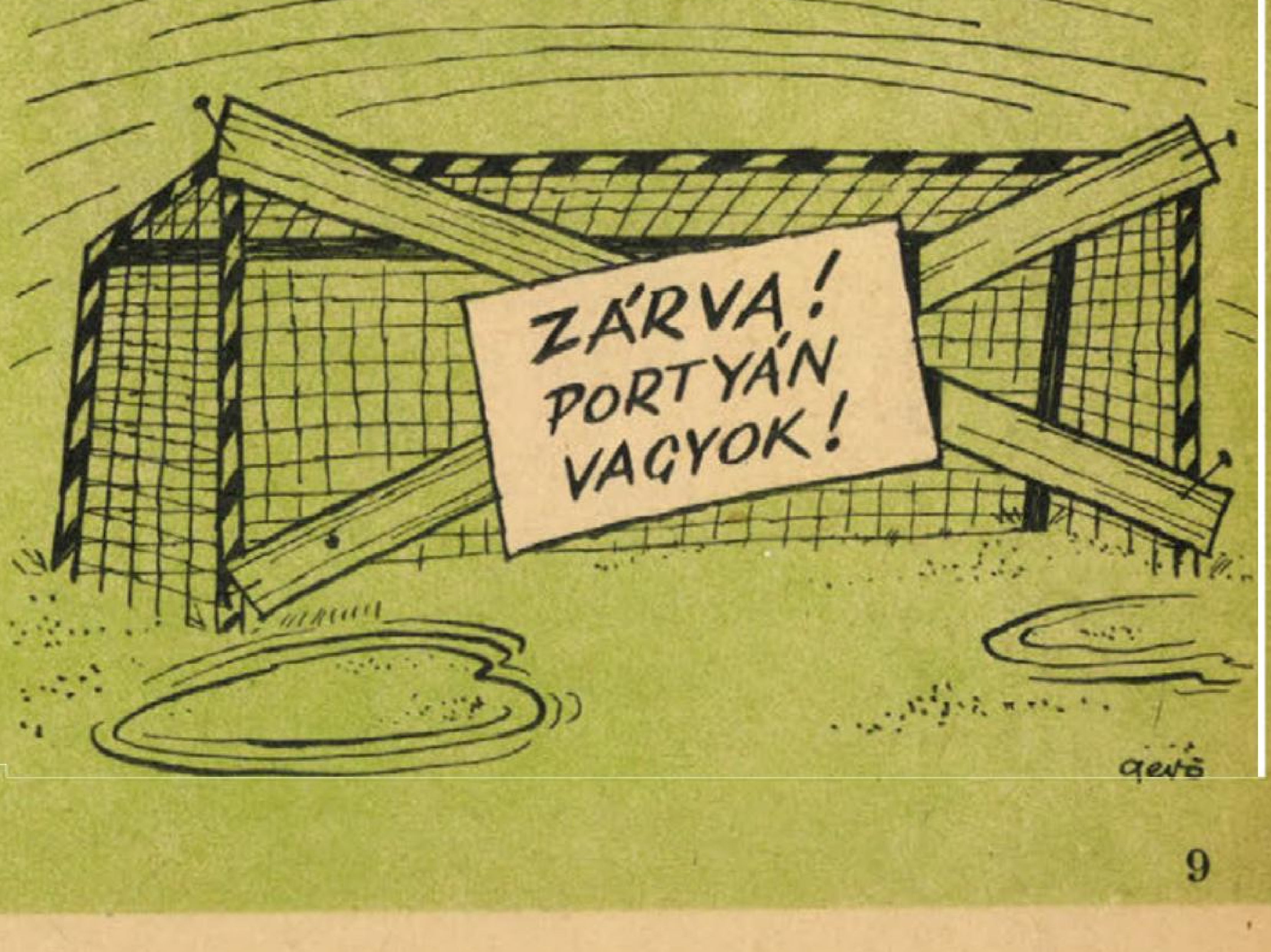
ZÁRVA!
PORTYÁN VAGYOK!

A pedagógus ebédel

Török János rajza

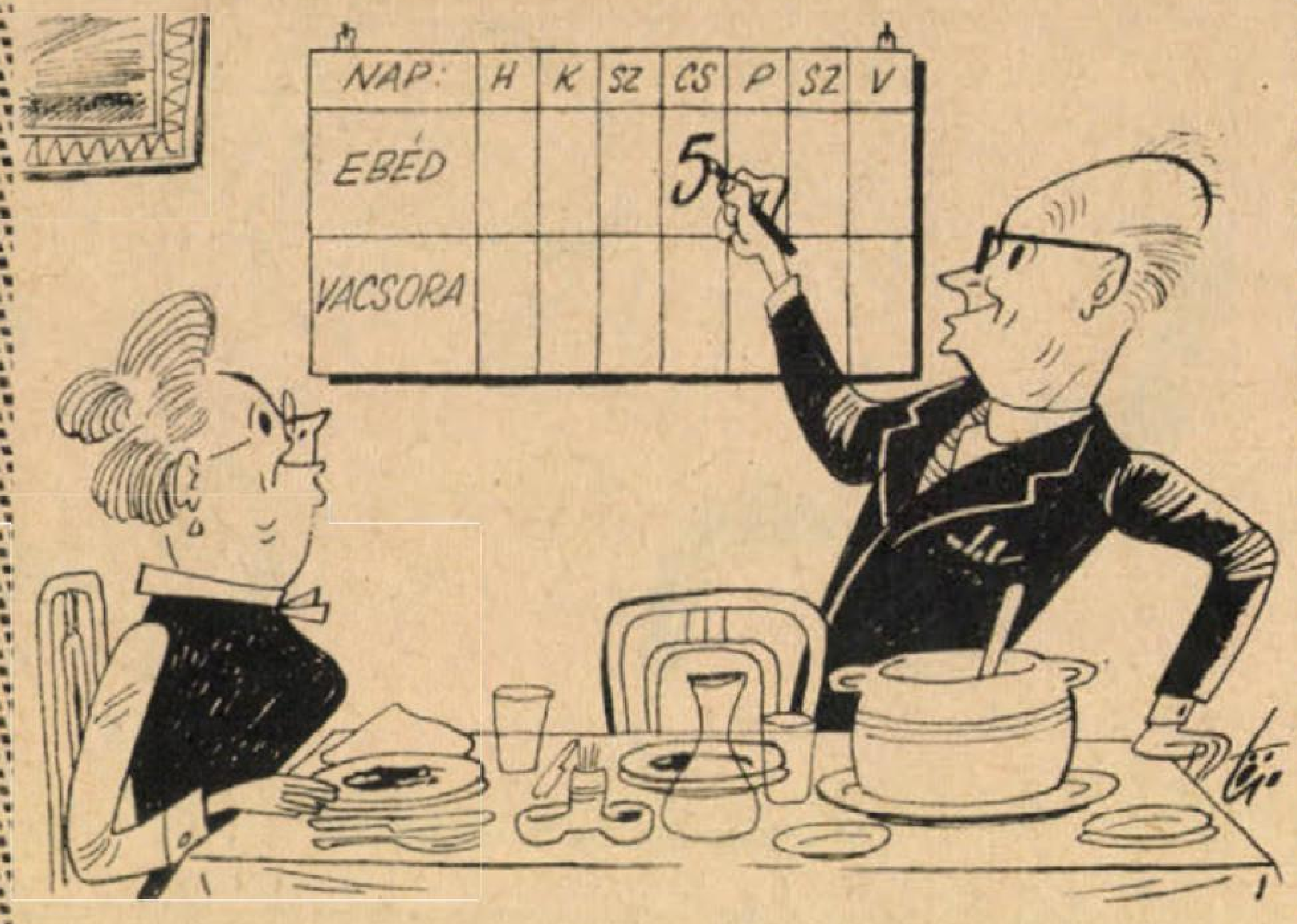

Absztrakt szobor

Fülöp György rajza

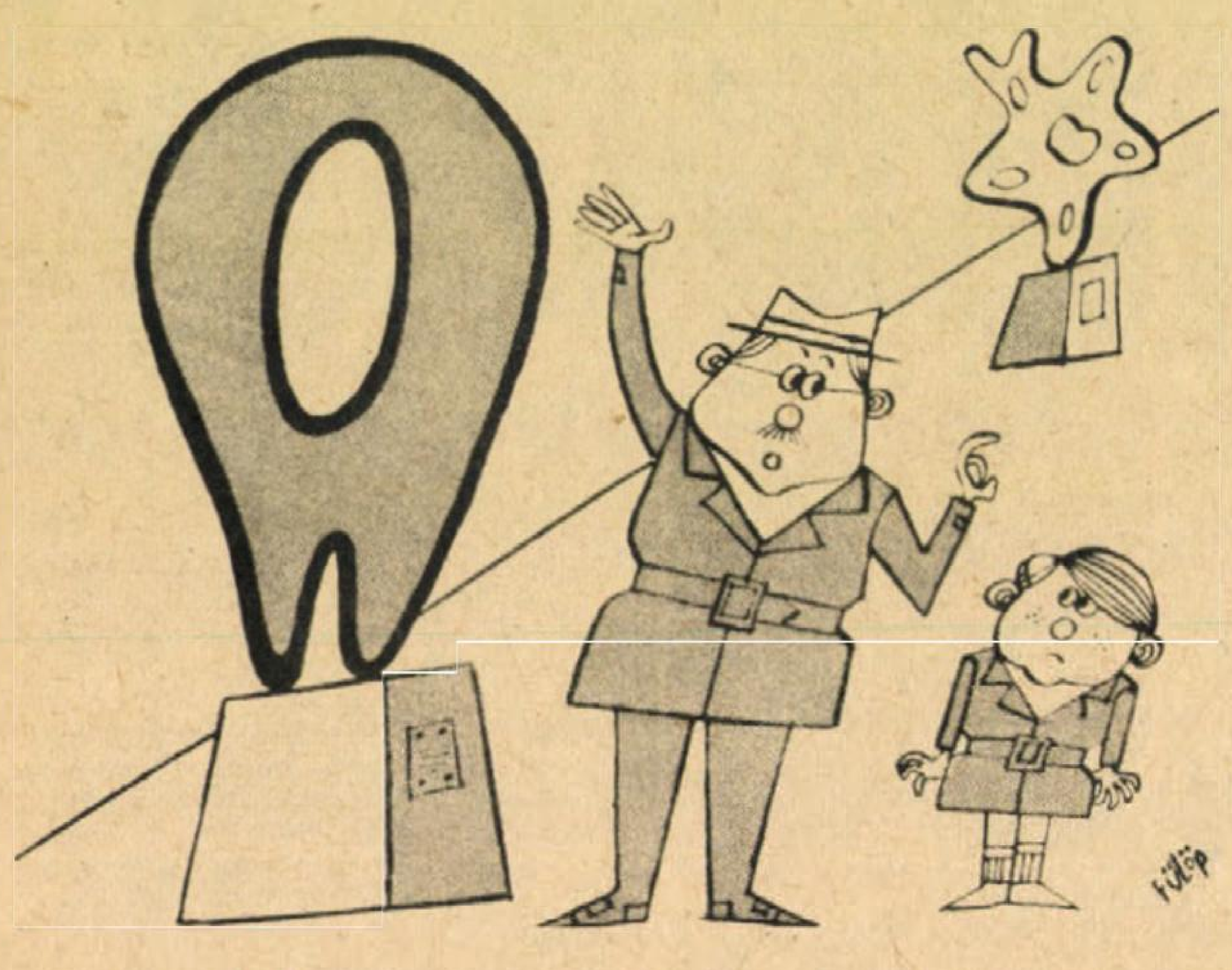

– Látod, kisfiam, milyen csúnya, ha ásítunk és nem tartjuk oda a kezünket...

* * *

Csoda a buszon

Vasvári Anna rajza

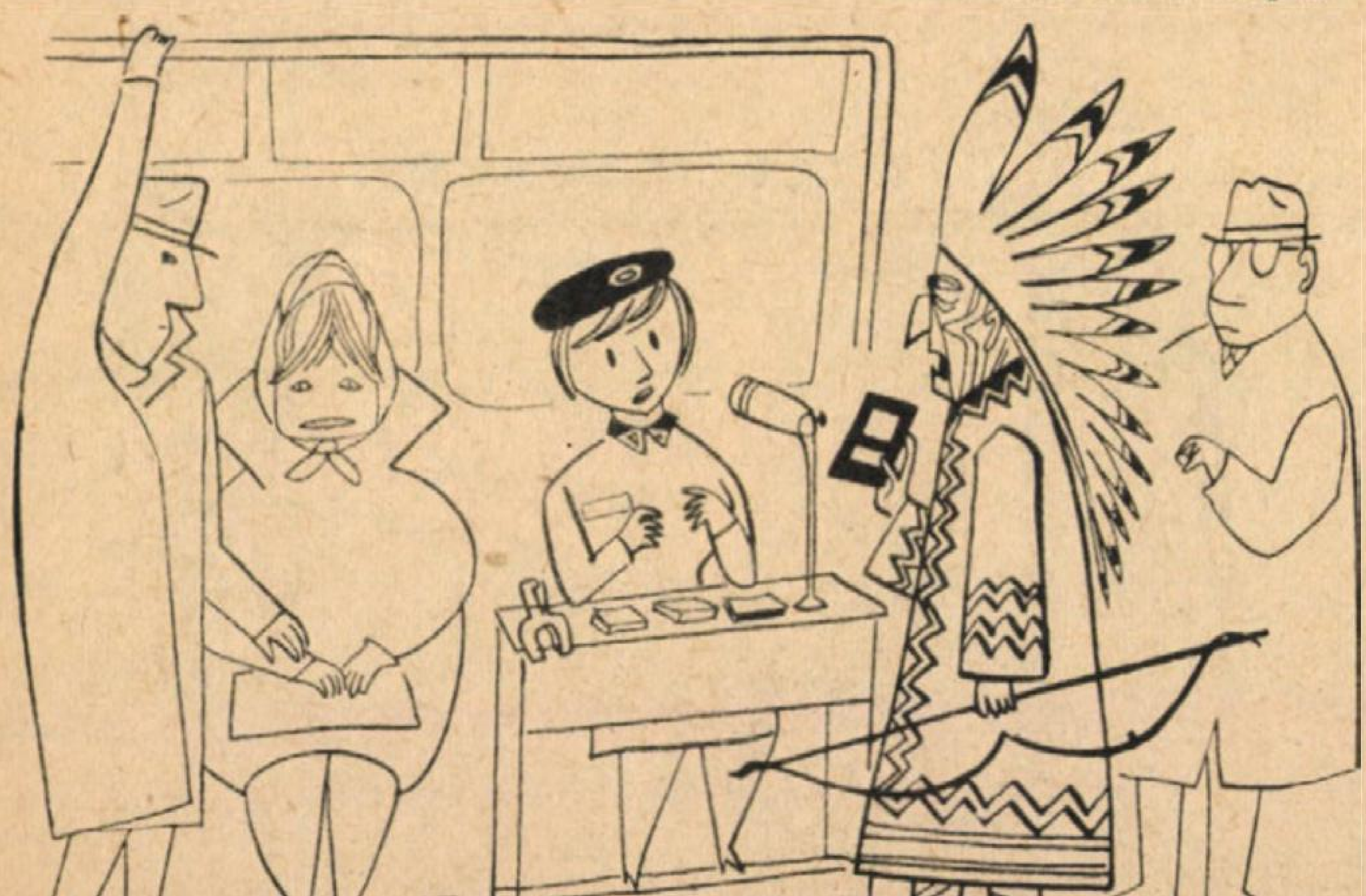

– Bérlet!

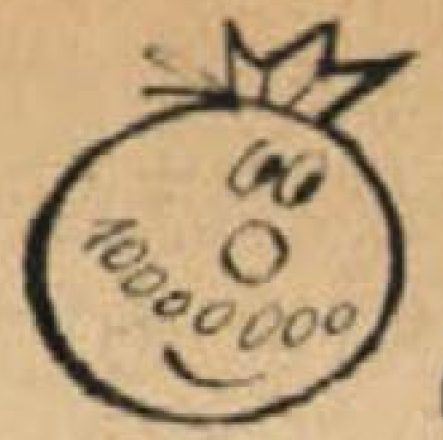

A Vagyon

Öreg mondás az, hogy nincs szebb, mint a fiatalság, de helyénvaló. Nos, ha a dolog így áll, Kappanos község két szövetkezete nem nyert volna szépségversenyt, mivel a tagság épp ősszel érte el a hatvankét éves átlag-életkort. Persze, akkor is hazudnék, ha azt mondanám, hogy a két szövetkezetnek nem volt fiatalsága. Volt összesen vagy két tucat leány, legény, azon osztozott testvériesen a két helybeli közösség. Azt meg már úgy mondom: vagy elhiszik, vagy nem, hogy az egyiknél, amelyiket Boldog Ifjúságnak keresztelt a vakmerő fantázia, csupa leányzóból, a másiknál, amelyik az Új Barázda névre hallgatott, egytől egyig legényekből állott a maroknyi ifjúság. És mert ami kevés, az mindig becsben áll, olyan dolga volt a kappanosi fiatalságnak, hogy olyan senkinek sem volt, mióta a fiatalokat kizavarták a paradicsomból.

Hát így állt a helyzet Kappanoson, mikor a Boldog Ifjúság elnöke gondolt egy nagyot: – Mi a csudának titkoljuk mi, hogy egy tucat széplány tagja van a szövetkezetünknek? Ha már van, hadd tudja meg a világ!

És alakítottak egy olyan tánccsoportot, hogy mikor a megyei kultúros meglátta őket táncolni, berúgott a gyönyörűségtől.

De erre már az Új Barázda elnöke is fejébe rántotta a kalapot, aminek az lett az eredménye, hogy egyenesen Pestről jöttek a szakértők gyönyörködni az új barázdások legénytáncában. Nem is múlt el aztán vigalom, ünnepi alkalom Kappanoson és környékén anélkül, hogy azon valamelyik együttes fel ne lépett volna. Aztán egy szép napon meghívó jött Pestről. Az országos népitánc bemutatóra szólt a meghívás, de volt annak bibije is. Egy kis megjegyzés, hogy a két tánccsoport csakis együttesen, párostánccal lépjen fel.

Nahát, ha a mennykő belecsapott volna a kappanosi templom tornyába, az se kavarta volna fel úgy a helyi közvéleményt, mint ez a kikötés.

– Azt már nem! – mondták az Új Barázda háza táján, és ugyanígy vélekedtek a Boldog Ifjúság portáján is. Érthető volt a vonakodás, hiszen éppen a táncosokkal akarták bizonygatni, hogy melyik szövetkezet a különb, holott ezt más módon sokkal jobban bizonygathatták volna.

Hanem akkor már a megyei kultúros is kijött a béketűrésből, és azt mondta: – Emberek, itt már a kultúrforradalomról van szó! A két csoportnak együtt kell táncolnia!

A továbbiakról csak annyit, hogy a siker óriási volt. Egész Kappanos kint várta az állomáson a hazatérő együttest. Mégis, mikor leszálltak, az Új Barázda galambősz elnöke rémülten meredt a legényeire, szóval úgy állt ott, reszkető kezében a fogadásra szánt bokrétával, mint akit meglátogatott a guta. A sokat próbált elnök ugyanis rögtön látta azt, ami csak később lett világossá a kevésbé avatott szeműek előtt, hogy a kappanosi ifjúság keresztül-kasul át van szőve szerelemmel, és egymástól szétválaszthatatlan párokat alkotva, tömeges házasságra készül.

Bizony, így is volt. S mivel két házasfél nem tartozhat két szövetkezethez (és ha tartozhatna is, nem lenne semmi értelme), nyíltan folyt a csalogatás erről is, arról is, míg a fiatalok beleuntak, és kijelentették: ha abba nem hagyják a mesterkedést, örökre eltáncolnak Kappanosról, mintha ott se születtek volna. Ennek eredménye lett aztán, hogy az Új Barázda sokat próbált elnöke felkereste a Boldog Ifjúságról elnevezett szövetkezet vezetőjét, és azt mondta neki:

– Fogjunk össze, mert úgy látom, hogy amíg mi azon civakodunk, melyikünk fészke a lakályosabb, kirepül az aranymadár. Egyszóval: ha nem házasodunk össze, könnyen itt maradhatunk egy szál ifjúság nélkül.

Így történt, hogy amin az illetékesek oly sokat és hiába fáradoztak, a két szövetkezet házasságát összehozta egy nagyobb hatalom: a szerelem.

– És ami a legfontosabb, együtt marad a vagyon – mondta a Boldog Ifjúságról elnevezett szövetkezet elnöke a lakodalmi ünnepségen (a vagyon alatt persze az ifjúságot értve).

Az Új Barázda sokat próbált elnöke pedig a fiatalokat gusztálva, így toldotta meg a bölcsességet:

– Ha jól számítok, a vagyon nemcsak együtt marad, hanem rövidesen meg is gyarapodik.

Fülöp György

Családi idill

Gerő Sándor rajza

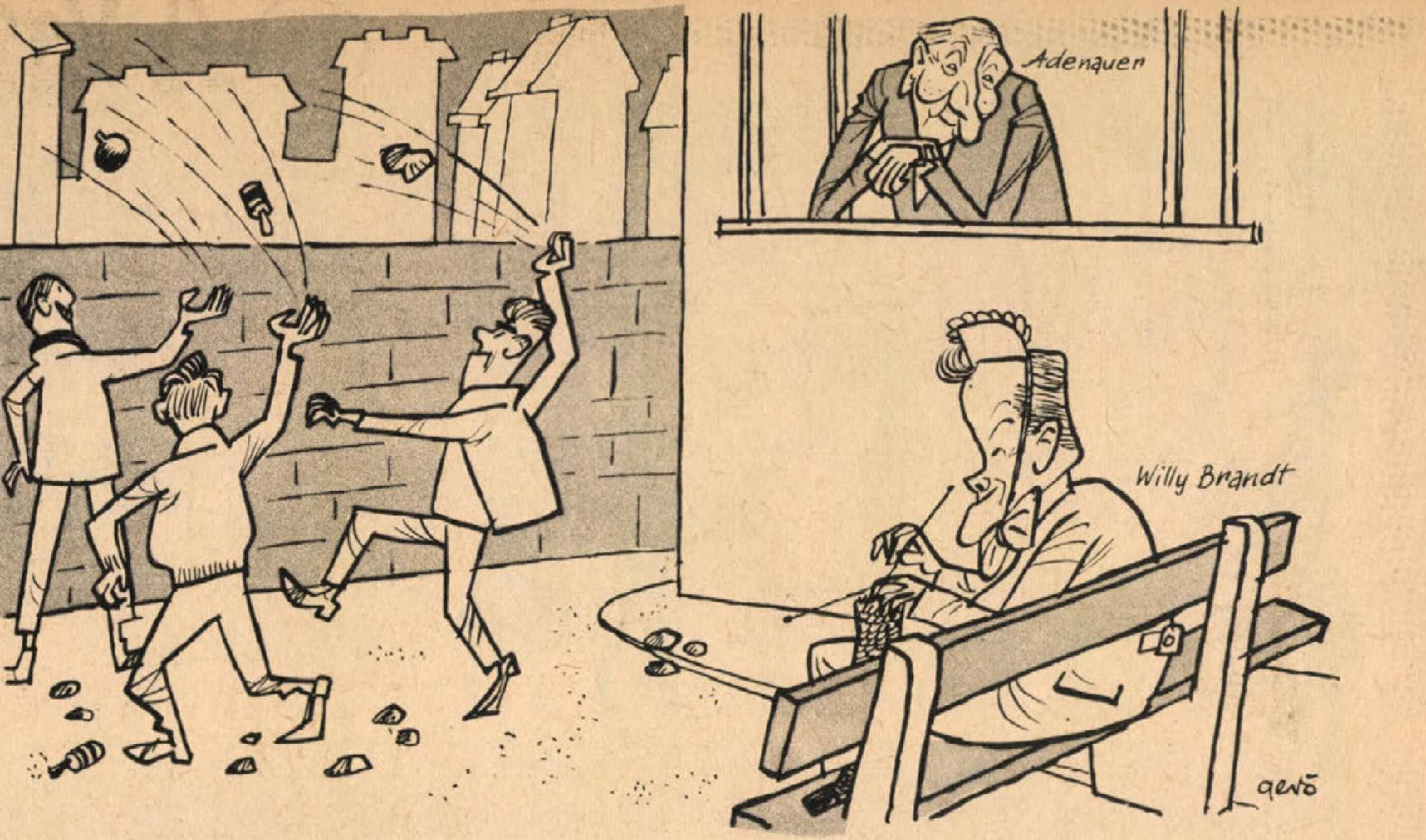

– Istenem, fiúgyerekek!

Rablóulti

Nagy örömmel olvastam, hogy a rablóulti nevet viselő kártyajáték magyar találmány. Sajnos, nem tudjuk a lángeszű feltaláló nevét, mint ahogyan a legjelentősebb találmányok (gomb, kerék) alkotóinak nevét sem ismerjük. Pedig az a félmilliónyi rablóultizó, aki „magyart a magyarnak!” felkiáltással áldoz ennek a nemes szenvedélynek, bizonyára áhítattal koszorúzná meg minden évben a géniusz síremlékét. A kegyelet és a tisztelet azonban még ennél is méltóbban áldoz a nagy feltalálónak. Szó van arról, hogy a rablóultit versenyszerűvé teszik, s tervbe vették, hogy rövidesen megrendezik a kerületi, városi és országos rablóulti-bajnokságokat.

Meggyőződésem, hogy ez a nagyszabású terv az egész magyar sportéletet fellendíti. Valljuk be, az utóbbi évek során egy kissé visszaestünk néhány sportágban, s aggódva nézünk Tokió felé. Könnyen lehetséges, hogy ebben a sportágban vissza tudnánk szerezni régi dicsőségünket.

Mi a teendő? Először is megfelelő hírverést kell kifejteni a szervezetlenül rablóultizók, a vadrablóultizók között, sportkörökbe kell őket tömöríteni az ország egész területén. Meg kell teremteni a játék szakirodalmát, oktatófilmeket kell készíteni, meg kell alakítani a Rablóulti Edzők Testületét, és termékeny viták útján kell előrevinni a rablóulti ügyét. Kiegészítő játékokkal (alsós, durák, csapd le csacsi) tegyük mindenoldalúvá a játékosokat, nem szabad megengedni, hogy egyoldalú rablóulti-szakbarbárok legyenek. Meg kell alakítani a Rablóulti Szövetséget, gondoskodni kell megfelelő székházról a szövetség számára, a most tűzkárt szenvedett Empire State Building talán olcsón megszerezhető. Rövidesen meg kell indítani a rablóulti NB-t, az utánpótlás biztosítása érdekében pedig már be kell vezetni a rablóultit az általános iskolákba is, legalább elvonja az ifjúságot a léha twisttől. A legjobbakat válogatott keretekbe kell tömöríteni, de valóban a tudás számítson és ne a szociális származás. Nem az a fontos, hogy valaki rablóulti-családból származik. Lehet valaki kiváló játékos, noha egyetlen nagyszülője sem rablóultizott. Tatán rablóulti-edzőtábort kell létesíteni, itt történjék az alapozás a négyidőszakos edzés elve alapján. Határozottan kiállok a tavaszi-őszi rablóulti-bajnokság mellett, ez felel meg a legjobban a hazai éghajlati viszonyoknak.

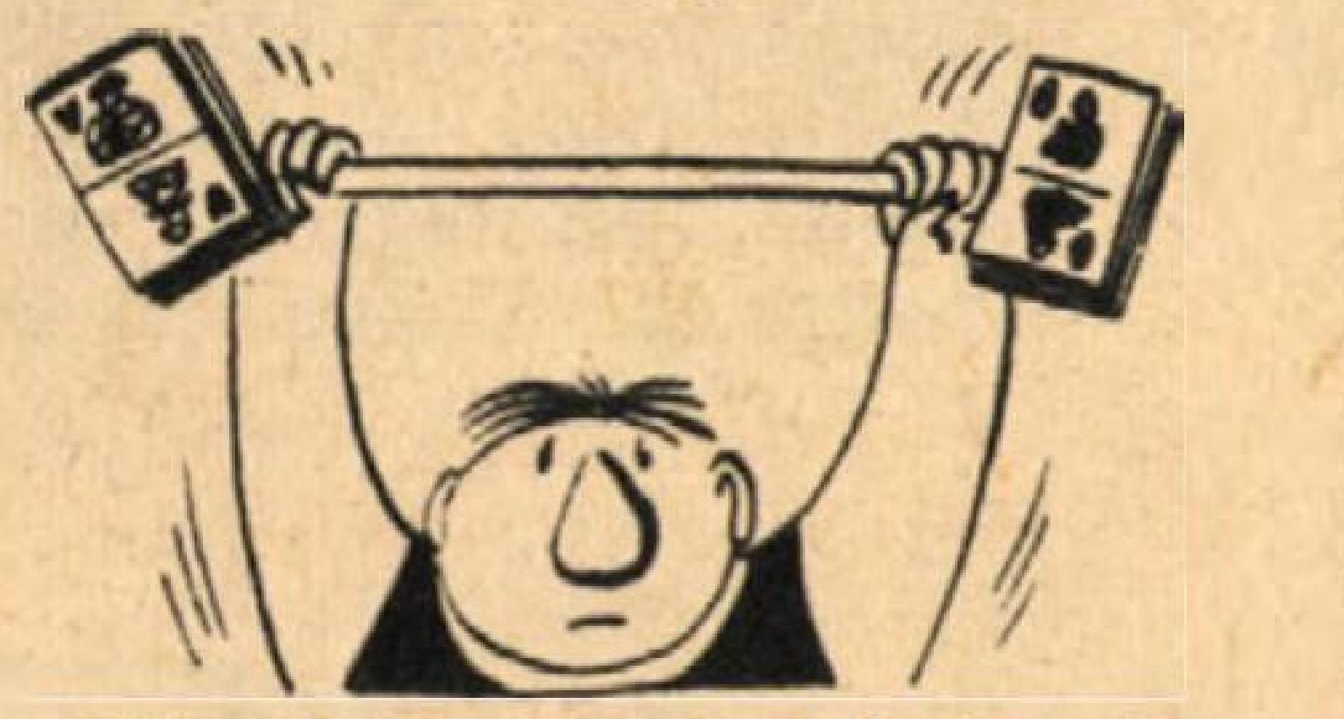

Biztos vagyok benne, hogy a nemzetközi sikerek sem maradnak el, s rövidesen rablóulti Európa- és világbajnokokat ünnepelhetünk, s ha a Nemzetközi Olimpiai Bizottság kissé maradi öregjei is megértik az idők szavát, olimpiai babér is övezheti majd legjobb rablóultizóink homlokát. Majd megmutatjuk, mi a magyar virtus!

Feleki László

Nem közölhető kéziratot küldtek:

H. Ferenc, Bp. III., Bajtárs u. — P. György, Bp. — B. József, Kaposvár. — B. János, Pilis. — V. Jenő, Bp. XI., Budafoki út. — K. János, Kisalag. — H. József, Neszmély. — Sz. Imre, Székesfehérvár. — K. Ferenc, Szombathely. — N. Annamária, Debrecen. — F. László, Bp. Frankel Leó u. — Cs. József, Bp. Mátyásföld. — G. László, XI., Ábel Jenő u. — V. József, Mezőtúr. — T. Sándor, Bp. VI., Bajcsy Zsilinszky út. — B. Sándor, Bp. VI., Lovag u. — K. Attila, Bp. XVIII. — N. István, Dabas. — P. Mária, Bp. XXI. — A. Gyula, Maglód. — K. János, Vecsés. — B. Pál, Szarvas. — K. Ferenc, Bp. II., Batthyány u. — B. Éva, Szabadszállás. — M. Sándor, Pétervására. — H. Julianna, Bp. XI., Szabadság u. — K. Géza, Bp. XIII., Szt. István park. — K. Csaba, Bp. XIV., „Halőr”. —. R. Ottó, Kalocsa. — S. Béla, Bp. XX. — H. László, Csetény. — G. József, Gyón. — „Pemzli”. — Sz. Gábor, Sövényháza. — P. Nándor, Szolnok. — H. Zoltán, Szeged. — M. István, Mátrafüred. — T. Sándor, Németkér. — H. Gábor, Mesztegnyő. — B. Sándor, Miskolc. — „Ká-jé”, Bp. — S. Ferenc, Sopronbánfalva. — Sz. László, Szolnok. — M. Anna, Bp. I., Úri u. — B. Ferenc, Komló.

DISZNÓTOROS KÓSTOLÓ

Balázs-Piri Balázs rajza

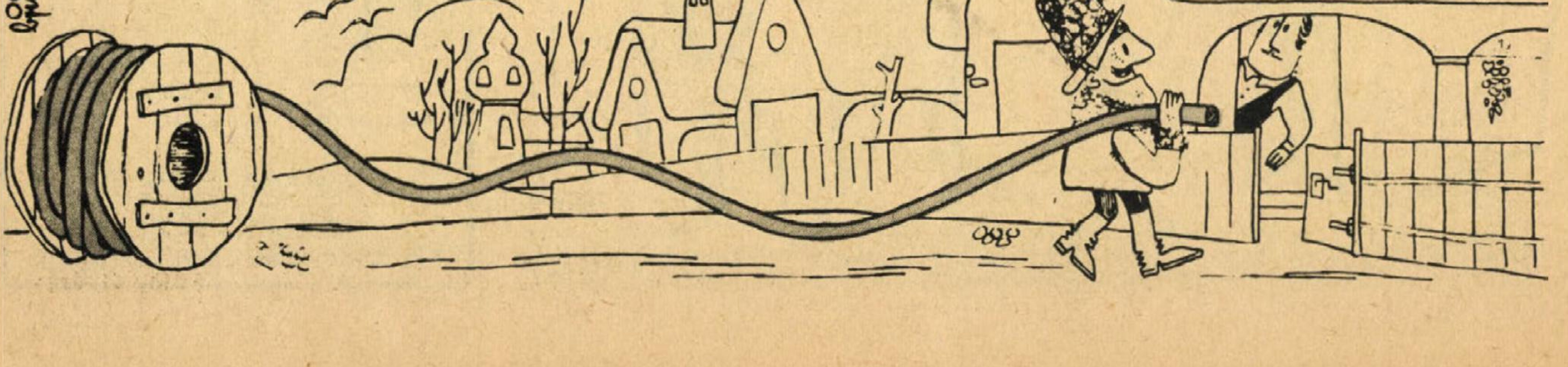

A nyugati arénában

Toncz Tibor rajza

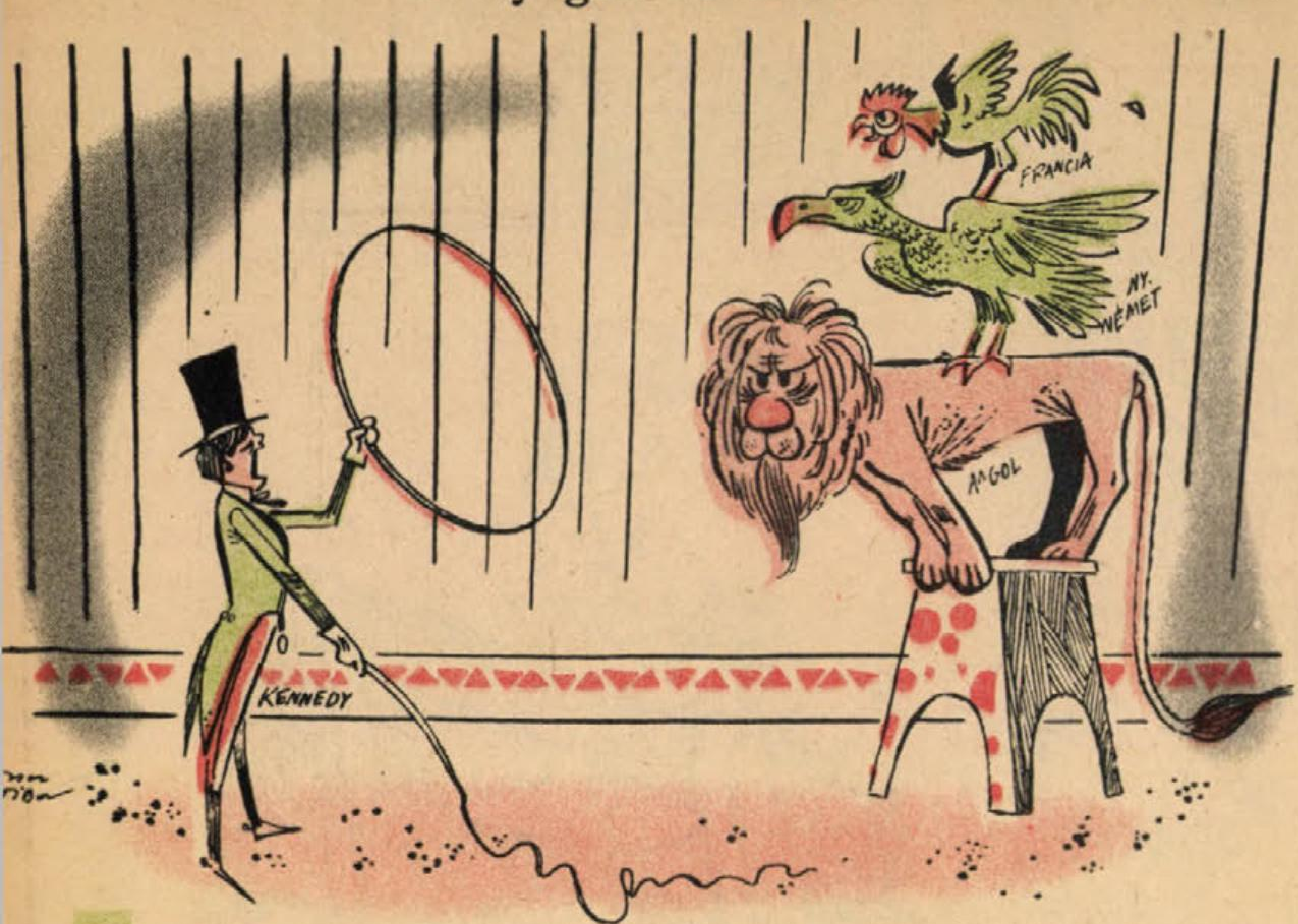

A nagy író

Várnai György rajza

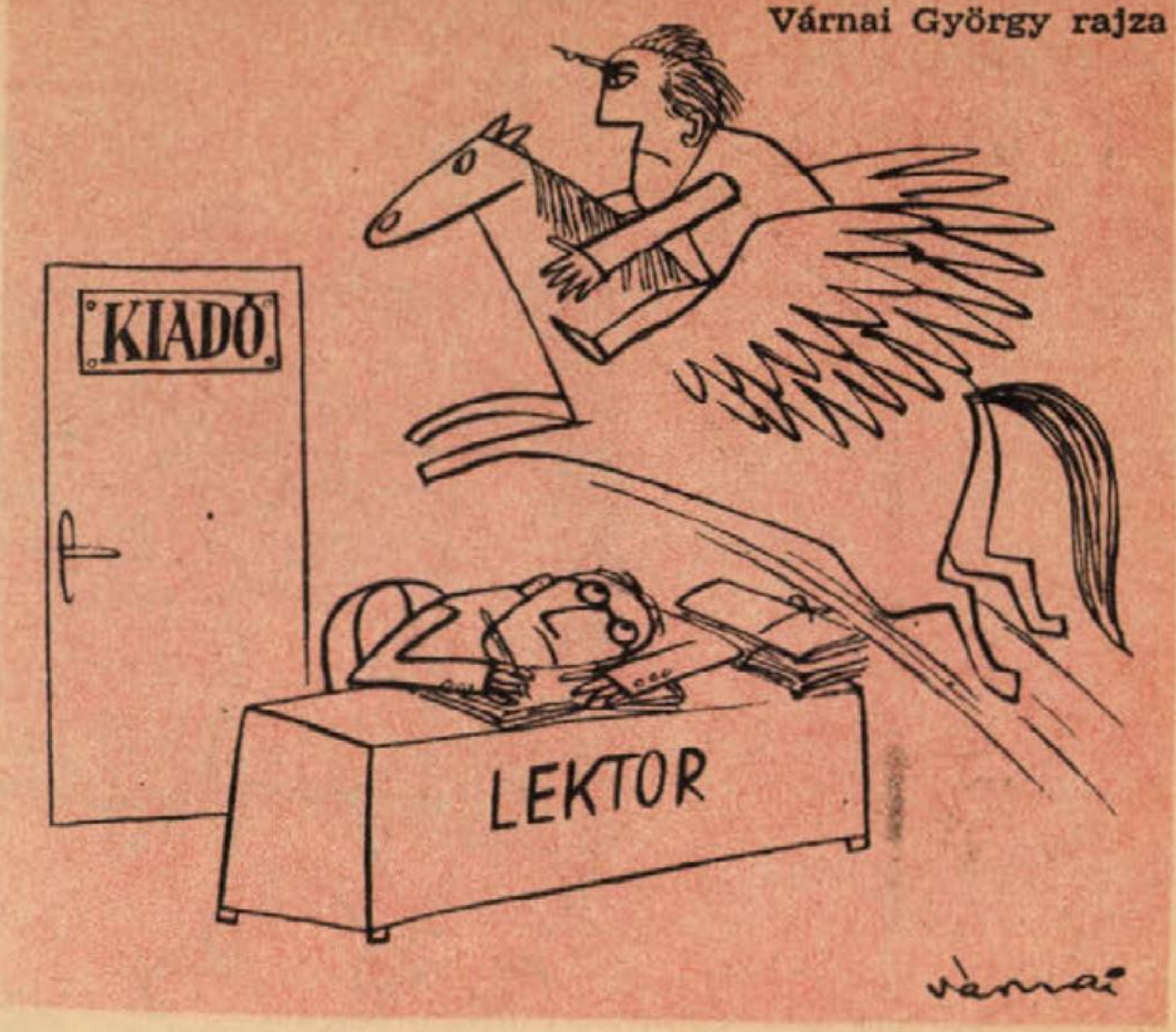

Színházi autóbusz

Erdei Sándor rajza

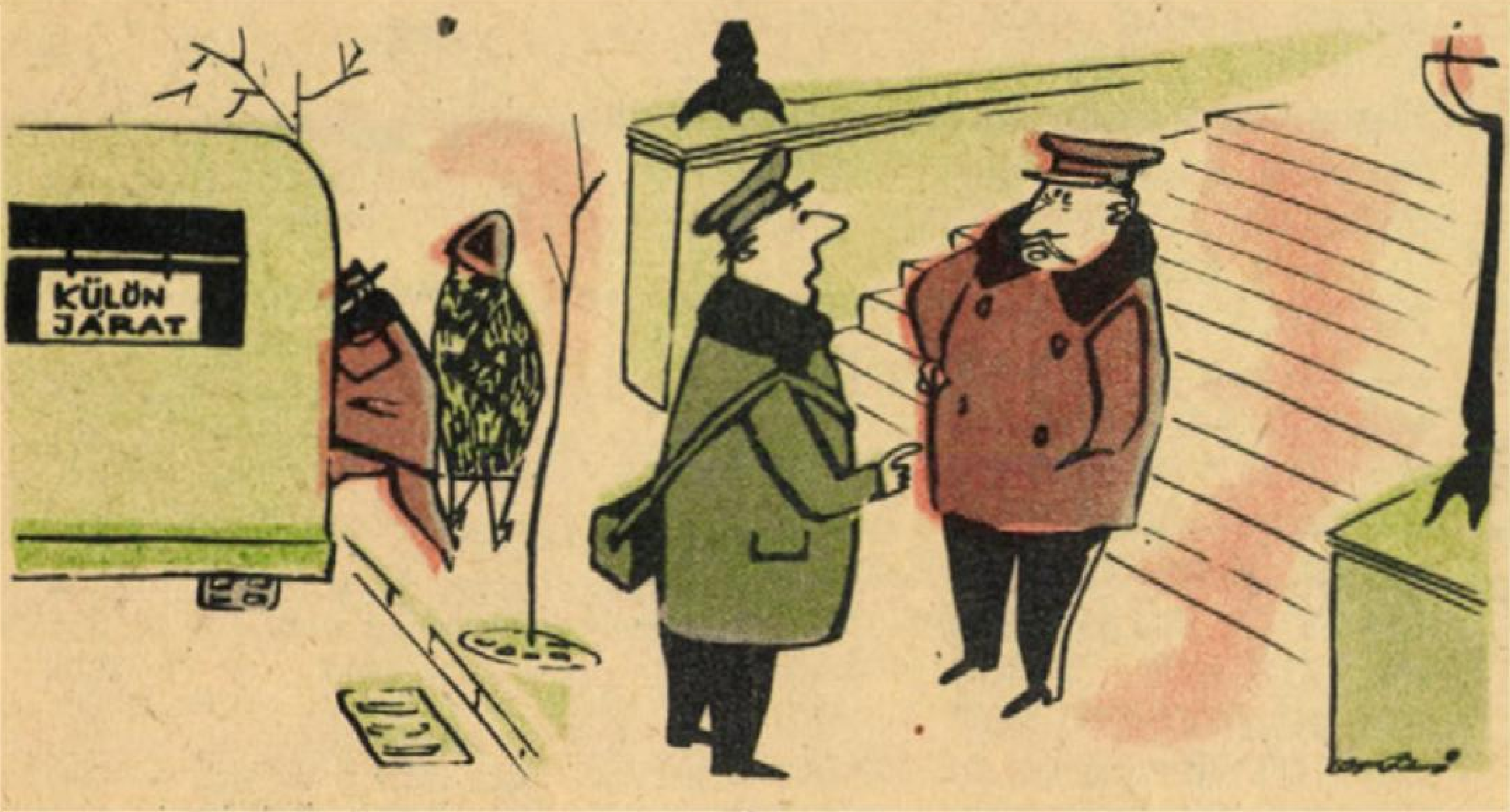

– Ilyen kevés utas van ma?

– Igen. Úgy látszik a darab nem vonz, az autóbusz kedvéért pedig kevesen jöttek el.

VANNAK egészen FURCSA DOLGOK

Harangozó világcsúcseredmény

Egy kis olasz faluban Enico Tonati sekrestyés – a londoni „Sunday Express” tudósítása szerint – reggeli misére harangozott, s közben belegabalyodott a kötélbe, s kapálódzásának az lett az eredménye, hogy rövidesen a jobb lábánál fogva, fejjel lefelé lógott a kötélen mintegy 5 méter magasan. Hiába kiabált, senki sem hallotta meg. Délben a falubelieknek gyanús volt, hogy elmaradt a déli harangszó, néhányan felmentek a toronyba, s ott találták Tonatit, amint eszméletlenül lógott a kötélen. Alig tudták magához téríteni. Az egyházfi viszont most magának követeli a kötélen fejjel lefelé, féllábon való lógás világcsúcsát, amely több, mint 3 óra. A versenyszám különben még nem szerepel a tokiói olimpia műsorán.

Leánykérés

Vasvári Anna rajza

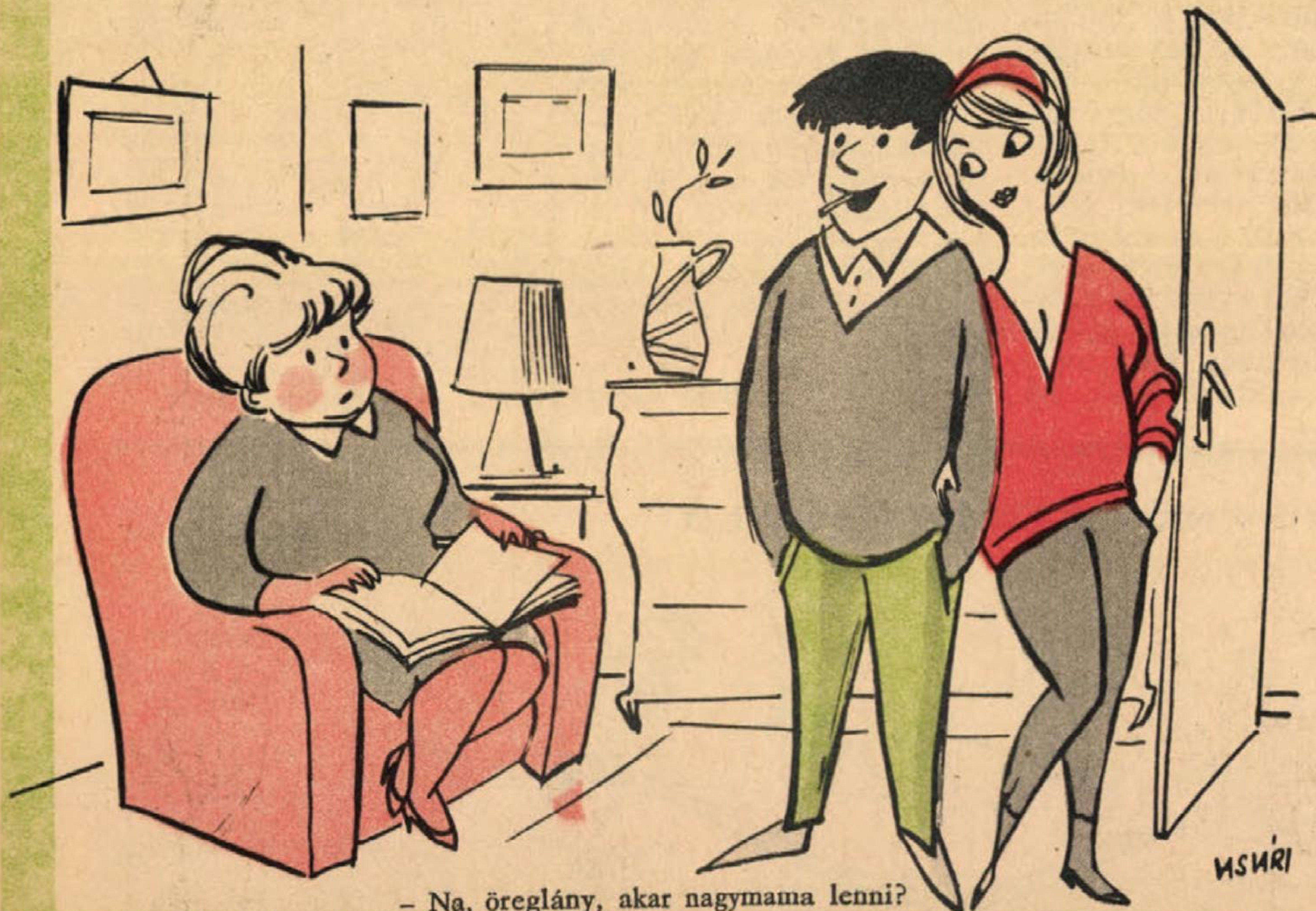

– Na, öreglány, akar nagymama lenni?

E heti hirdetésünk

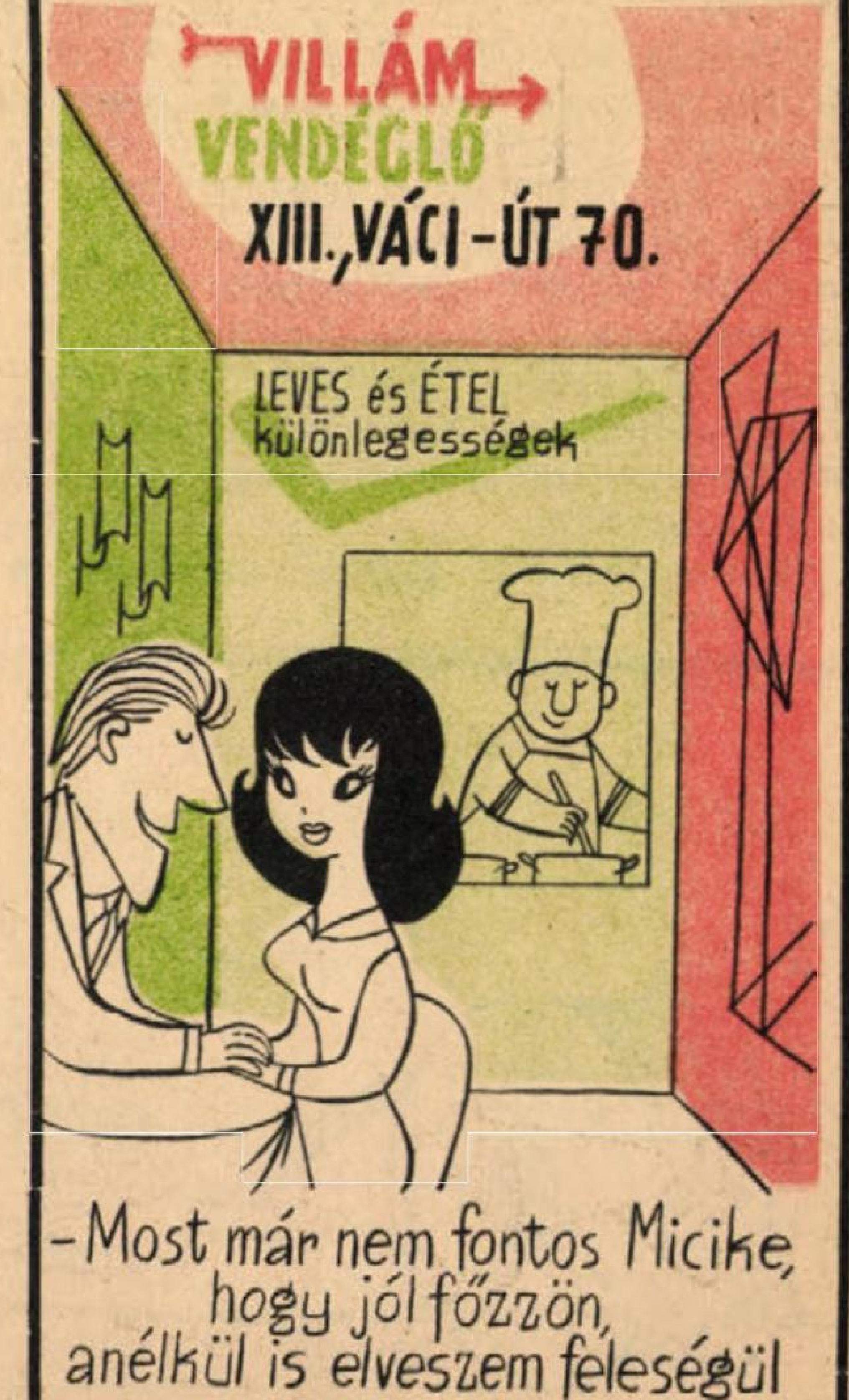

– Most már nem fontos Micike, hogy jól főzzön, anélkül is elveszem feleségül

MÉSZÁROS ANDRÁS:

Köz-életi KRESZ

FŐÚTVONAL

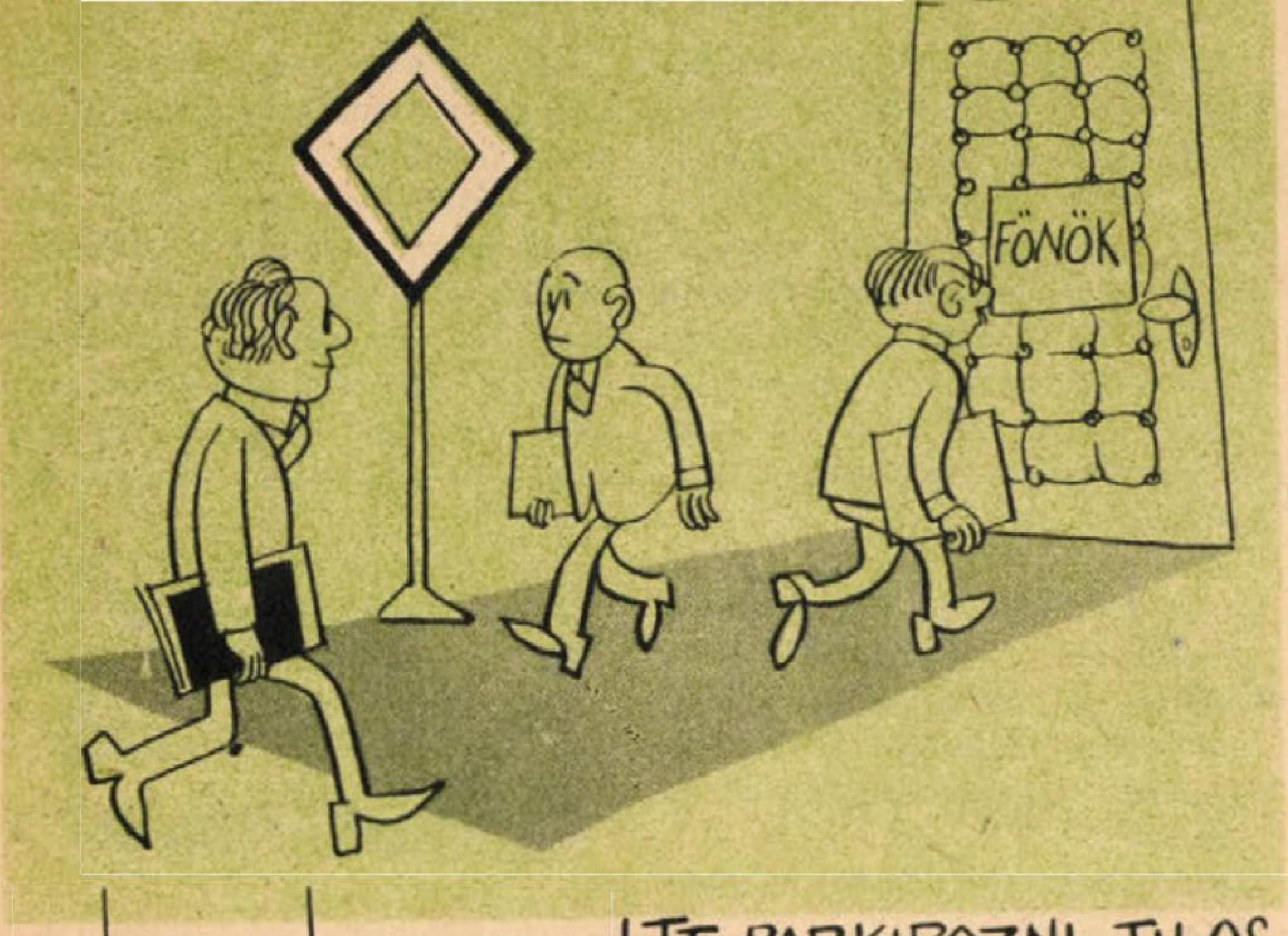

VESZÉLYES ÚTKERESZTEZŐDÉS

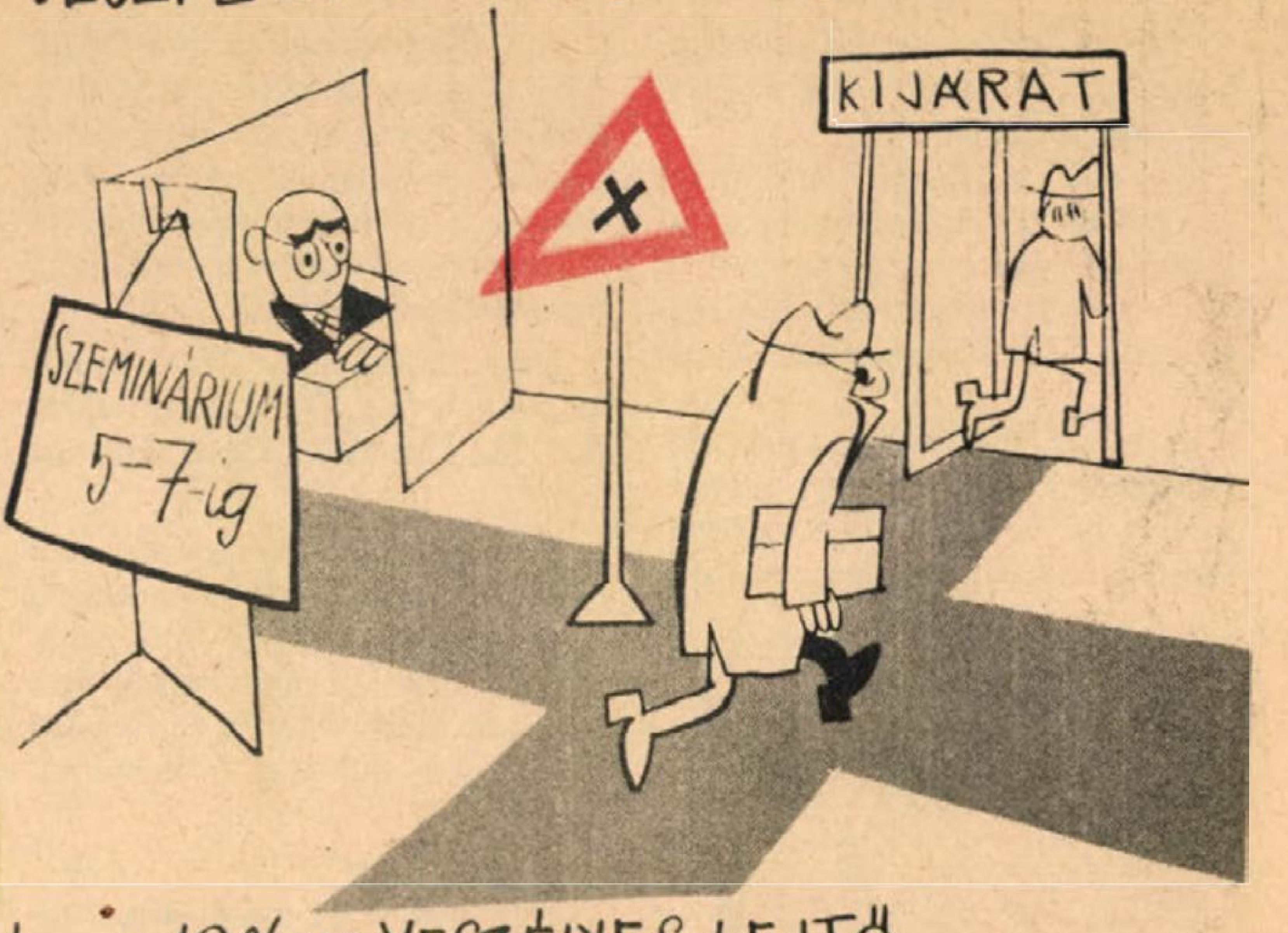
SZEMINÁRIUM
5-7-ig
KIJÁRAT

ITT PARKIROZNI TILOS!

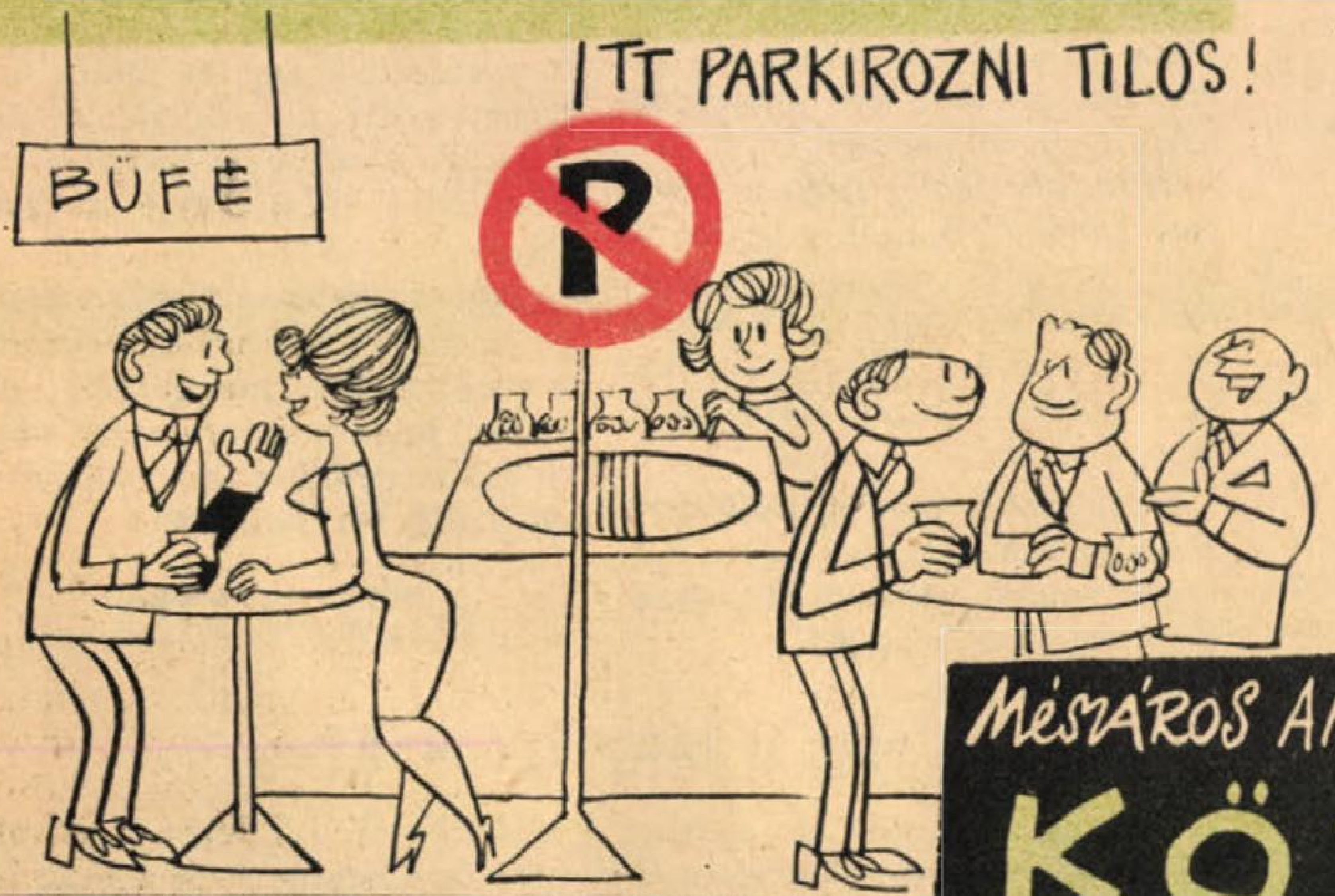

10%-OS VESZÉLYES LEJTŐ

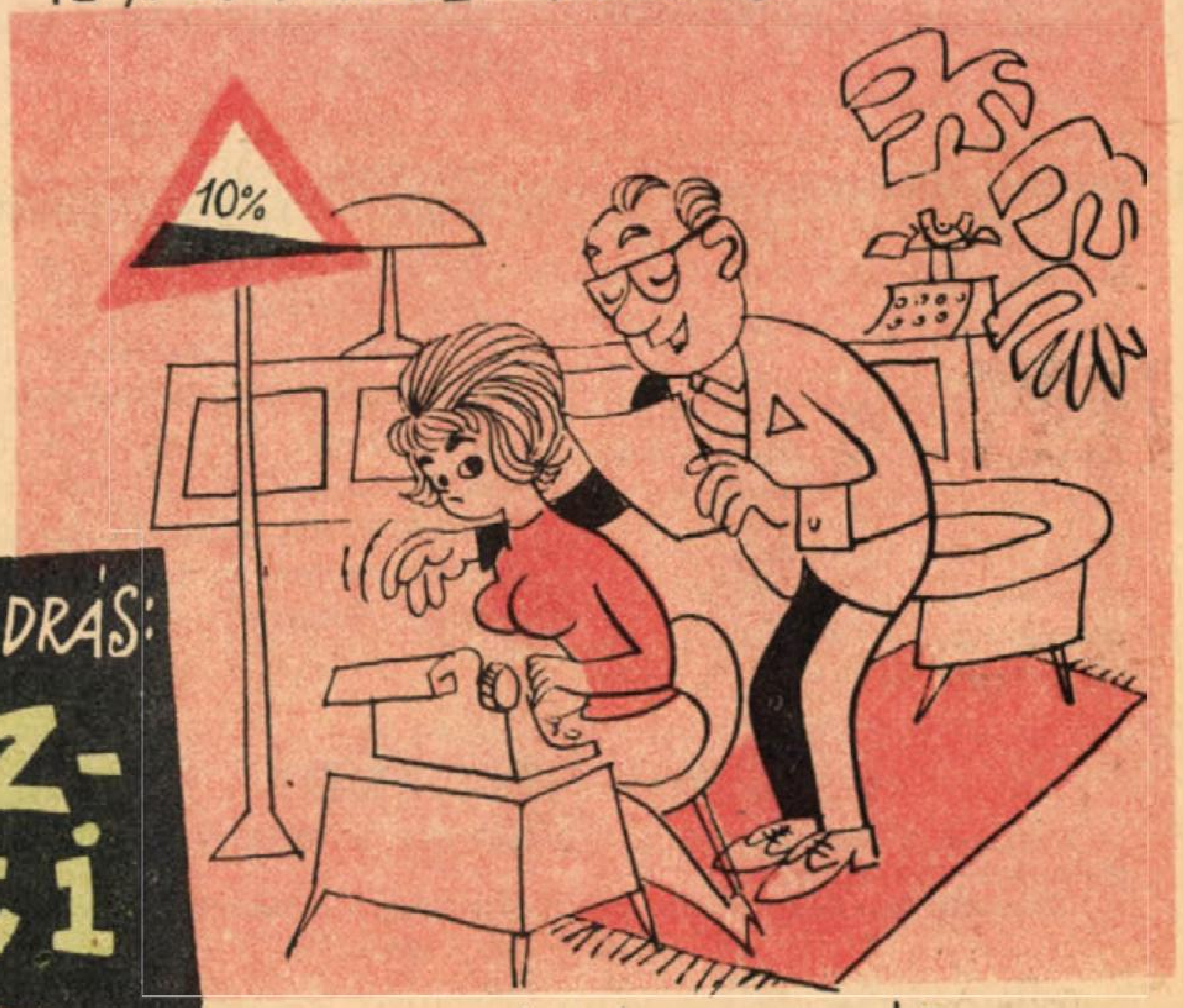

CSÚSZÓS TALAJ

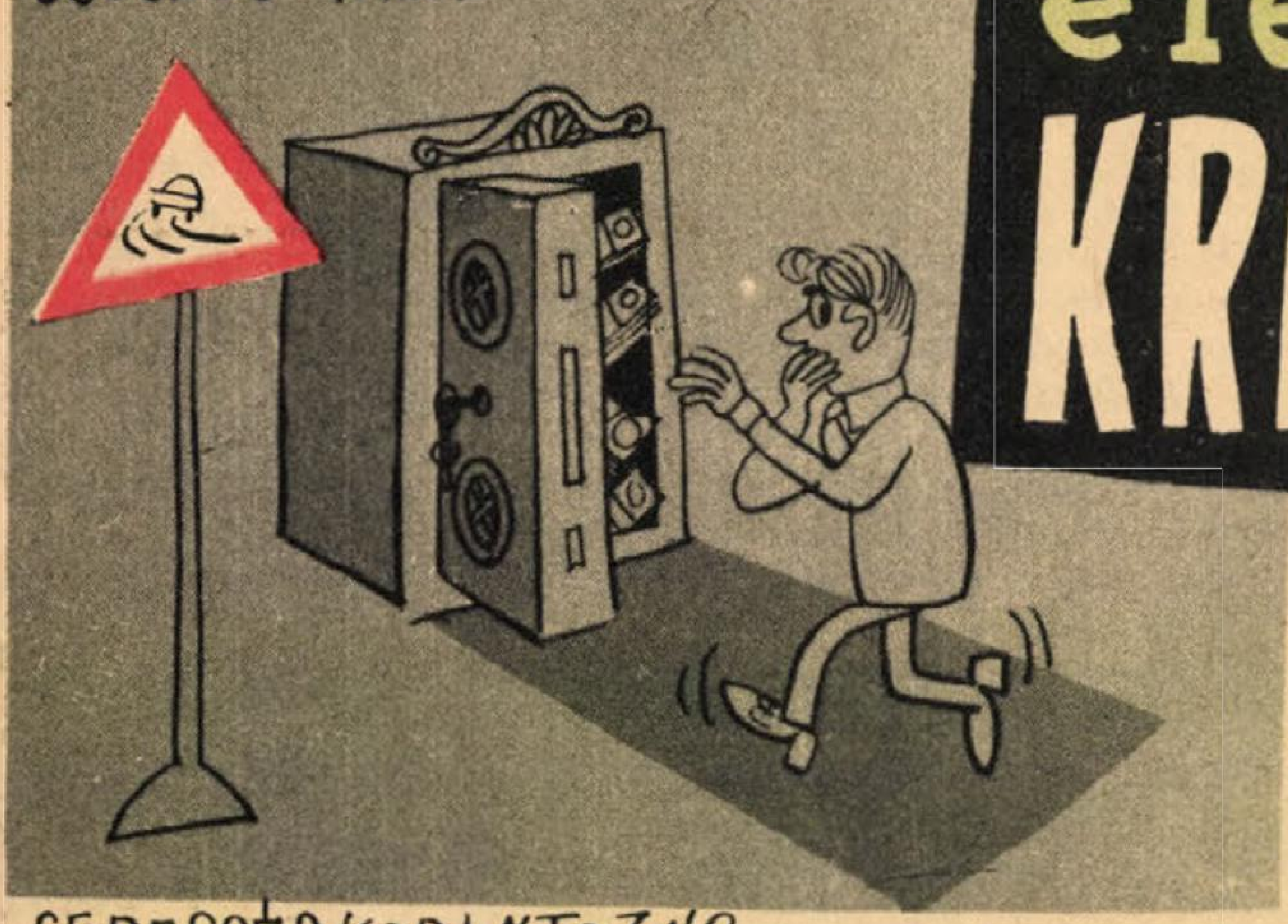

VIGYÁZAT! MÉLYREPÜLÉS

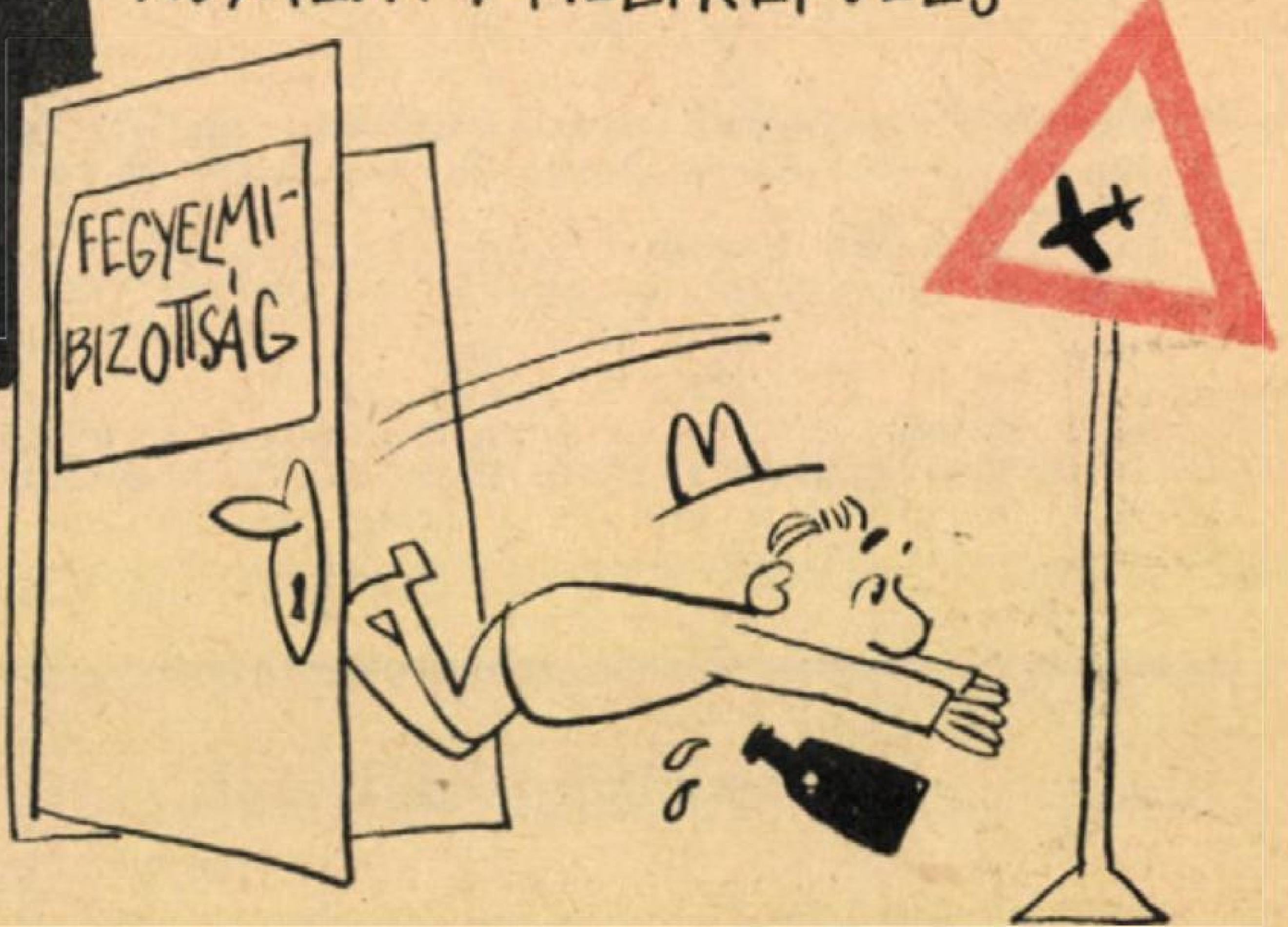
FEGYELMI-BIZOTTSÁG

SEBESSÉGKORLÁTOZÁS

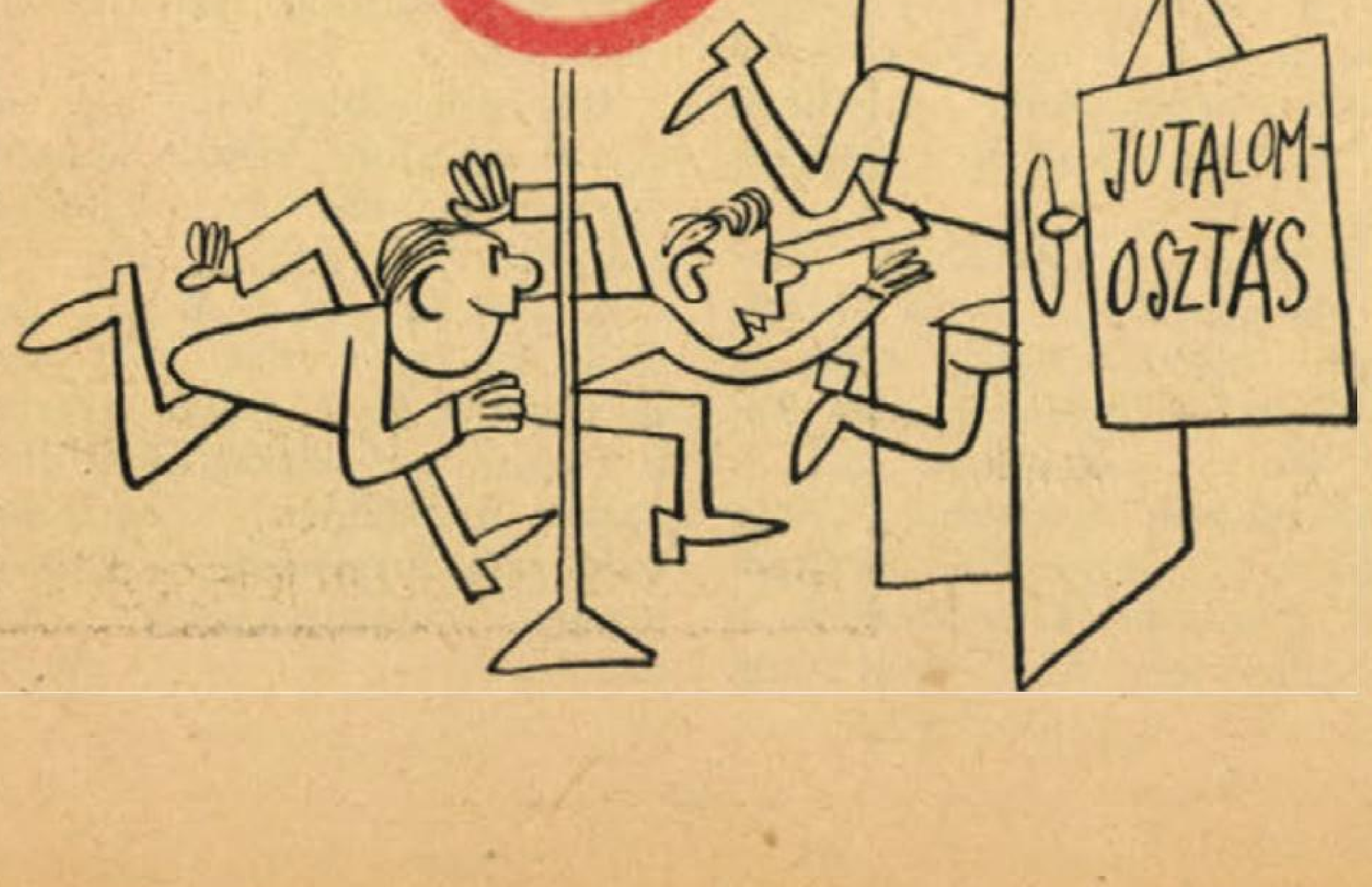
20km
JUTALOM-OSZTÁS

JOBBRA, BALRA KANYARODNI TILOS!

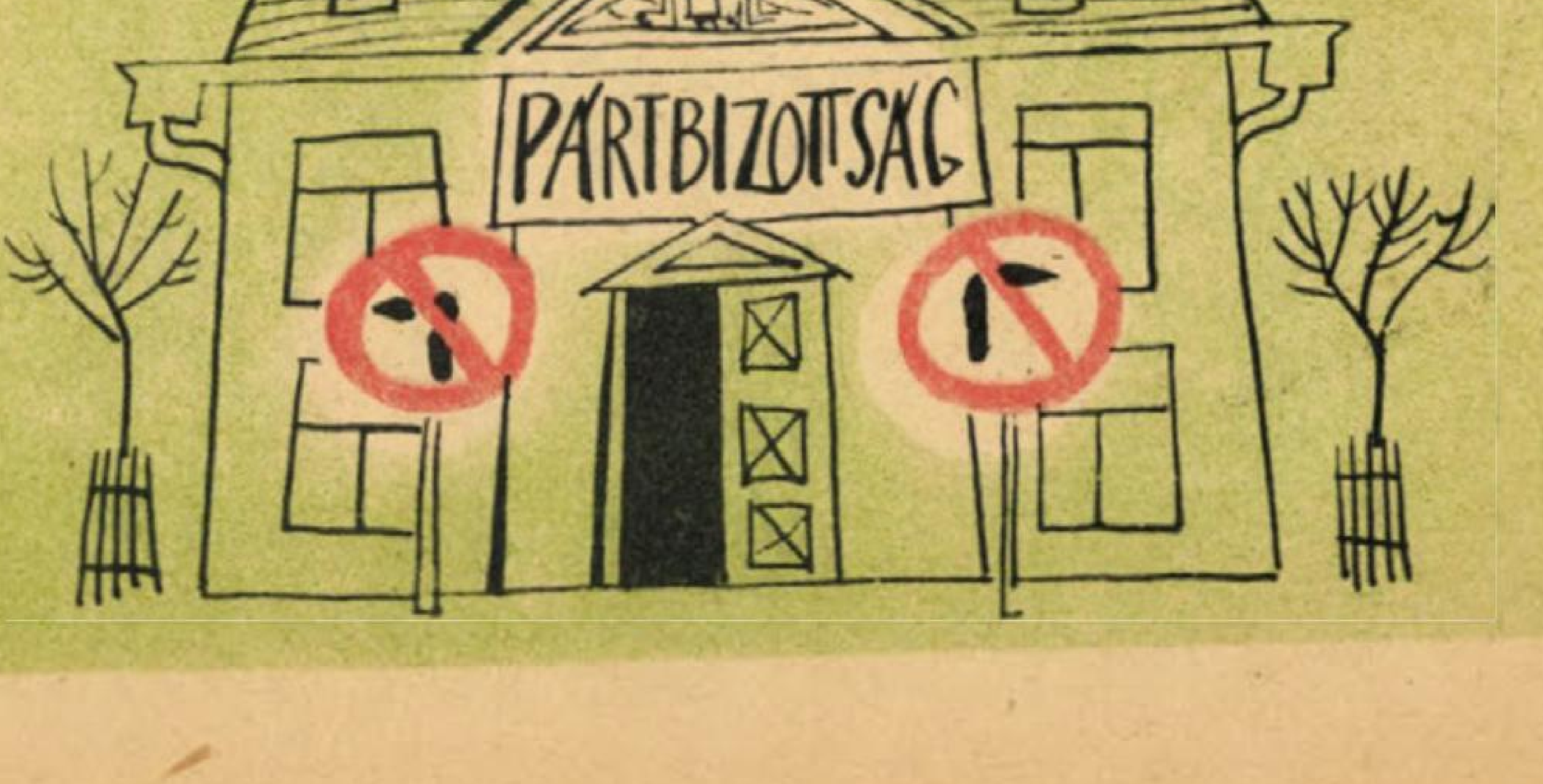
PÁRTBIZOTTSÁG

ALAPOSAN, TERVSZERŰEN...

Véleményem szerint a következőképpen alakulhatott az események sorrendje:

Az első munkanap a különleges helyszíni adottságok és a talajrétegeződés megismerésével, valamint a sajátos éghajlati viszonyok tanulmányozásával telt el.

A tervező mérnöknek második munkanapját az idevágó legfrissebb honi és külföldi szakirodalom tanulmányozására, majd e búvárkodás alapján a létesítmény kivitelezési módozatainak latolgatására kellett fordítania.

Az alapvető elméleti, gyakorlati és nem utolsósorban esztétikai kérdések tisztázása után, a harmadik napon, a rajzasztal mellett találjuk mérnökünket. Szorgos munkája nyomán már aznap estére el is készült egy statikai számítás és két bonyolult műszaki rajz. Egy felülnézet, egy oldalnézet. Gyufaskatulyával le lehet fedni őket. Külön-külön.

A negyedik munkanap a körültekintő műszaki leírás megszövegezésére ment rá. A tervezőnek sikerült is huszonöt sorba tömörítenie az egész munkamenetet, a felhasználandó anyagok minőségi mutatóit, méreteit stb., stb.

Négy mérnöknap á 300 forint, az 1200 forint. Plusz 11,11 százalék forgalmiadó. Összesen 1333 forint.

Ennyiért készítette el az „Ybl Miklós" Tervező-Szövetkezet a Minőségi Szobafestő és Bútormázoló KTSZ Lévay Oszkár utca 41. szám alatti telepén tervbevett létesítmény műszaki dokumentációját.

Milyen létesítményről van szó?

Négyszer négy méter alapterületű, két méter mély, téglafalazatú *meszesgödörről.* Korszerű kivitelben.

A Minőségi Szobafestő és Bútormázoló KTSZ és az „Ybl Miklós" Tervező Szövetkezet egyazon szövetséghez, a Budapesti Építőipari KISZÖV-höz tartozik. Társszövetkezetek tehát. Talán ez is közrejátszott abban, hogy ily gyorsan és olcsón készült el a fent említett meszesgödör műszaki rajza, műszaki leírása, és a fedőlemez statikai számítása.

Kürti András

KI MIT NEM TUD?

Évtizedek óta izgatja a fantáziámat a MÁV személykocsik üléseinek számozása.

Az 5232 sz. kocsi ülésein a következő számok olvashatók:

10 310 311 11
12 312 313 13

Vajon miért?

A 3027-es számú kocsinál:

46 44 48 42
45 47 43 41

Tessék megpróbálni ilyen számozás mellett két egymás mellé eső jegyet kérni, mondjuk, két hétre előre egy társasutazáshoz!

Egy harmadik kocsinál pedig, amelyiknek a számát nem is mertem feljegyezni, az alábbi „elképesztő" számozás volt:

16 17 18 19
20 21 22 23

Még szerencse, hogy az ilyen logikátlan, az utasok által fel nem fogható számozás csak igen kevés kocsiban található. Ezek valószínűleg a selejtes gyártás eredményei.

Sz. J.
Budapest

Ami még hiányzik

Schwott Lajos rajza

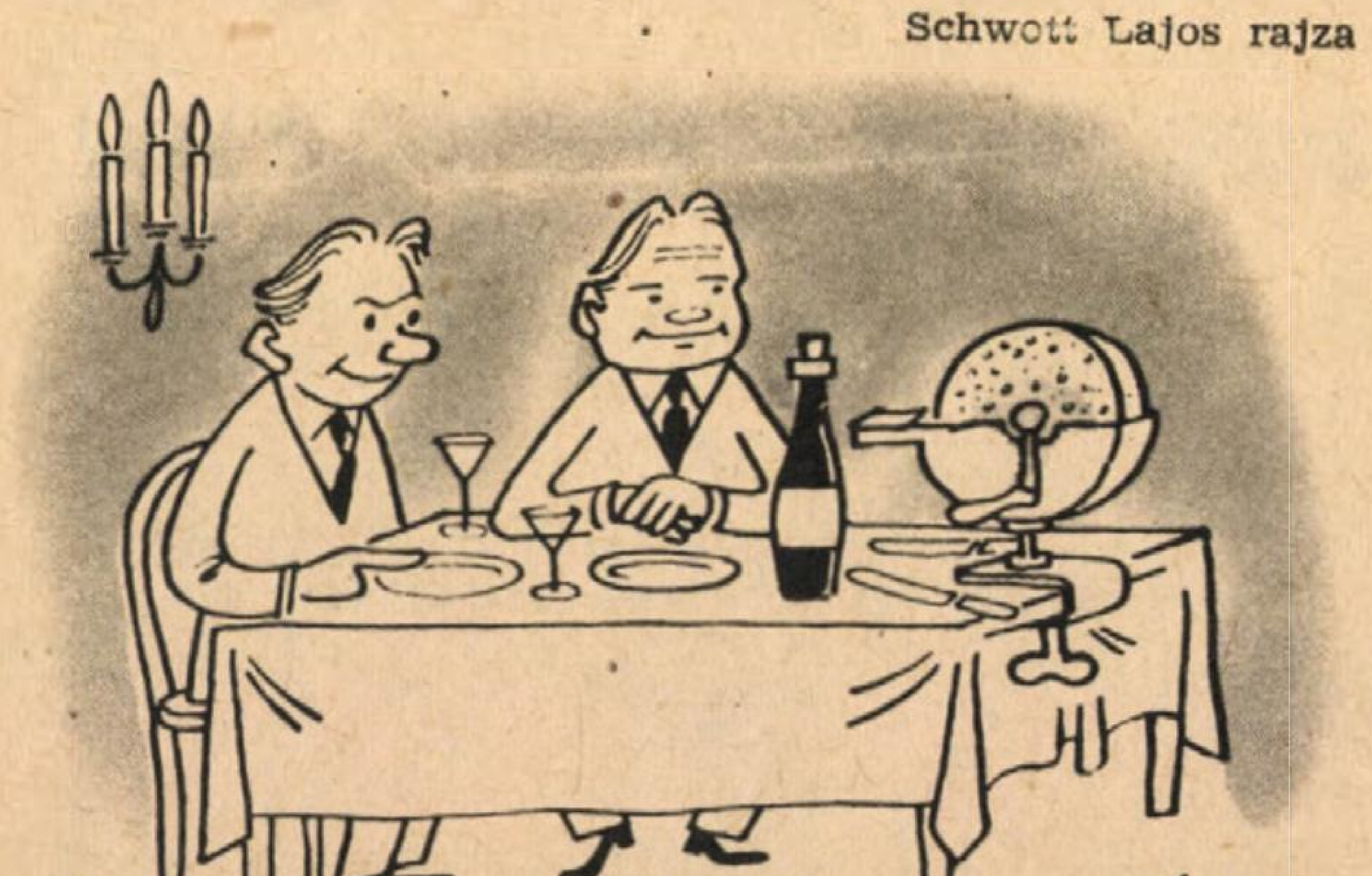

Önkiszolgáló késköszörülő a vendéglőkben

EGY BERUHÁZÓ PANASZAI

(Második felvonás)

A könyvraktár-építkezésünkkel kapcsolatos huzavonát a Ludas Matyi múlt év július 19-i számában „Egy beruházó panaszai" címen közölte. Ennek eredményeként a raktár építéséhez a területfelhasználási engedélyeket azóta megkaptuk, sőt, magát az építési engedélyt is. A baj csak az, hogy ebben még sincs köszönet. Mert igaz, hogy:

1962. június 28-án a Fővárosi Tanács VB Építési Igazgatósága 291,516/1962. számú határozatában kijelölte a Fővárosi 10. számú Építőipari Vállalatot a raktárépítkezés elvégzésére, de félév múlva,

1962. december 20-án, az Építőipari Vállalat közölte: „A tárgyi munka 1963. évi címjegyzékünkben nem szerepel."

1962. december 23-án a Fővárosi Tanács VB Építési Igazgatósága 292 794. számú levelében újra közölte, hogy a Fővárosi 10. sz. Építőipari Vállalatot jelölte ki a raktárépítkezés elvégzésére. Igen ám, de...

1963. január 3-án az Építőipari Vállalat ismét tudtul adta: „A tárgyi munka 1963. évi címjegyzékünkben nem szerepel."

1963. január 7-én megkérdeztük az Építési Igazgatóságot: ha már kijelölték a 10. sz. Építőipari Vállalatot, miért nem szerepel raktárépítésünk a címjegyzékükben? Megtudtuk, hogy a kijelölést időközben visszavonták, de – nyilván vigasztalásunkra – mindjárt meg is ígérték, hogy az építkezés elvégzésére megpróbálnak egy, az építés helyéhez közel eső vállalatot *rábeszélni.* Nem, nem tévedés: rábeszélni... Már, mint az építésre.

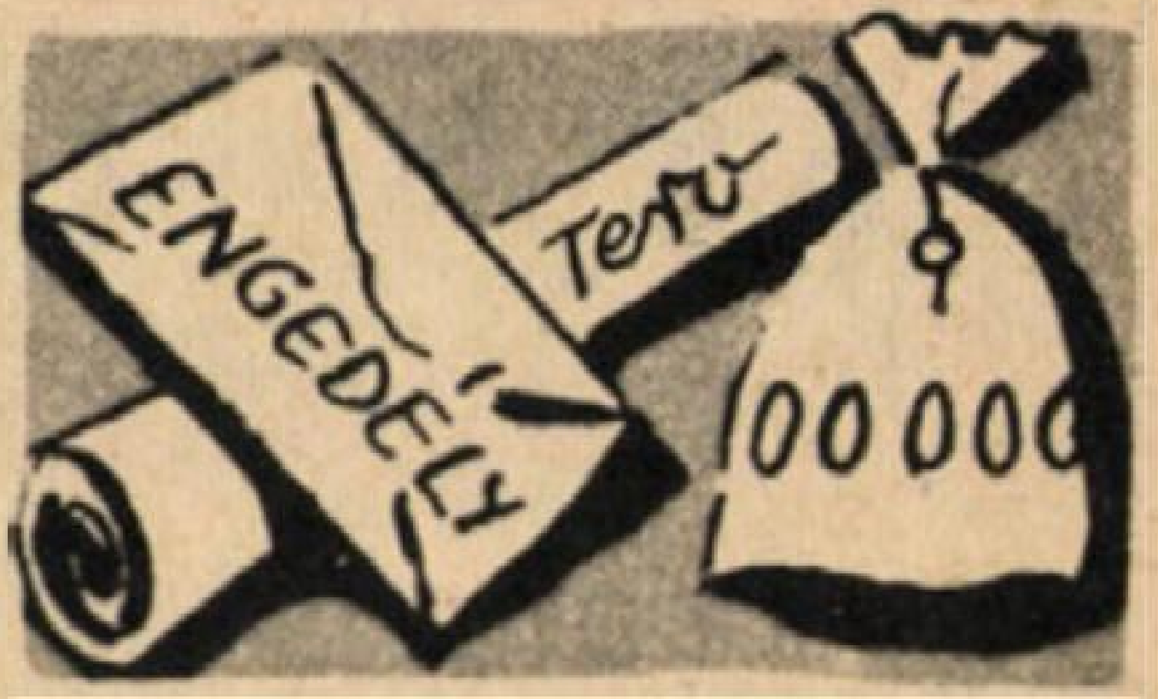

Szóval: *terveinket elfogadták, az engedélyt megadták, pénzünk is megvan az építkezéshez, de ahhoz, hogy a könyvraktár végre fel is épüljön, egy vállalatot még rá is kell beszélni...*

Béres D. László,
a SZÖVKÖNYV főkönyvelője

„MÁS IS JÁRT ÍGY MÁR"...

Nagyon hasznos és érdekes cikket olvastam a Népszabadságban arról, hogy mire ügyeljünk a hús vásárlásánál. Kimaradt azonban a cikkből az, hogy a háziasszonynak akkor is vigyáznia kell, ha celofánba csomagolt csirkét vesz. Ügyelnie kell, hogy:

1. a celofánzacskó plombázott és vignettával ellátott legyen;

2. ha véletlenül leszakadt volna a vignetta, akkor fiatal sütnivaló csirkemell helyett ne öreg tyúkmell legyen a zacskóban.

Ez nemcsak egyedül velem fordult elő. Mint egy régi sláger mondja: „Más is járt így már". Nagyon érdekelne, hogyan kerülhet fiatal csirke helyett olykor-olykor öreg tyúk a celofántasakba.

Ki kellene egészíteni még a cikket azzal, hogy ügyeljen a háziasszony a gesztenyemassza vásárlásánál is. Egyes üzletekben, úgy látszik, nem tartják be a 48 órás szavatossági időt erre a gyorsan romló cikkre. Így történhetett, hogy a Széna téren megnyílt szép, új önkiszolgáló Közért-üzletben romlott, erjedt gesztenyemasszával szolgálták ki a vevőt. Igaz, hogy a panaszos reklamációjára visszavették a masszát, és az árát is visszafizették, de miért adták el, ha az áru erjedt volt, és a minősége nem megfelelő? Miért próbálkoznak az ilyen cikk eladásával?

Egy háziasszony egyszerű ízleléssel és szaglással meg tudja állapítani, hogy romlott a gesztenyemassza. Az üzlet vezetője vagy az eladó nem rendelkezik talán annyi szakértelemmel, mint egy háziasszony?

(S-né)

Fogas kérdés

Gyalogolni – nem mindig – jó. Különösen akkor nem jó, ha a lábunkon félcipő van, esik a hó, s a Fogaskerekű Vasút „Erdei iskola" megállójától kell fölsétálnunk a Szabadság-hegyre.

Amióta a Fogaskerekű Vasút illetékesei új típusú sínváltóval kísérleteznek, népszerű sport lett e gyalogtúra. A Fogas jön. A váltó nem vált. A kocsi zöttyen egyet, majd lustán kisiklik. Az utasok bosszankodnak, a vasutasok tanakodnak. A hó esik, vagy olvad, vagy megfagy. Aki bátor és siet, az elindul. Aki türelmes, az később kezd el gyalogolni. Aki még türelmesebb, az vár...

Úgy gondolom, hogy egy új típusú sínváltót akkor kellene felszerelni, ha az *legalább annyira* biztonságos, mint a régi. Ám ki tudja? Kísérletezni jó. És azt is télen kell, mert tavasszal a fúvó szellő, nyáron a napszúrás veszélyezteti a dolgozók egészségét. Gyalogolni télen kell. Legalábbis a Fogaskerekű munkamódszere szerint...

b. l.

Tejeskávé

Balázs-Piri Balázs rajza

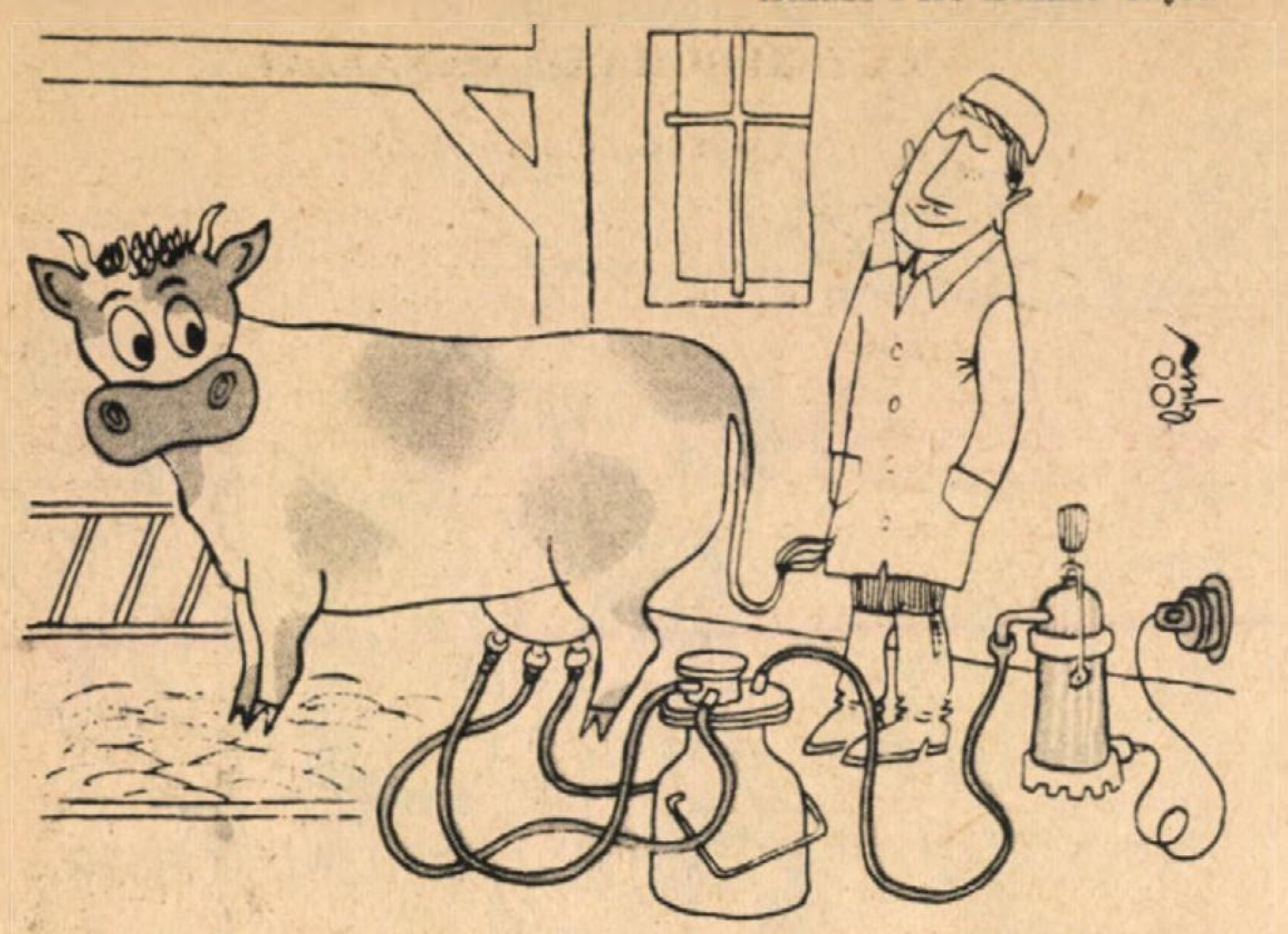

Két mama írja...

A MI KISFIUNK

1.

Nagymamájával sétál a Duna-parton a mi kisfiunk.

— Nagymama, mondd, mért tették a Dunát a híd alá?

— Nem tudom... — felelte a nagymama, akit kissé zavarba hozott a szokatlan kérdés.

— Nem tudod? Hát biztosan azért — vágta rá ravasz mosollyal a gyerek —, mert ha fölé tették volna, mind az emberek nyakába csurogna a víz.

2.

A Kínai Cirkusz című filmet együtt néztük meg a fiammal. A gyerek végig szépen figyelt, bámulta az artisták szédítő mutatványait. A moziból kifelé jövet könyörögve fordult hozzám:

— Anyukám, ha megnövök, én is ilyen kínai szeretnék lenni!

3.

A gyerek az első általánosba jár. Jól tanul, sok örömünk van benne. Egy este az asztalnál üldögéltünk, s az iskola felől érdeklődtem.

— Ki a legjobb számoló az osztályban? — kérdeztem.

— Én!

— És ki a legjobb olvasó?

— Én!

— Beszélgetés órán ki felel legjobban?

— Én!

Ez már nekem, az elfogult mamának, is sok volt.

— De ugye, magaviseletből nem te vagy a legelső?

— Abból nem... — ismerte be szégyenkezve a fiam.

Egy percig csöndben volt, azután felvillanó szemmel fordult hozzánk:

— Mondd csak, apuka, ki a legjobb mérnök a hivatalban? Te meg azt mondd meg, anyuka, ki a legjobb költő az Írószövetségben?

Mit válaszolhattunk erre? Szigorúan szóltunk rá:

— Na, mi az, még mindig nem ittad meg a teádat?

Bede Anna

A MI KISLÁNYUNK

Marika harmadik általánosba jár. Nyolc és fél éves személyét tetőtől talpig átfűti a lelkes odaadás és buzgalom. Ezzel szemben teljességgel hiányoznak belőle az olyan érettebb emberi tulajdonságok, mint például a ravaszság, elbizakodottság, nagyképűség.

Egy napon a tanító néni fogalmazást írat az osztályban, és amikor valamenynyien elkészülnek, így szól:

— Gyerekek, ez egyszer valami érdekes újdonságot fogunk kipróbálni. Mindenki maga osztályoz a saját fogalmazására.

A gyerekeknek tetszik a dolog, nagy lendülettel kanyarítják oda az osztályzatokat a dolgozat végére, a padsorokban általános derültség uralkodik.

Csak Marika zokog fel hangosan, s arcocskáján óriási könnycseppek gurulnak végig.

— Hát neked mi bajod? — kérdi a tanító néni.

Marika hüppögve és szipogva válaszol:

— Há-ármast adtam magamnak.

Sós Magda

Sortatarozás

Fülöp György rajza

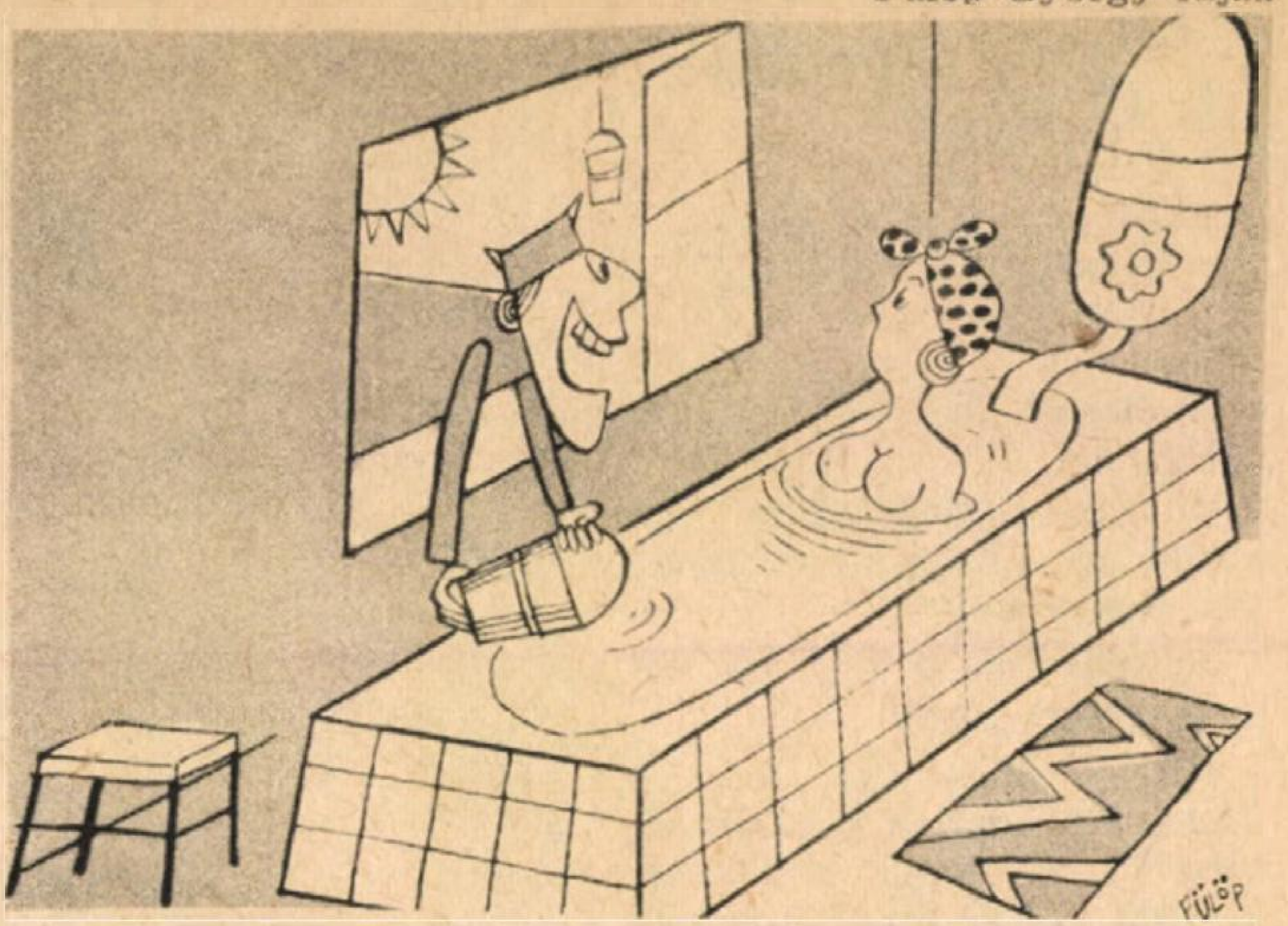

– Becsszavamra nem nézek oda, csak egy vödör vizet merek a malterhez!...

Egyenlőtlen verseny

Erdei Sándor rajza

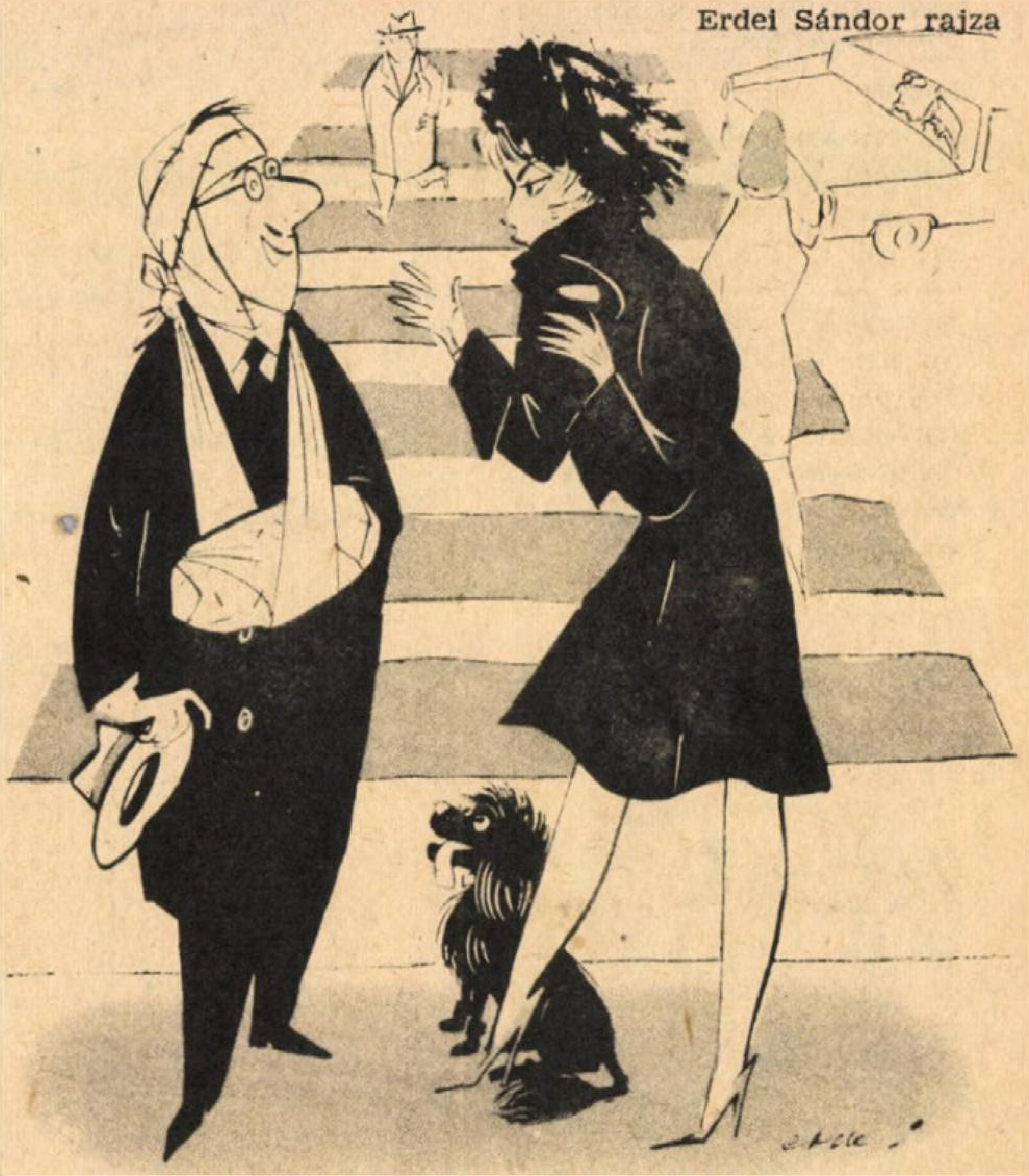

– Mi történt?

– Versenyeztem egy Skodával, hogy melyikünk éri el előbb a zebrát, és ő győzött...

Magánszorgalom

Gerő Sándor rajza

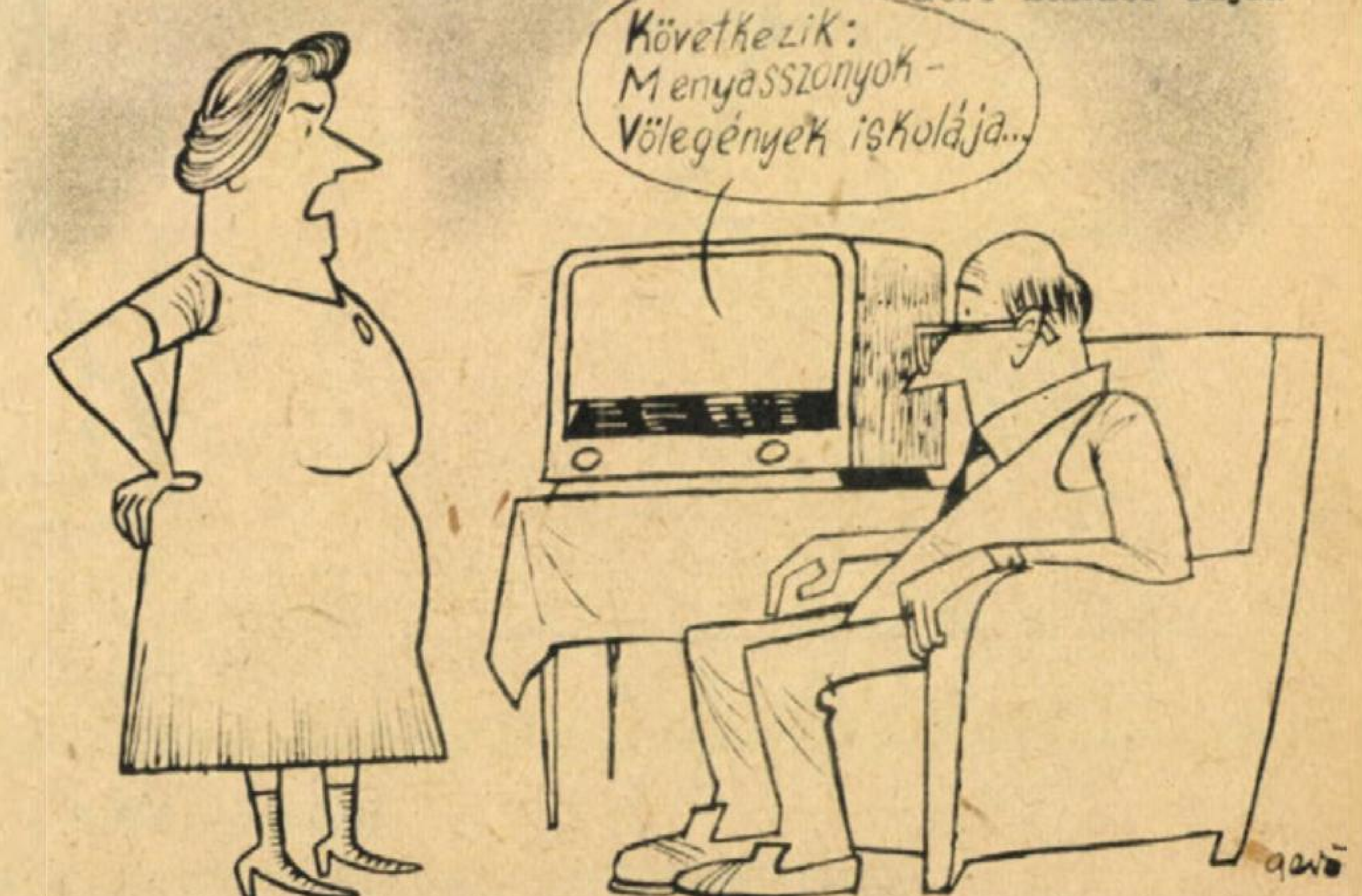

– Te, mit csinálsz ott a rádiónál?

– Ismétlem az anyagot!

EGY REGÉNY TÖRTÉNETE

Barátom 391 oldalas regényt írt.

A szerkesztőségben azt mondták, hogy manapság kisregény kell.

Írt hát belőle egy 120 oldalas kisregényt.

Akkor kiderült, hogy a szerkesztőségnek inkább elbeszélésre volna szüksége. Kérték, hogy írja át a kisregényt.

Barátom bólintott, és írt a kisregényből egy 27 oldalnyi novellát.

Azt mondták hosszú.

Jó, lerövidítette öt és fél oldalra.

Ezt is hosszúnak találták.

Lett belőle egy oldal három sor.

Hosszú!

Aforizmát írt a novellából. Még mindig hosszú volt.

Barátom erre elvesztette a türelmét. Elővett egy ív papírt, és egyetlen szócskát írt a közepére: „és”. Borítékba tette, s elküldte a szerkesztőségnek.

Három nap múlva a következő választ kapta:

„Mélyen tisztelt Kartársunk!

Köszönjük kéziratát, amelyet lapunk főszerkesztője minden rövidítés nélkül beillesztett tegnapi vezércikkébe. Amikor megköszönjük szíves közreműködését, annak a reményünknek adunk kifejezést, hogy...”

Rita Braun cseh gyűjtéséből

Termelési értekezleten

Szűr-Szabó József rajza

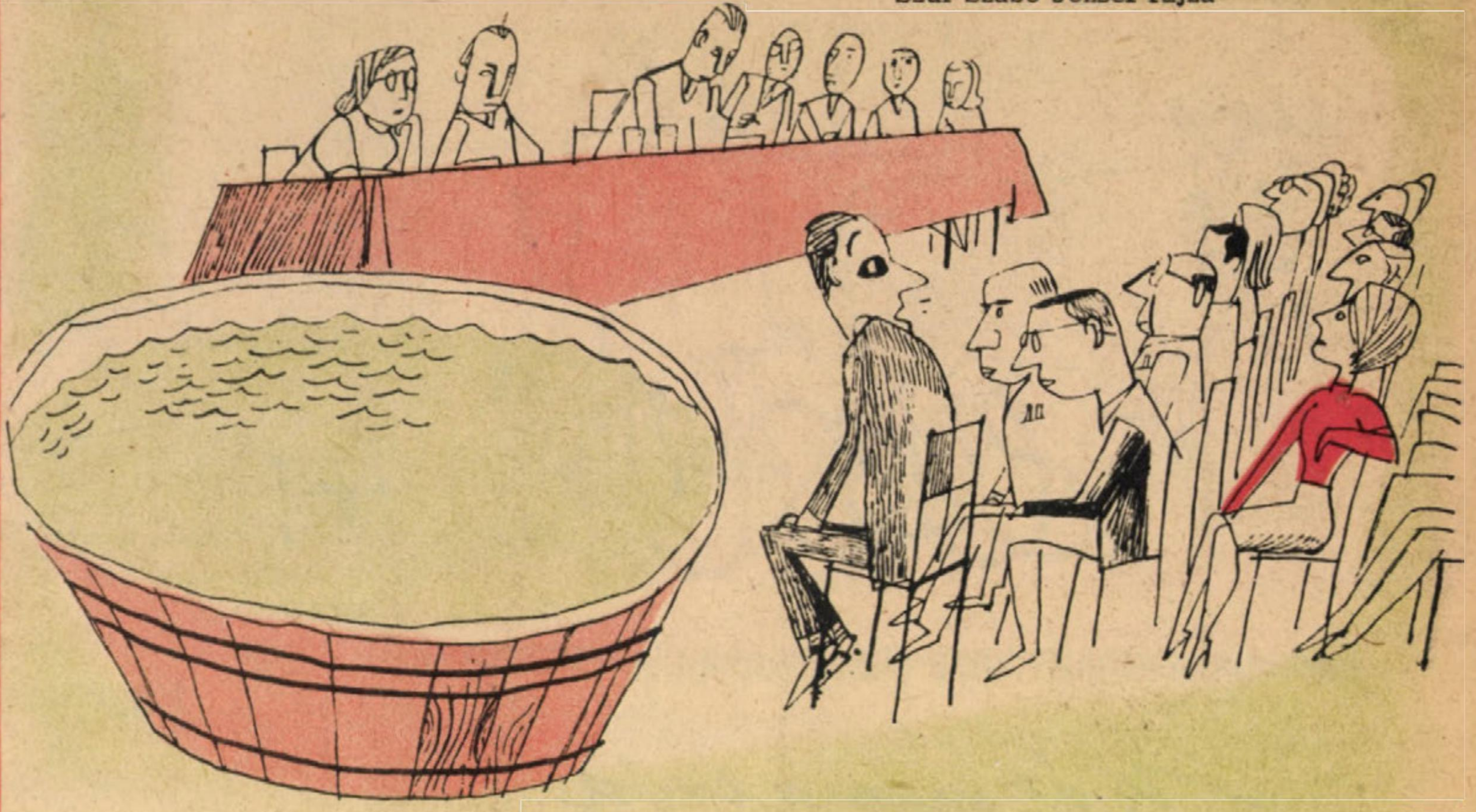

– Kíváncsi vagyok, ki lesz ma eláztatva!...

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kovács elmeséli egy ismerősének, hogy újra megnősül.

– Mit gondolsz, nem fognak beleszólni a gyerekeid a második házasságodba? – kérdi az illető.

– Ha nem szóltak bele az elsőbe – mondja Kovács –, talán a másodikba sem fognak beleszólni.

*

Vilmoska félévi bizonyítványában öt egyes díszeleg. Papája másnap elmegy az osztályfőnökhöz:

– Nem értem – panaszkodik –, miért kapott a fiam ilyen rossz bizonyítványt? Tessék elhinni, hogy igen életrevaló gyerek, akinek néha a legeredetibb ötletei vannak.

– Ezt én is észrevettem – szól az osztályfőnök –, főleg a helyesírásnál.

*

Pistikét hazugságon éri az anyja és hosszú erkölcsprédikációt tart neki:

– Tudod-e, kisfiam, mi történik a hazudós gyerekkel?

– Hogyne – feleli Pistike –, gyerekjeggyel utazik a villamoson.

CSALÁDI ÁLDÁS KENNEDYÉKNÉL

Szegő Gizi rajza

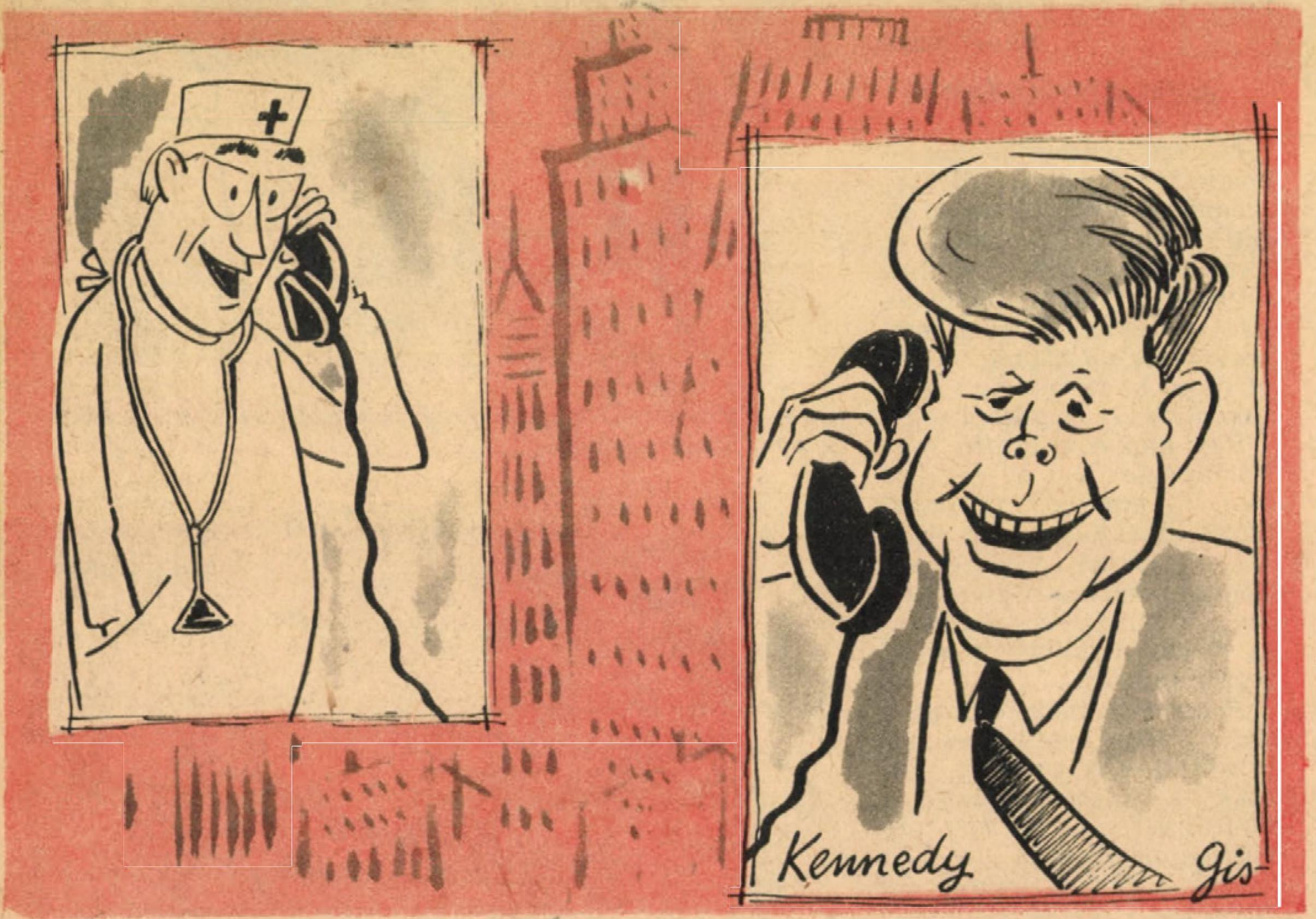

– Elnök úr, kis unokaöccse született!

– Nagyszerű! Kérdezzék meg tőle, milyen miniszter szeretne lenni!

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 63.0093 — Kossuth Nyomda, Budapest. — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850.
INDEX: 25504